

၀ + ၃
ဇာတ်သိမ်း

真
武
俠
大
江
湖

စာတ္တသိုလ်

သီဟအောင်

ပဟေဠိဆန်တဲလူ

九陰真經

ဒုတိယပိုင်း
(ဇာတ်သိမ်း)

၂ အုပ်တွဲသိုင်းစာစဉ် 级真武侠网游 သိုင်းစာစဉ်များ PAGE

တက္ကသိုလ် သိပ္ပံအောင်

ပ ဝ ဟ ဥ ခ န် တဲ့ လူ

(နှစ်အုပ်တွဲ သိုင်းခာစဉ်)

(ခု ဟိ ယဇိုင်းဇာတ်သိမ်း)

မှာ တမ်း

လစရာင်မြာကျနေသည်။

ဘေးမြေသေ ညလေချာက သန်သန်ညှင်းညှင်း ထိုက်
တံနုပြီ၊ ညမွေပန်းချာက ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ကြိုင်လှိုင်
ဝင်းပျံ့နေလေသည်။

ဘေးတေရွာ ဓလေညှစ် သဘာဝ အလှ တရာမျှားကို
စတိုင်းသား တွေမြင်နေရလေသည်။

ရွှေစင်တောင်းသည် နှေးကွေးလေးလံသော ခြေလှမ်း၊
ပြင် လှမ်းလာရင်း အရွတ်ဖားဖားကျနေသော သစ်ပင်
တစ်ပင်ကနီသို့ ရောက်လျှင် ခြေလှမ်း၊ ရပ်တန့်လိုက်လေ
သည်။

ခင်လှမ်းလှမ်းကွင်း ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီဖြစ်သော ဇာတ်ရွာကလေး
သို့ သမင်လှည့်ပြန် ကြည့်လိုက်မိသည်။
သူ၏မျက်လုံးများ၊ ခိုဝနေပါသည်။
သူ၏မိခင်သည် လည်းကောင်း၊ သူ၏ ဖခင်သည် လည်း
ကောင်း၊ သေဆုံးသွားခဲ့ကြပြီ ဖြစ်သည်။
သူ့အတွက် သံယောဇဉ်တူဖန်တာစရာ မရှိတော့ပါ။
ဇာတ်ရွာကလေးကို ကျောခိုင်းကာ သိုင်းလှေကလေးသို့ သွား
တော့မည် ဖြစ်ပေသည်။

လူ၏မိခင် သေဆုံးသွားစေခဲ့ရသော အကြောင်းရင်းကို စာ
ပေ့ဖတ်ထုတ်ရမည် ဖြစ်သည်။
ရှေးခေတ်ကလေး သူ၏ပြုံးချ လိုက်သည်။
ရှေးဆက်သွားချန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။
ထိုစဉ်...
'ရှောင်ကောင်း'

ခေါ်သံတစ်ချက်ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရသည့်
ရှောင်ကောင်း၊ ခြေလှမ်းရပ်ထားပြန်သည်။

ခေါ်သံ ထွက်ပေါ်လာရာသို့ ကြည့်လိုက်သောအခါ
မသွမ်းမကင်း၍ လူတစ်ယောက်ရှိနေသည်ကို မတွေ့လိုက်ရ
သည်။

ရှောင်ကောင်း၊ မျက်မှောက်ကြည့်သွားပြီး...
'မိုးနဂါးဂိုဏ်းချုပ်ပါလား၊'
ဟု ရေခွက်လိုက်လေသည်။

မိုးနဂါးဂိုဏ်းချုပ်က သူ့အဖေ၊ ဟန်ဘား၊ ဖိုက်ခြင်း၊ ပြစ်
လေသည်။

ရှောင်ကောင်းက လက်နှစ်ဘက်ဆုတ်ကာ ဦးညွှတ်လိုက်

ပြီ....

မိုးနဂါးဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကို ဂါရဝပြုပါတယ် ခင်ဗျာ'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

လုံးကွေ့က ပြုံး လိုက်သည်။

'မိုးနဂါးဂိုဏ်းအမတ်မှာ မင်းရဲစွဲကတည်းက၊ ပြောင်းလဲ
ကူးတောင်း ဘေးဇူးတင်ပါတယ်ကွယ်၊ မင်းထွက်သွားတော့
မယ်ဆိုတာသိလို့ ကျုပ်က ပြောစရာရှိနေတာနဲ့ အမိလေးနဲ့
တပေါ့'

ရှောင်ကောင်းက....

'ဟုတ်ကဲ့....ပြောပါ ခင်ဗျာ'

လို့ကောက်....

'မင်း....ဒီကုထုတ်သွားဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တာဟာ ဘယ်လို
အကြောင်းကြောင့်လဲဆိုတာ ကျုပ်ကို အရင်ပြောပြစေချင်ပါ
ဗယ်'

ရှောင်ကောင်းက....

'ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် ဒီကထုတ်သွားဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တာ
ဟာ အကြောင်းနှစ်ခုရှိပါတယ်၊ ပထမအကြောင်းကတော့
လွန်ခဲ့တဲ့ဆယ်နှစ်က ပြစ်ရပ်တွေနဲ့ ပြန်ကြည့်လိုက်ရင် ကျွန်
တော်တို့လုပ်ခဲ့တဲ့ မှန်တယ်ထင်ပြီး လုပ်ခဲ့တာတွေကတော့ အများ

ကြိုးမားနေပြီ၊ အယ်သုကမ္မ လက်မနိုင်တောင် ပြစ်ခဲ့ရတယ်
ဆိုတာ သိမြင်လာခဲ့ဖို့ပါပဲ'

ဟု ပြောပြလိုက်လေသည်။

လုံကွေက သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

'လူငယ်ထစ်ယောက်အနေနဲ့ အတွေ့အကြုံ နည်းသေးလှ
မမှားသင့်တဲ့ အမှား မှားခဲ့ရတာကို ကျုပ် နားလည်ဂါတယ်၊
နီကိစ္စတွေကို မေ့ပစ်နိုင်အောင် ကြိုးစားစေချင်တယ်၊ ခါနီး
မဟုတ်ရင် မင်းရဲ့ရင်ထဲမှာ အစွဲအလန့်ကြီးတစ်ခု ပြစ်နေပြီ
တစ်ချိန်လုံး စိတ်ဖိစီးမှုပစ်ကို ခံနေရလိမ့်မယ်၊ ကျုပ်ကလည်း
မင်းအပေါ် အယ်လိုမှ သဘောမထားပါဘူး၊ ခွင့်လွှတ်ပြီ
သားပါကွယ်'

ရှောင်ကောင်၊ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားလေသည်။

သားတစ်ယောက် ဆုံးရှုံး၊ လိုက်ရသည့်တိုင် အပြစ်မယူဘဲ
နားဝ ည့်ခွင့်လွှတ်နိုင်သည့် လုံကွေ၏ ကြိုးမြှစ်သောစိတ်ထား
ကိုလည်း ချီးကျူးမိလိုက်လေသည်။

လုံကွေက....

'ဗုဒ္ဓိယအချက်ကို ပြောပြပါဦး'

ဟု မေးလေသည်။

ရှောင်ကောင်းက....

'ဗုဒ္ဓိယအချက်ကတော့၊ ကျွန်တော် အဖေရဲ့လျှို့ဝှက်ချက်
ကို မော်ထုတ်ဖို့ပါပဲ'

လုံကွေက....

'ကျုပ်ကလဲ ဒီကိစ္စကို အသေးအနက်ထားပြီးပြောချင်လို့
လာခဲ့တာပါ'

'ဟုတ်ကဲ့၊ ပြောပါ ခင်ဗျာ'

'မင်းရဲ့ အဖေ နာမည် ချောင်ဓမ္မဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့
ကျုပ် ထင်မိတယ်'

'ဗျာ'

ချောင်ကောင်း၊ တစ်ခုတည်းဖြစ်သွားလေသည်။
လုံ့လက...

'မင်းအဖေသစ်ပေးတဲ့ သိုင်းပညာနဲ့ မင်းဟာ မိုးနဂါး
ဂိုဏ်း ဖရိုဖရဲဖြစ်စေောင် လွန်နိုင်ခဲ့မယ်ဆိုရင် မင်းအဖေရဲ့သိုင်း
ပညာအဆင့် ဘယ်လောက်ရှိမလဲဆိုတာ တွေ့ကြည့်လို့ ရပါ
လိမ့်'

ချောင်ကောင်း၊ စိတ်ဝင်စားသွားသည်။

သု၏ဖခင်သည် မည်သို့လောလူစားမျိုး ဖြစ်ပါသနည်း။

အဘယ်ကြောင့် ထိပ်သီးသိုင်းပညာရပ်များ ကတ်မြောက်
ထားရပါသနည်း။

ထိုကိစ္စအားကျွမ်းဆိုသည် ကြိုးစားအမြဲအစည်းနှင့် ပညာ
သို့ပတ်သက်နေပါသည်။

သု၏ဖခင်သည် ပဟေဠိဆန်သုတစ်ယောက် ဖြစ်နေပါ
ကောင်းသည်။

လုံ့လက ဆက်ပြောလိုက်လေသည်။

'သိုင်းလောကရဲ့ ထိပ်သီးသိုင်းသမားတွေထဲမှာ ရှေ့ဆုံးပု
ဆိုးတဲ့နာမည်ကို ကျုပ်ကြားမိဖူးဘူး။ ကျုပ်မသိလို့ထိလို့လား။

ဆိုပြီး လိုက်ရုံစမ်းကြည့်သေးတယ်။ ကျုပ်လို့မ ခြေစူးတဲ့လူ
ဟေ့ ကမ္ဘာကြီး၊ ရှိနေတယ်။

ရှောင်ကောင်းက...။

'ခမ္မဗေဟာ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် သိုင်းပညာ
တတ်ပေမယ့် သိုင်းလောကမှ မကျင်လည်ဘဲ ရွက်ပုန်းသီး
လိုနေခဲ့တာလဲ ပြန်နိုင်ပါတယ် ခင်ဗျာ'

လုံကွ ခေါင်းညိတ်လိုက်လေသည်။

'ခင်းပြောတာကို ကျုပ်ထက်ခံပါတယ်၊ ခါပေမယ့်...'

သုက စကားတစ်ပိုင်းတစ်စဖြင့် ရပ်စဲသလိုက်သည်။

'ခါပေမယ့် ဘာဖြစ်သလဲခင်ဗျာ'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

လုံကွ၏မျက်နှာ တည်ကြည်လေးနက်သွားလေသည်။

ရှောင်ကောင်းကား စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီ...။

'ကျုပ်ပြောရင် ကျုပ်ကို စိတ်မချိုးစေချင်ဘူး'

ရှောင်ကောင်း ပြုံးလိုက်သည်။

'ကိစ္စမရှိပါဘူး ခင်ဗျာ၊ ပြောစရာရှိတာကို ပြောနိုင်ပါ
တယ်'

'ကောင်းပြီ'

လုံကွသည် ဟားယူလိုက်...။

'သိုင်းလောကရဲ့ ထုံးစံအရတော့ ထိပ်သီးသိုင်းပညာရပ်
ဟေ့ တတ်မြောက်ထားပြီ၊ ကိုယ့်ရဲ့နာမည်ကို မဖော်ထုတ်ဘဲ
ရွက်ပုန်းသီးလိုနေတဲ့လူဟာ ဘာပြုဆောင်သိုင်းသမားမဟုတ်ဘဲ
တနက်ရောင်သိုင်းသမားတွေ ပြန် နုတ်လို့ပါ'

ဟု ပြောလိုက်သေးသည်။

ရှောင်ကောင်းမျက်နှာပျက်သွား၏။

သုတ်ဖတ်သည် လူကောင်းမဟုတ်ဘဲ လူဆိုးတစ်ယောက် ဖြစ်နေမည်ဟု လုံကွေက ယူဆနေသည်မဟုတ်ပါလား။
လုံကွေက....

‘မင်းရဲအဖေဟာ လူကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်ရိုးမန်ရင် နာမည်ဝှက်ပြီး အေးတမြုပ်နေရာမလိုဘူး။ ပေတိပေတိလွင်လွင် နေလင့်တယ်။ သူ့ရဲ့ပညာတရ သိုင်းလောကအားတွေတစ် ဘက်ကြည့်ညှိသေးတာကြလိမ့်မယ်။ အင်း....ကျုပ်တင်တယ်’

ထုက စကားတစ်ပိုင်းတစ်ပြင့်ရပ်ကာ ရှောင်ကောင်း အား စိတ်ကြည့်ယိုက်ပြီးမှ....

‘သုသာ သိုင်းလောကမှာ ပြောင်ကျကျနေခဲ့မယ်ဆိုရင် ဆိုင်းလောကရဲ့ ထိပ်သီးသိုင်းလမ်း ဆယ်ယောက်ထဲမှာ စာရင်းဝင်ဖြစ်နေမှာ သေချာတယ်။ ဒါတောင် မင်း အမေ့ ဆက်ခံထားတဲ့ ညာကိုကြည့်ပြီး ပြောတာနော်။ သူ့ကိုသာ ကျုပ် တွေခွဲရမယ်ဆိုရင် ဒီထက်ပိုပြီး တိထိကျကျ ပြောနိုင် မှာပဲ’

ရှောင်ကောင်းက....

‘ကျွန်တော် အဖေဟာ ထကယ်ထိပ်သီးသိုင်းလမ်းကြီး တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုရင် အားကြောင့် ကျေးရွာလေး တစ်ရွာမှာ မထင်မရှားတာပြီး အေးတမြုပ်နေရတာဆို လုံကွေက....

‘လူ့မှ လျှို့ဝှက်ချက်စာစီစုရှိနေသို့ဆိုတာ သေချာတယ်၊
သူဟာ အနက်ရောင်သိုင်းလောကက ထိပ်သီးတွေ ဘယ်နှစ်
ယောက် ရှိသလဲ၊ သူတို့အကြောင်းကို စုံစမ်းလိုက်ရင် အဖြေ
ပေါ်လာမှာပဲ’

လုံကွက ခေါင်းညိတ်လိုက်လေသည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ အနက်ရောင်ထိပ်သီးတွေထဲက သိုင်းလောက
မှ ကျွန်ုပ်တို့ကျက်စားခြင်း မပြုတော့ဘဲ ဇေတ်မြှုပ်သွား
တာ၊ ရုတ်တရက် ဖျောက်ကွယ်သွားတာ ဘယ်သူရှိသလဲလို့
စုံစမ်းလိုက်ရင် မင်းရဲ့အဖေ ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာပေါ်ပေါက်
လာမှာပဲ၊ ဒီလိုတွေမိတာကြောင့် ကျုပ်က ကြိုးစားကြည့်
ပါသေးတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်အနေနဲ့ အနက်ရောင် သိုင်း
လောကနဲ့ အထောက်အပံ့ အလွမ်းကွာနေတယ်၊ တိကျတဲ့အဖြေ
ကို လိုချင်တယ်ဆိုရင်တော့ အနက်ရောင်သိုင်းလောကထဲကို
ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ထိုးဖောက်ဝင်ပြီး စုံစမ်းကြည့်မဖြစ်မယ်’

ဟု ရှင်းပြလေသည်။

ရွှောင်ကောင်၊ ရင်ကော့လိုက်သည်။

‘စိတ်ချပါခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်အစွမ်းကုန်ကြိုးစားမော်ရတယ်
သွားပါမယ်’

လုံကွက....

‘ကောင်ပြီ၊ မင်းအဖေရဲ့အကြောင်းကို စုံစမ်းဖော်ထုတ်
နိုင်ခဲ့ပြီဆိုပါတော့၊ မင်း ဘာဆက်လုပ်မလဲ’
ဗျာ

မမျှော်လင့်သော မေးခွန်းကြောင့် ရှောင်ကောင်၊ ဝိုင်သွား၊
ပြီ၊ အဖြေမပေးနိုင်အောင် ဖြစ်သွားရလေသည်။

လုံကွေ့က....

'မင်း၊ အနေနဲ့ ကဓိပ္ပာယ်ရှိတာ တစ်ခုခုလုပ်သင့်တယ်လို့
တော့ ကျုပ် ယူဆမိတယ်'

ရှောင်ကောင်က....

'ကျွန်...ကျွန်တော်'

'မင်း၊ ရဲ့အဖေဟာ အနက်ရောင် သိုင်းသမားတစ်ယောက်
ဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုပါတော့၊ ခုချိန်မှာ သုသေဆုံးသွားခဲ့ပြီ၊ သူ
အသက်ရှင်သန်နေစဉ်က အပြစ်တွေပြုလုပ်ခဲ့မိမှာပဲ၊ ဒီအပြစ်
ကျွေးတော့ကို သားတစ်ယောက်အနေနဲ့ မင်း မပေးဆပ်သင့်
ဘူးလား၊'

လုံကွေ့သည် ရှောင်ကောင်းဘားလမ်းကောင်းလမ်းမှန်သို့
တွန်းတင်ပေးနေခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ထိုအချက်ကို ရှောင်ကောင်း နားထည်လိုက်သည်။

သူသည် လူဆိုးတစ်ယောက်အဖြစ် ဆယ်နှစ်လုံးလုံးဘာကျဉ်း
ကျခံခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ဆိုးသွမ်းမည်ဆိုလျှင် ဆက်လက်ဆို၊ သွမ်းသွားဖို့ အလွန်
လွယ်သည့် အခြေအနေရှိလေသည်။

အသိတရား ရကော နောင်တရပြီဆိုလျှင် လူကောင်း
တစ်ယောက် ဖြစ်လာပေမည်။

လုံ့လကုသိုလ် ရောင်ကောင်းကား လွန်ကောင်းကောင်းလောက်
မြတ်လာစေလိုစဉ် အကုသိုလ်များ ချီတက်စေရန်ကောင်းလေ့
တော့သည်။

ရောင်ကောင်း၏ရင်ထဲ ခပ်စပ်ပြန့်နှံ့သော ခံစားချက်များ
မြတ်ပေါ်လာလေသည်။

ရှက်တရက်...

လုံ့လကုသိုလ်နှင့် စူးစောက်ချစ်ဖို့လေတော့သည်။

မြေရာကောက်ခြင်း

ချွန်ကျွန်းလွင်ခြင်း...

ချွန်ကျွန်းလွင်ပြင်သည် သိုင်းလောကတွင် ထင်ရှားသော
အရှင်မသေတစ်ခု ဖြစ်သည်။

ငါးနှစ်တစ်ကြိမ် သိုင်းပြိုင်ပွဲကျင်းပခြင်းကြောင့် ထင်ရှား
ခြင်း ဖြစ်သည်။

သိုင်းပြိုင်ပွဲကို ချွန်ကျွန်းသေတွင် ထင်ရှားသော သိုင်း
စိုက်ကြီး ငါးရိုက်မှ တစ်နေရာက ကျင်းပပေးခြင်း ဖြစ်
သည်။

ပြိုင်ပွဲ၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်မှာ လူငယ်လူရွယ်များ၊ သိုင်း၊ ပညာရှင်တို့တွင် စိတ်ဝင်စားလာစေရန်နှင့် ချီးဆက်သစ်များ၊ ပေါ်ထွန်းလာရေး ဖြစ်သည်။

သိုင်းပြိုင်ပွဲတွင် ချီးဆက်သစ် လူငယ် လူရွယ်များကိုသာ ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ပြုပြီး နမည်ရပြီးသား၊ သိုင်းသမားများအား ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့် မပြုချေ။

ပြိုင်ပွဲတွင် ဆုရသူများအား ဆုကြေးငွေ ထိုက်ထိုက် တန်တန် ချီးမြှင့်သလို၊ ချွန်ကျန်း၊ သိုင်းဝါးဂိုဏ်းတွင် ဝင်ရောက် ယာဝနံထမ်းဆောင်နိုင်သည့် အခွင့်အရေးများ ရရှိမည် ဖြစ်လေသည်။

တိုးတက်ကြိုးပွားလိုသော မျှော်လင့်ချက်၊ ရည်ရွယ်ချက် ကြိုးပမ်းသော လူငယ်လူရွယ်များသည် ချွန်ကျန်း၊ သိုင်းပြိုင်ပွဲကို အလွတ်ခမ်းဘဲ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်လေ့ ရှိကြလေသည်။

အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ ရောက်လာကြသော ပြိုင်ပွဲဝင်များ၊ ပွဲကြည့်ပရိသတ်များ၊ ဧည့်သည်များ၊ တာဝန်ရှိသူများနှင့် ဧည့်ကာသိုက်မြို့နယ်တော်လေသည်။

ချွန်ကျန်း၊ သိုင်းဂိုဏ်းကြီး၊ ဝါးဂိုဏ်းမှသည် အရည်အချင်း ရှိသော အလားအလာကောင်းသော လူငယ် လူရွယ်များအား မိမိတို့၏ ဂိုဏ်းတွင် ဝင်ရောက်တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် အလို့ငှာ ကြိုးစားလေ့ ရှိကြသည်။

ထို့ကြောင့်.....

ချန်ကျန်းသိုင်းမြိုင်ပွဲသည် မျိုးဆက်သစ် လူငယ် လူရွယ်တို့
မြိုင်ပွဲဖြစ်သော်လည်း တကယ့် ပွဲကြီးပွဲကောင်းတစ်ခုအဖြစ်
ခံစားပေတော့သည်။

*

*

ချွန်ကျွန်းသိုင်းပြိုပွဲ၊
ချွန်ကျွန်းလွင်ပြင်၌ သိုင်းပြိုင်ပွဲကျင်းပခဲ့သည်မှာ သိုးရက်
ရှိသွားပြီ ဖြစ်လေသည်။
ပြိုင်ပွဲသည် ငါးရက်တိုင်တိုင် ကျင်းပမည်ဖြစ်ရာ ခုနစ်ရက်
သာ ကျန်တော့မည်အချိန်တွင် ရှောင်ကောင်း ရောက်ရှိလာ
ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ရှောင်ကောင်းက တောဟိရ္ဗာကလေးမှ ထွက်လာခဲ့ပြီ။ ချွန်
ကျွန်း သိုင်းပြိုင်ပွဲသို့ ရောက်သောအခါ အသက်ကြေးမုံ ၁၀၀
ပင်ဖြစ်သော်လည်း လျှို့ဝှက်ရက်ကိုဖော်ထုတ်ရန် တစ်ခုတည်း
သော နည်းလမ်းသာရှိသည် မိုးနက် ဂရိတ်ချုပ် လုံကွေ့က ပြော
ပြန်လေသည်။

လုံကွေ့နန်းလမ်းမှာ ရှောင်ကောင်း၏ အနေနှင့် သိုင်း
လောကသို့သွားပြီး သူ၏ပညာကို သိုင်းလောကသားများ
ရွှေ့တွင် ဖော်ထုတ်ပြသရန် ဖြစ်လေသည်။

ရှောင်ကောင်း၏ ထူးခြားသော သိုင်းပညာကို တွေ့မြင်
သွားကြမည်ဆိုပါလျှင် သိုင်းလောကသားတို့က စိတ်ဝင်
စားမှုကြီးကြလေသည်။

ရှောင်ကောင်း၏ ပညာကို သိထားသူများ ပေါ်ထွက်လာ
နိုင်သော်လည်း

တိလူများသည် ရှောင်ကောင်း၏ ပညာမှာ မည်သို့သော
ပညာရပ်မျိုးဖြစ်ကြောင်း သိရန်ရှာရုံ ရှောင်ကောင်း၏ ပေး
ကိုလည်း သိရပေမည်။

ထိုလူများနှင့် တွေ့ရပြီဆိုလျှင် မခင်ဖြစ်သူ၏ လျှို့ဝှက်ချက်
ကို ဖော်ထုတ်နိုင်မည် မဟုတ်ပါလား။

တိုက်ကျားကျွမ်းဟု စာမည်ခံယူထားသော ဝုစဇိန်အဖွဲ့
ဆည်းသည်လည်း ချောင်းကောင်းအား မျက်လုံး ဒေါက်
ထောက် ကြည့်လာကြမည်။

ပတ်သတ်ဆက်နွယ်လာနိုင်သည်။

ထိုသို့သော မျှော်လင့်ချက်များဖြင့် ချန်ကျန်းသိုင်းပြိုင်ပွဲ၌
သွားရောက်ယှဉ်ပြိုင်ရန် လုံ့လက တိုက်တုန်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါ
ကေ့သည်။

ချန်ကျန်းပြိုင်ပွဲသို့ ရောက်သည်နှင့် ပြိုင်ပွဲဝင်မည့်အခြေအနေ
ချက်ချင်းသွားပြီး စာရင်းပေးလိုက်သည်။
ဤတူင်....

*

*

ပြိုင်ပွဲကျင်းပရေးကော်မရှင်ခံချားအနက် ရွှေလုံဂိုဏ်းမှ ထို
ဆီးသိုးအများ ဝမ်းရီသည် ပြိုင်ပွဲဝင် လူငယ် လူရွယ်များ
အား တက်ညီစေရန် ရွေးချယ်ပြီး နေရာချပေးရသည့်ကော်မရှင်
ကို ယင်းဆောင်ရွက်သည်။

ဝမ်းရီက တရားမျှတပြီး တိကျပြတ်သားသူဟု သတင်း
ကြီးချ်သည်။ သို့အရေးကြီးသော ကော်မရှင်ကို ယင်းဆောင်ရွက်
ခြင်း ဖြစ်သည်။

လူငယ် လူရွယ်များကား ယှဉ်ပြိုင်ရန် နေရာ ချထားပေးမှု
မှတစ်ဆင့် အရေးကြီးလေသည်။

သိုင်းအဆင့်ညီက တွဲဖက်ပေးလိုက်မိသည့် အင်အားနည်း
သူကို အင်အားကြီးသူက တစ်ဖက်ဆက် အနီ ဟူသွားလိမ့်
မည် စဟတ်ဂါလံး။

ပြိုင်ပွဲကျင်းပ၍ သုံးရက်မြောက်သည့်အထိ ဝမ်းရီ၏ ရွှေ
ချယ်မှုများ အပြစ်ပြောရောမရှိအောင် မှန်ကန်စွာ ဖြစ်ပေါ်
၏ ချီးကျူးမှု ခံခဲ့ရလေသည်။

ရှောင်တောင်က စ ရင်းသွားပေးသောအခါ ဝမ်းရီနှင့်
စကားဆွဲရလေသည်။

ဝမ်းရှိသည် အသက်လေးသက်ကျန်ရှိသည်။

အဖြူရောင်တဝက်အစားများကို အပ်သပ်ရပ်ရပ် ဝတ်ဆင်ထားသည်။

ဥပဓိရုပ်ကောင်းပြီး ဟိ ချဉ်းကပ်သောအခါမှ ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်လွင်နေပါသည်။

ဝမ်းရှိသည် သူ၏ခန္ဓာသို့ ရောက်လာသည့် ရောင်ကောင်းစွာ ခြေဆုံးခေါ်ဆုံးကပ်စပ် ဖြည့်လို့ကံပြီ။ ထို့သြဿာလေသိပြန်....

‘မင်းက ပြိုင်ပွဲဝင်မလို့ ဟုတ်လား’

ဟု မေးလေသတည်း။

ရှောင်ကော်ဝင်းသည် ဖျဉ်ကြမ်းအင်္ကျီ ဝတ်ထားရာ ကျောစောသားရပ်သွန် ပေါ်လွင်နေပြီ။ သိုင်းလေးဟန်ပန်ချီ၊ မရှိသူဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

ရှောင်ကော်ဝင်းက ပတ်တိ တည်ကြည်ရှိသေးသော အသွင်ဖြင့်—

‘ဟုတ်ပါဌာယ် ခင်ဗျာ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဝမ်းရိုက်...

‘မင်းက သိုင်းပညာတတ်လို့လား။ မင်း ပြိုင်ပွဲမှာ အောင်
လာသွင်းတော့ သိုင်းပညာတတ်လို့ပဲ ဖြစ်ရမှာပေါ့၊ ကောင်
ပြီ... ပြိုင်ပွဲကုန်ပေးသုံးရက်ရှိပြီဆိုတာကော မင်းသိရဲ့လား’

ရှောင်ကောင်း၊ ခင်၊ ညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ကဲ့၊ သိပါတယ်’

‘အေး... ထုံးစံအတိုင်းဆိုရင် နောက်ကျပြီးမှ ရောက်လာ
တဲ့လူကို ဝင်ခွင့် ပေးခွင့်မရှိဘူး။ ဒါပေမယ့် တကယ် အချစ်
အချွင်းရှိတဲ့ လူငယ် လူရွယ်တွေဟာ နောက်ကျသွားတာ
လေးတစ်ခုနဲ့ ကိုယ့်ရဲ့အရည်အချင်းဖလှယ်ပြုလိုက်ရဘူးဆိုတာ
မရှိရလေအောင် မင်းကို ပြိုင်ပွဲ ဝင်ခွင့်ပြုလိုက်မယ်’

ရှောင်ကောင်းက လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်ကာ ဦးညိတ်လိုက်စေ
သည်။

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ခင်ဗျာ’

တုနည်း၊ ပြောလိုက်သည်။

ဝမ်းရိုက်...

'ဒါပေမယ့်...ခြွင်းချက်တစ်ခုခုကား ပိုက်နက်'

'ဟုတ်ကဲ့၊ ပြောပါ ခင်ဗျာ'

'ဘေး...မင်းသက် တရားဝင်ပြီး ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့တဲ့သူတွေဟာ
ဆုံးရှုံးတိုင်တိုင် ပြိုင်ပွဲတွေကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ကြရတယ်ဆိုတာ
မင်းတို့ သူတို့လို တန်ဖိုးတူ အခွင့်အရေးမပေးနိုင်ဘူး'

ရှောင်ကောင်းက...။

'ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်ဆိုတာ ပြောပါ
ခင်ဗျာ'

ဝမ်းရီက....

'ခုချိန်ဟာ ပြိုင်ပွဲရဲ့ အရေးကြီးတဲ့အချက်ကို ရောက်နေပြီ၊
ပြိုင်ပွဲရလဒ်ကို အဆုံးအဖြတ်ပေးမယ့်နေ့ချက်တွေလဲ ဖြစ်တယ်၊
ဒါအဆင့်အထိရောက်လာသူတွေဟာ တစ်နေ့ကို သုံးပွဲယှဉ်ပြိုင်
ရမယ့် မင်းကတော့ နှစ်ဆကိုပဲ၊ ယှဉ်ပြိုင်ရလိမ့်မယ်၊ တစ်
နေ့တည်းနဲ့ ပြိုင်ဖက်ခြောက်ယောက်နဲ့ ယှဉ်ရမယ့်သဘောပဲ၊
မင်းတတ်နိုင်ပါ့မလား'

ရှောင်ကောင်း၊ ခေါင်းညိတ်လိုက် သည်း။

'ကျွန်တော် ယှဉ်ပြိုင်ပါ့မယ် ခင်ဗျာ'၊

ဝမ်းရိုက်....

‘ကောင်ပြီ၊ မင်း ယှဉ်ပြီ၊ မယ်ဆိုရင် ဟောပြောပြီပဲ စည်းကမ်းတူကို ပတ်ပြုည့် ၂၊ ၃ လည်တယ် အတောတုမလဲ ဆိုရင် ဟောခံမှာ လက်မှတ်ထိုးပ’

ပြီပဲ ဝင်ခွင့် စာရွက်နှင့် ပြိုင်ပွဲ စည်းကမ်းများ၊ မရ၊ ထားသည့် စာရွက်နှစ်ရွက်ကို ပေးလေသည်။

ရှောင်ကောင်းကော စည်းကမ်းချက်များကို မတ်ကြည့်လိုက်ပြီ၊ ဝင်ခွင့်စာရွက်တင် အမည် စာတံ နိဘာအမည် စသည်တို့ကို မရ၊ သွင်းကာ လက်မှတ်ထိုးလိုက်လေသည်။

ဝမ်းရိုက်....

‘မင်း....ဆော်တော် ယှဉ်ပြိုင်ချင်နေတယ်ဟုတ်လား’

ရှောင်ကောင်း၊ ပြုံးလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ’

‘ကောင်ပြီ၊ စင်မြင့်ပေါ်မှာ အုတ်သုံးတုံးယှဉ်ပြိုင်ပြီးကစားမင်း...လှည့် နောက်လေ့ရှိမယ်၊ အဆင်သင့်သော မစောင့်ပေတော့’

ရှောင်ကောင်းမှာ ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ရလိုက်သဖြင့် ဝမ်းသာသွားလေတော့သည်။

ပြိုင်ပွဲကား နည်းကားလှသည်။

ပရိသတ်များကလည်း ဝက်ဝက်ကဲ့သို့ အားပေးကြသည်။

ရှောင်ကောင်လည်း စိတ်ဝင်စားစွာ ကြည့်နေခဲ့လေသည်။

စင်မြင့်ပေါ်တွင် လူငယ်များသည် နှစ်ယောက်တစ်တွဲ ဖက်ဖောက်ယှဉ်ပြိုင်ကြလေသည်။

ကိုလူငယ်များ၏ ယှဉ်ပြိုင်ပုံကိုကြည့်ကာ ရှောင်ကောင် သက်မြို့ချမိသည်။

ပြိုင်ပွဲဝင်လူငယ်များ အသုံးပြုသွားသည့် သိမ်းကွက်များ ဆည်လှ၊ သတက်အသေးအဖွဲ့မျှသာဖြစ်၍ ခြင်းကြောင့်တည်း။

လူငယ်များကား သူ့ထက်ငါ အသန်အောင် အားကြီး၊ ခန့်တက် ယှဉ်ပြိုင်သွားကြလေသည်။

တစ်တွဲအရှုံးအနိုင်ပေါ်သည်နှင့် တစ်တွဲက စင်မြင့်ပေါ် ကို ဖက်ဖောက်ယှဉ်ပြိုင်ကြလေသည်။

သို့ဖြင့်...

ရှောင်ကောင်၏အလှည့်သို့ ဖောက်လှစလေသည်။

ခမ်းရံ ၊ ကြေညာလိုက်သည်နှင့် ရှောင်ကောင်းက စစ်
မြင့်ပေါ် တက်သွားလေသည်။

ရှောင်ကောင်း၏အမည်မှာ ပရိသတ်နှင့် စိမ်းနေပါသည်။

ယခုမှ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်လာခြင်းဖြစ်ရာ အားပေးမည်သူမရှိ
သလောက် ဖြစ်နေသည်။

ရှောင်ကောင်းနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ရမည်ပြိုင်မက်အား ဝမ်းရိုက်
ကြေညာလိုက်သည်အခါ၌မူ....

‘ရီး....ဖြောင်း....ဖြောင်း’

‘ဝေး’

‘လူပေးကွ....ထင်ဟိုမြို့သားကွ’

ပရိသတ်၏အားပေးသံ တဝက်လျှံသွားလေတော့သည်။

ထင်ဟိုမြို့သားလူပေးသည် ကျင်းပပြီးစီးခဲ့သည့် သုံးရက်
ကလေးအတွင်း ပြိုင်ဘက်များအား အမြတ်အသတ် အနိုင်ယူ
ခဲ့သဖြင့် ပရိသတ်အကြိုက်တွေ့နေသူ ဖြစ်လေသည်။

ပြိုင်ပွဲ၌ ပထမဆုံးဆုတံဆိပ်ခူးနိုင်မည်ဟု အများသုခါ၏သင်
ကြားပေးခဲ့နေရသော ပြိုင်ပွဲဝင်ငါးယောက်တွင် ပါဝင်နေသူ
ဖြစ်လေသည်။

နောက်ကျပြီးမှ ရောက်လာသော ရောင်ကောင်းသစ်
ကကျောပေးရသည့်အခန့်ဖြင့် လူမေးနှင့်ယှဉ်ပြိုင်ရလိမ့်မည်ဖြစ်
၏။

'လူမေး...စင်မြင့်ပေကြပါ'

ဝမ်းရီ၏ကြေညာသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

မရှေးမနှောင်းမှပင် ပရိသတ်များကြားမှ အနီးဆုံးဝတ်
ရုံဆင်မြင့်၊ ထားသော လူငယ်တစ်ယောက် လွမ်း၊ တွက်လေလေ
သည်။

ထိုလူငယ်သည် ယောက်ျားပီသစွာ ကျစ်လစ်ကြံ့ခိုင်သော
ခန္ဓာကိုယ်ရှိပြီး ဝင့်ကြွေး၊ ထည်ဝါနေ၏။

သု၊ ရက်လုံးလုံး အနိုင်ရထားခြင်းကြောင့်သည်။ ဟစ်
တက်ကြွကြွ ဖြစ်နေပုံရသည်။

စင်မြင့်အနီးသို့ရောက်လျှင် အနီးဆုံး အပေါ်ဝတ်ရုံကို
ချုတ်ကာ လက်ဝဲ ယမ်းလိုက်လေသည်။

'ဟေ့'

ပရိသတ်ကြီး၏အသံ တစ်ခဲနက်ထွက်ပေါ်လာသည်။

လေထဲဝဲပျံလာသော လူပေး၏ နန်းရောင်ဝက်ရံကြီး ခိုလှ
တက်ငါ့ ကလေးယောက် ရယူလိုက်ကြလေသည်။

လူပေးက ကျေနပ်စွာပြုံးလိုက်ပြီ...

'ဟိတ်'

၊ ခြွယ်တစ်ချက်ပေးကာ ခြေပေါ်ခြေဆောင်ပြီး စင်မြင့်
ပေါ် ခုန်တက်လိုက်လေသည်။

'ဝိုး...'

လူပေးသည် လေထဲသို့ မီးခိုးတန်းသဖွယ် ထိုးတက်သွား
ပြီး စင်မြင့်ပေါ်သို့ သိမ်းခနဲ ကျချောက်လေသည်။

ရှောင်ကောင်းက မလှုပ်မယွက် ခပ်နေ၏။

လူပေးက ရှောင်ကောင်းက၏ တက်ခတ်သည့် လိုက်လေ
သည်။

ရှောင်ကောင်း၏ အသွင်မှာ လုံးဝအထင်ကြီးစရာ မရှိပေ။
သုတ မဲ့ပြီး ပြုံးလိုက်လေသည်။

ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်ကာ ဦးညှိတ်လိုက်
လေသည်။

ပြီးလျှင်....

'နောင်ကြီးက ဒီကနေ့မှ ပြိုင်ပွဲဝင်လာတာလို့ သိရပါ
တယ်၊ ခါကမုန်ပဲလားဗျာ'

သိထွက်နှင့် မေးလိုက်ခြင်း၊ ဖြစ်လေသည်။

ရောင်ကောင်းက....

'ဟုတ်ကယ်၊ ကျုပ်ဟာ ခရီးဝေးက လာခဲ့ရတာကြောင့်
နေ့စက်ကျသွားတာပါ'

လှပေးက....

'နောက်ကျက်မိဆို့တော့ တုချားစတုထကပို့ပြီ၊ ယခုပြိုင်
ရမယ့်ဆိုတဲ့ သဘောကို ကြားမိပါက... နောင်ကြီးကတော့နိုင်ပါ
လားဗျာ'

ရောင်ကောင်းက ပြုံးလှက်သည်။

'ကျုပ် တတ်နိုင်ပါတယ်'

လှပေးက....

'ကျုပ်က ကျင်းပပြီးစီးခဲ့တဲ့ သုံးရက်အတွင်းမှာ ပြိုင်ဘက်
တွေကို ပြတ်ပြတ်သားသား အနိုင်ယူနိုင်ခဲ့ပါတယ်၊ ဒီအကြောင်း

ကို နောင်ကြီး ကြားပြီးသားဖြစ်တာပါ။ ကျုပ်အနေနဲ့ ခုမှ ပြိုင်ပွဲဝင်လာတဲ့ နောင်ကြီးနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ရမှာ မတရားသလို ဖြစ်နေရင်တော့...

သုက စကားတစ်ပိုင်းတစ်စဖြင့် ရပ်ထားလိုက်လေသည်။ ရွှောင်ကောင်းက...

'တရားပါတယ်၊ တာမှစိတ်ပူစရာ မလိုပါဘူး။ ကျုပ် ရာသာ ခင်းအတွက် စိတ်မကောင်းတာပါ'

'ဘာဗျ'

'မင်းဟာ သုံးရက်လုံးလုံး အပင်စဉ်းခံ ယှဉ်ပြိုင်လာခဲ့ပြီ၊ စိတ်နေ့မှ အရေးနိမ့်သွားမယ်ဆိုရင်...'

'တိတ်စမ်း'

လူပေးက အော်ငေါက်လိုက်လေသည်။

သုက ရွှောင်ကောင်းအား ခိုသဲသဲ ပြောခဲ့ပါသည်။

ရွှောင်ကောင်းက ပြန်ပြောလိုက်သောအခါ၌ကား မခံ မရပ်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

ရွှောင်ကောင်းအား မျက်လုံးကြီးပြူးကာ ကြည့်လိုက် ပြီ....

'ကျွန်က ခင်ဗျားကို ကြောက်နေရမှာသား။ ခင်ဗျားရဲ့ ပါးစပ်ထဲက သွေးပွက်ပွက်အန်ထွက်လာတာရင် ကျုပ်ဆုံးမ ပြမယ်ဆိုတာ မှတ်ထား'

ဟု အော်လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်မှာပင်....

'နောင်'

ကြေးမောင်းတီးသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။
 ပြိုင်ပွဲစတင်ရန် အချက်အလက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။
 လူမေးသည် ဒေါသထွက်နေသည့်အလျောက် ရှည်ရှည်
 ဝေ၊ဝေ၊ စဉ်းစားမနေတော့စွဲ....
 'ဓသပေတော့'
 ဟု အော်ငေါက်ကာ စတင်တိုက်ခိုက်လှိုက်လေတော့သည်။

*

*

၁၈

ဝမ်းရီ ဟု ပြောပုံဝင်မျှသာ ဟု တွေ့ရစေရင်းမျှား ခို ခြံစီ
အောင် ဆောင်ရွက် ပြီးခဲ့ပြီ မြန်မာလည်း

နောက်ဆုံးအဆင့်သို့ ရောက်သည့်အထိ စနစ်မကျဆောင်ရွက်
ပြီမဟုတ် ပြောပုံ ခိုကာဝန်ယူထားသည့် အဓိကခေါင်းဆောင်
များ မြန်မာ့သေ ဂိုဏ်းချုပ်ငါးယောက်ထံသို့ တင်ပြဖို့
မလေသည်။

ဦးဗိုလ်တို့သော အင်္ဂလိပ်စကား ချန်ကျန်မသေရှိ အဓိက
သုံးဂိုဏ်း ဦးငါးဂိုဏ်းမှ ခေါင်းဆောင်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးများ
ကံ့မတို ပြောပုံသာ လာရောက် ခြံညွှတ်ကာ အတိအကျပြော
မလေသည်။

ဆိပ်ဂိုဏ်းကြီး ငါးဂိုဏ်းနှင့် ဂိုဏ်းချုပ်များမှာ အာဇာနည်
အတိုင်း ပြန်မလေတော့။

ချိန်စုံဂိုဏ်းမှ ဂိုဏ်းချုပ်ချိန်ယု၊

ရွှေစုံဂိုဏ်းမှ ဂိုဏ်းချုပ်အောင်ကျော်၊

ဦးပြဂိုဏ်းမှ ဂိုဏ်းချုပ်ကျန်းတောက်၊

သိမ်ငွေဂိုဏ်းမှ ဂိုဏ်းချုပ်ရှုပြန်၊

ကောင်းကင်ဂိုဏ်းမှ ဂိုဏ်းချုပ်ထင်ယဉ်....

ကို ပြန်ကြည့်လေသည်။

ဝမ်းရီသည် ပြိုင်ပွဲပြီးဆုံးသည်အထိ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်
သွားမည့် အစီအစဉ်များ၊ မေးမှတ်အားမည့် မှတ်တမ်းကို
ဂိုဏ်းချုပ်ငါးယောက်ထံ တင်ပြလိုက်လေသည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ငါးယောက်သည် အပေါ်ယံသဘောသော ခြေည့်
လိုက်ကြပြီး ရွှေလုံဂိုဏ်းချုပ် စော့ကျင်းက ...

‘ဝမ်းရီ....အခု စင်မြင့်ပေါ်တက်ပြီး ယှဉ်ပြိုင်နေတာ ဘယ်
ထူးလဲ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ဝမ်းရီက ဦးညွှတ်လိုက်ပြီး....

‘ထင်ရှားကျော်ရွှေက ရွှေခင်ကောင်းနဲ့ ထင်ဟိုမြို့သား၊
လူအေးတို့ဖြစ်ပါတယ် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး’

ရွှေလုံဂိုဏ်းချုပ် စော့ကျင်းက....

‘ထင်ဟိုမြို့သား၊ လူအေးဟာ ကခုန်ကို အလားအလာ
ကောင်းတဲ့ လူငယ်လေးပါပဲ။ သူနဲ့ယှဉ်ပြိုင်တဲ့ ထင်ရှားကျော်
ရွှေက ရွှေခင်ကောင်းဆိုတာကို အရှင်ချစ်တွေက မတွေ့ရပါ
လား’

‘ဒီလိုပါ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး’

ဝမ်းရိုက် အကျိုးအကြောင်းရှင်းပြလိုက်လေသည်။

ရွှေလွှဲဂိုဏ်းချုပ် ကော့ကျင်း၊ မျက်မှောင်ကြုတ်သွားပြီ...

‘ရှောင်ကောင်းကို ပြိုင်ပွဲဝင်ခွင့်ပြုလိုက်တာ တရားမျှတမှု ရှိပါ့မလား၊ မိတ်ဆွေတို့ကကော ဘယ်လို သဘောရသလဲ၊ ပြောကြပါဦးဗျာ’

ဟု အခြားဂိုဏ်းချုပ်လေးယောက်အား မေးလိုက်လေ၏။

ချိန်ပုံ၊ ဂိုဏ်းချုပ် ချိန်ယုက....

‘ကြိုတင် ကြေညာထားတဲ့ ပြိုင်ပွဲစည်းကမ်းနဲ့လဲ ညီညွတ် တယ်၊ ကာယကံရှင် ကိုယ်တိုင်တလဲ သဘောကျတယ်ဆိုရင် တရားမျှတတယ်လို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်၊ နိုင်တာ ရှုံးတာကတော့ ကံဆန်းပေါ့၊ ပြိုင်ပွဲဝင်ခွင့်ရတာပဲ ဆို အတွက် ဆုလဒ်ကစရာ လို့ ပြစ်နေမှာပါ’

ဟု ပြောလျှင် ကျန်ဂိုဏ်းချုပ်များက သဘောတူ ထောက်ခံလိုက်ကြလေသည်။

ရွှေလွှဲဂိုဏ်းချုပ် ကော့ကျင်းက....

'ကားလုံးကားတောတောင် ပြီးကားပါရဲလေ၊ ရှောင်ကား၊
ပြန်လို့လဲ သိပ်ပြီး ကမ္ဘာကြောင်းထူးမယ်၊ ခေတ်ပေါ်ကူးလှပေး
အတန်းကို လက်ခံရင်းထက်ခွဲကာ၊ ထုဟာ....'

မှတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာသော ဆူညံသောအသံများ၊
ကြောင့် စကားဆုံးအောင်မပြောနိုင်ဘဲ ခြစ်ဆွဲသောအသံ၊
ကုန်ကုန်ချုပ်မွှေးလည်း လွှဲလွှဲရှားရှား ပြောသောကြောင့်
သည်။

ကားလုံး စူးရှသော အော်ဟစ်သံကွက်ဝင်လာရာ ဆီသို့
ပြန်ကြည့်လိုက်ကြသည်။

ကိုအခါ...

ကားလုံး ကဟင်ကြီးနေကြသော လူပေးမှာ ခြေကားရား၊
ကံကားရားပြင် စင်မြင့်ပေါ်မှ ပြုတ်ကျလာသည်ကို တွေ့မြင်
ရုံလေတော့သည်။

‘ဟင်’

'५३'

'ဘယ်...လုံဖြစ်တာလဲ'

ပရိသတ်ကြီး၏ တတံ့ကပြချေခွတ်သံ ထွက်ပေါ်လာလေ
သည်။

လိုပေးသည် လူပုံအလယ်တွင် တရှက်ကြီးရှက်ကော ထွက်
 ပြေးသွားလေတော့သည်။

ရှောင်ကေခင်းကား စင်မြင့်ပေ၍တွင် မားမားမတ်မတ်
ရပ်နေ၏။

မမ္ဘာလင်းသော အပြစ်အပျက်ကြောင့် ဂိုဏ်းချုပ် ငါ၊
ယောက်ျား မယုံနိုင်အောင် ပြစ်သွားလေသည်။

စစ်တပ်ဗေဒကိုတစ်ဗေဒကံ ဩဇာလိုက်မိကြသည်။

လို ကံစဉ်းဆုံး၊ သတိဝင်လာသူမှာ ရွှေလုံဂိုဏ်းချုပ် ကော့
 နှစ်လေးသည်၊

...തെളുകുന്നു...

ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ လူပေ၊ ရှုံးသွားပြီ၊ သူ့တို့ယှဉ်ပြိုင်ကြ
မှန်တာဝင်ယစ်ချက်ခတ်လောကီပဲ အချိန်ကြာလိမ့်မယ်၊

ရှင်ကောင်းက လူပေးကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီ၊ အနိုင်ယူလိုက်
မလဲ'

ဤတူင်....

'ဟုတ်တယ်.... ဘယ်လိုလုပ်ပြီ၊ တိုက်ခိုက်လိုက်မုန်းတောင်
မိလိုက်ရဘူး'

'ကျေးတောသားလေးက သိုင်းအစွမ်းကန်လှချည်လား'

'ကျုပ်တို့ အထင်ကြီးနေတဲ့ လူပေးက ရှုံးသွားတာ မယုံ
စရာပဲဗျါ'

ထွန်ဂိုဏ်းချုပ်များကလည်း ဝေဖန်ပြောဆိုစိုက်ကြလေ
၏။

ရှလုံဂိုဏ်းချုပ် အေးခွကျင်းက....

'မင်းရီ၊ သူက လူပေးကို အနိုင်ယူလိုက်နိုင်ပြီဆိုစေခွ ဘယ်
စုံမလဲ'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

မင်းရီက တည်ကြည်သောမျက်နှာအားဖြင့်....

‘မြို့ဝဲသုံးရက်ကပြီမှာ ပွဲတိုင်းနီးခဲ့တဲ့ လူငယ်ငါးယောက်
နီပါတယ်။ မုတ္တံကို ခန့်ကတင်အောင် ချွေးဆားပါတယ်။
ကျွန်တို့ ပြိုင်ပွဲနစ်ရက်အတွက် ခင်မီလူငယ်ငါးယောက်ဟာ တစ်
လည် ယှဉ်ပြိုင်ရမှ ဖြစ်ပေမယ့် ရှောင်ကောင်းက လူပေးက
ကြားပြန် အနိုင်ယူလိုက်တဲ့အတွက် ကျွန်တို့ လူငယ် ခေး
ယောက်လေးက ရှောင်ကောင်းက ဆက်ပြီး မှင်ဆိုင်ရမှာပဲ’

ကော့ကျင်းက....

‘ဝါဆို ရှောင်ကောင်းက တတ်နိုင်ပါ့မလား’

စမ်းရီ ဦးညွှတ်လိုက်ပြီ...-

‘သူ မယှဉ်နိုင်ဘူးဆိုရင် စင်မြင့်ပေါ်က ဆင်းသွားဖို့ပဲနဲ့
ထယ် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး’

ဟု ပြောလိုက်သော်၊

ကော့ကျင်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘အင်းပေါ့သေ... သိုင်းသမင်းကောင်းကောင်းက ပြန်
မုန်ရင် ဘယ်လိုအခက်အခဲ အန္တရာယ်မျိုးကိုမဆို ကျော်လွန်
လွှားနိုင်ရမှာပေါ့၊ ကဲ...ကဲ... လုပ်စရာရှိတာ ဆက်လုပ်’

‘ကောင်းပါပြီ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး’

ဝမ် ဂီက ကယျာဏယတုဏ်သွားပြီ။ ရှောင်ကောင်းနှင့်
ဆက်လက် ယှဉ်ပြိုင်ရမည့်သူကို စကြည့်လိုက်လေသည်။

ယခုတစ်ကြိမ် ရှောင်ကောင်းနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ရမည့် သူမှာ
ပုဏ္ဏတုဏ်ဆိုသူ ဖြစ်လေသည်။

ရွှေဝင်ကောင်းနှင့် ဝူဒတာတ်တို့ ယှဉ်ပြိုင်ရမည် ဖြစ်သည်။

ချိန်ပုံးဂိုဏ်းချုပ် ချိန်ယုက်....

'လုမေးက သိုင်းပညာတော်တယ်၊ ဝါလေမယ်၊ ကိုယ့်ကိုကိုယ် အထင်ကြီးတဲ့စိတ်ကြောင့် သတိလက်လွတ်ဖြစ်ပြီး ချွေးနိပ်သူတစ်ယောက်ပဲဖြစ်မယ်၊ အင်း....ရမယ်ကောင်းက ဝူဒတာတ်ကတော့ ကောင်းပါးလိမ့်မယ်၊ ရွှေဝင်ကောင်း အချောင်တန်ခိုးပိုမိုစေရမယ်မှတော့တည်း'

- ရွှေဝင်ကောင်းသည် လုမေးအား ထမေးချောင်အနိုင်ရသည်ဟု ယုံကြည်ထားကြလေသည်။

'နောင်....'

စတင်ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ ကြေးမောင်းလှသံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

စင်မြင့်ပေါ်တွင် ရွှေဝင်ကောင်းနှင့် ဝူဒတာတ်တို့ စတင်ယှဉ်ပြိုင်ဆိုင်ကြလေသည်။

ဝူဒတာတ်သည် ယှဉ်ပြိုင်ပွဲစသည်နှင့် လက်ဦးမူရယူကာ စတင်တိုက်ခိုက်လေသည်။

သိမ်၊ ငှက်ဂိုဏ်းချုပ် ရှာပြန်က ဦးခေါင်းတဆတ်ဆတ်
မြတ်လိုက်ပြီး....

'ဝူတောက်ဟာ မြင့်မားလှတဲ့ရသေ့တောင်ကို တက်
ရောက်လို့ ကိုယ်မေ့ရပ်ညွှတ်တိုက်တောင်လေ ကျင့်ခဲ့
မြင့်မိုဝ်ကို အဓိကထားတယ်လို့သိရတယ်၊ ခုပုံ
ရှောင်ကောင်းဟာ ဝူတောက်ရဲ့ ခြေထောက်လာပြီ၊ ဝူတောက်
မြင့်ပေါ်က ပြတ်ကျလာမှာသေချာတယ်' မြတ်လိုက်ရလေသည်။

ဟု ဆုံးသပ်လိုက်လေသည်။

ကေခင်းကင်ဂိုဏ်းချုပ် ထင်ယဉ်းကမူ....

'လူမေးတောင့်မှ ဘာမှန်းညှာမန်းမသိဘဲ ခံလိုက်ရသ
ရှောင်ကောင်းကို ပေါ့ပေါ့ဘန်ဘန်သဘောထားလို့မဖြစ်ဘူး၊
ရှောင်ချက်ကလေးပေါ့ဆိုက်ကားနဲ့ ခုကွာရာကံသူးလိမ့်မယ်၊
ကေခင်းအနေနဲ့ တစ်စရာရာသတ်ထားနိုင်မှကေခင်းလိမ့်
မယ်'

ရှောင်ကောင်းအပေါ် သတိထားပုံမျိုးဖြင့် ပြောလေ
သည်။

စာပြာဂိုဏ်းချုပ် ကျန်တောက်ကထောက်ခံလိုက်သည်

‘မေ့လျော့ကောင်းကောင်း၊ ဝမ်းသာကောင်းကို အနိုင်ယူ ခဲ့ရပါ
ဆိုလို့ ကျုပ်တို့မျှော်လင့်တာ၊ တာတွေ ကောင်းကောင်း
ကုန်လိမ့်မယ်’

အထူးသိရှိက်ချုပ် ကော့ကျင်းက....
တစ်ခုဖြစ်

အကောင်၊ ဝါ၊ နှစ်၊ အထွေထွေပြန်ပြီ၊ မတိုက်ခိုက်ဘဲ ရွှေောင်ကို
တော့မှမှတော့ ပြောရခက်အပ်၊ သူတို့ရဲ့ဘုံ ကံကွက်ထွက်မယ်
ဘယ်သူနဲ့၊ ဘယ်သူရဲ့၊ မယ်ဆိုတာကို စေတ
- ရွှေောင်ကော့လိမ့်မယ်’
သိပ်ဟု ယ်

ယုတ်မလွန်ပြောလေသည်၊
‘နော်’

ချိန်စိုးဂိုဏ်းချုပ် ချိန်ယုက....

‘ကျုပ်ကတော့ သွက်သွက်လက်လက်ရှိတဲ့ ဝူတေက
ပိုပြီးသဘောကျအယ်၊ သူနဲ့ လုံစေ၊ ဘို့တော့ရင် အတော်
ကြည့်လို့ကောင်းမယ်လို့ မျှော်လင့်ခဲ့တာ’

ဟု ပြောလေသည်၊

ဂိုဏ်းချုပ်ဝါ၊ ယောက်သည် အစွမ်းအစရှိကြောင်း၊
နိုင်ခဲ့သည့် လူငယ်မျှ၊ အနက် မိမိတို့စိတ်ကြို ကိသေ၊
မျှတကို အားပေးနေမိကြလေသည်၊

သူတို့သည် ရွှေငွေကောင်းနှင့် ဝှေးကောင်းတို့ကို ပြုလုပ်
သေသေချာချာကြည့်နေကြ၏။

ဝှေးကောင်းတို့ကို ခိုလှုံပို၍လျှင်မြန်လာသော
ရွှေငွေကောင်း၏ပတ်ဝန်းကျင်၌ ဝှေးကောင်း၏ လှိုင်းများက
လှိုင်းမိုးထားလိုက်သည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။
လှိုင်းများရှုပ်သွေးသွားသည့် ကပ်ကပ်ကပ်ကပ်...
'ဝန်း'....

ကျယ်လောင်သော အသံများထွက်ပေါ်လာပြီ။ ဝှေးကောင်း
မှ စင်မြင့်ပေါ်မှ ထိုးကျလာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

လူမေ။

ဝုတေဇုက်။

ချိကျ။

ဟန်ဆွေဖုံး။

ဝါးမေ။

ချန်ကျန်သိုင်းပြိုင်ပွဲ၌ နာမည်ကြီးနေသော လူမေသိုင်း၊
သမားဝါးယောက်သည် ရှောင်ကောင်နှင့်ယှဉ်ပြိုင်လိုက်သော
အခါ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် အစရာနိမ့်သွားကြလေ
တေစွသည်။

*

*

*

ပွဲတစ်သံ

သိသန့်အဆောင်အတွင်း၌ ဘဲဥပုံစာပွဲကြီး ခင်းကျင်း
ထားပြီး စာပွဲပေါ်၌ စာသောက်ဖွယ်ရာများ၊ အချက်များ၊
အလှုံ့ပယ်ရှိနေ၏။

ချန်ကျန်းမှ ဂိုဏ်းချုပ်ငါးဦးက ဝိုင်းဖို့ထိုင်နေကြလေ
သည်။

သုတ္တိဦးစီးကျင်းပသောပြိုင်ပွဲမှာ ငါးရက်ကျင်းပရန် စီစဉ်
ထားသော်လည်း လေးရက်နှင့်ပင် ပြီးပြတ်သွားလေသည်။
ရှောင်ကောင်းအား၊ ဆက်လက်ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့သူ မရှိတော့
သဖြင့် ရပ်တန့်လိုက်ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ပြိုင်ပွဲတွင် အရှည်အရှည်ရှိသော လူငယ်လူရွယ်များ ဆွတ်
ပေါ်လာခဲ့သော်လည်း ရှောင်ကောင်းကို မိမိတစ်ယောက်
မရှိခဲ့ချေ။

ရှောင်ကောင်းနှင့်ပတ်သက်ပြီး ကားလုံက ကံကြမ္မာတန်လွန်
ခဲ့ကြလေသည်။

ရှောင်ကောင်းသည် ပြိုင်ဘက်မရှိ ပထမတွဲကို ဆွတ်ခူးရန်
သွားပြီးဖြစ်ပါသည်။

ကိုးမပြိုင်လည်း ရှောင်ကောင်းကား ဧည့်ခံဂုဏ်ပြုရန်
စီစဉ်ထားခြင်းဖြစ်လေသည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ဝါးယောက်သည် ရှောင်ကောင်းနှင့်ပတ်သက်ပြီး
မကြီးမကျယ် စိတ်လှုပ်ရှားနေကြပေတော့သည်။

ချိန်ဖို ဂိုဏ်းချုပ် ချိန်ယုသည် ကခြားဂိုဏ်းချုပ် ခလးဦး
ကား ဝေ့ကြည့်လိုက်ပြီး...

ကျုပ်ဟာ သိုင်းလောကမှာ ကျင်လည်ကျက်စားခဲ့တာ
နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ကျော်ပါပြီ။ ချိန်ကျန်းသိုင်းပြိုင်ပွဲကို ဦး
ဆောင်ကျင်းပခဲ့တာလဲ ဆယ်ကြိမ် မကတော့ပါဘူး။ ဒါပေ
မယ့်... ရှောင်ကောင်းကို လူငယ်လူရွယ် ဖာစ်ယောက်ကိုမတွေ့
ဝှံသေးဘူး။

ဟု ခေါ်လို့ကားလေသည်။

ရွှေလုံဂိုဏ်းချုပ် စောဘုကျင်းက....

'ဟုတ်ကယ်၊ သူဟာ တစ်ခေတ်မှာ တစ်ယောက်ဆီသလို
သွေးထူးခြားခြား ထွက်ခေါ်လာတဲ့ လူငယ်တစ်ယောက်ပဲ
ကျုပ်တို့ ရွှေလုံဂိုဏ်းမှာသာ သူကကမ္ဘာလုံးပေါ်ဆီရင် သူ့ကို
ကျုပ်တို့က ရာထူးကောင်းကောင်းပေးပြီး ချီးမြှင့် မြှောက်
ပေးသေးပါပဲ။ ရှောင်ကောင်းကို ကျုပ်က ပဲမိတ်ခေါ်ဖို့ ဆုံး
ဖြတ်ပြီးပါပြီ'

ဟု ပြောလေသည်။

ကျွန် ဂိုဏ်းချုပ်ဆုံးယောက်လွှပ်လွှပ်ရှားရှားဖြစ်သွားကြ
သည်။

ခေးပြဂိုဏ်းချုပ် ကျွန်၊တောခွက်က....

'ကျုပ်ကလဲ ရှောင်ကောင်းကို ခိုးပြာဂိုဏ်းမှာ အမှုဆင်းဖို့
ခေါ်မယ်လို့ စိတ်ကူးထားတာ'

သိမ်းငှက် ချုပ်နဲ့က....

'ကျုပ်တို့ သိမ်းငှက်ဂိုဏ်းနဲ့ ရှောင်ကောင်းက ပိုပြီးအပ်
ပပ်လိမ့်မယ်ဗျ'

ကောအံ့ကင်ဂိုဏ်းချုပ် ဆင်းယန့်က....

'ကောကင်းကင်ဂိုဏ်းက ရှောင်ကောင်းကို ပိုပြီးမြှောက်စား
နိုင်တာမပါဗျာ'

ရှောင်ကောင်းကို သုခေါ်မည်၊ ငါခေါ်မည် ဘချင်၊ချင်
စကားများသာပြောလေတော့သည်။

ရွှေလုံဂိုဏ်းချုပ် စောဘုကျင်းက....

'ကဲ...အားလုံး နားလည်ကြပါဦး၊ ရှောင်စေရန်၊
ရောဂါလက္ခဏာတွေမှ သွေ့ရှောင်စေရန်အားကို မေးမြန်းပြီး ဆီကို
လုပ်ကြတာ အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်'

ဟု ပြောလိုက်တော့မှ အားလုံး ငြိမ်ကျသွားလေတော့
သည်။

ထိုစဉ်...

ညွှန်ခန့်အတွင်းသို့ လူတစ်ယောက်ဝင်ရောက်လာသည်ကို
ခတ္တလိုက်ရလေသည်။

ထိုလူမှစ ရှောင်ကောင်းဖြစ်လေသည်။

ရှောင်ကောင်း....

ချန်ကျန်းသေမှ ထင်ရှားသေစု ဂိုဏ်းချုပ် ငါးသေခက်
စလုံး ရှောင်မကောင်းအား စိတ်ဝင်စားနေကြပြီ ဖြစ်လေ
သည်။

ရှောင်ကောင်းကို နေရာထိုင်ခင်း မေးလိုက်ကြသည်။

လိုလေသေးမရှိ ဧည့်ခံမွေးကြသည်။

ရှေ့လွှဲဂိုဏ်းချုပ် ကေဇုကျင်းကပင် အခြေအနေကိုကြည့်
ပြီး ရှောင်ကောင်းကို မေးမြန်းလိုက်လေသည်။

‘ရှောင်ကောင်း၊ ချန်ကျန်းသိုင်းပြိုင်ပွဲဟာ ဘယ်လိုရည်
ရွယ်ချက်နဲ့ ကျင်းပတယ်ဆိုတာ မင်းသိမယ် ထင်တယ်’

ရှောင်ကောင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘တုတ်ကဲ့....သိုင်းစွမ်းထက်တဲ့ လူငယ် လူရွယ်တွေ ဒေါ်
မိတ်လာစေရေးအတွက် ရည်ရွယ်ပြီ၊ ကျင်းပတာပဲ ဖြစ်ပါ
တယ်....’

ကေဇုကျင်းက....

'အေး... သုံးစွဲမိသကဲ့သို့ လူငယ်လူရွယ်တွေ ထွက်လာတာနဲ့ ကျုပ်တို့ဟာ ချီးမြှင့်-မြှောက်စားဖို့ စီစဉ်ထားကြမယ်ဆိုတာကိုရော မင်းသိသလား'

ဆု
ရှောင်ကောင်းက...'

'ဟုတ်ကဲ့ သိပါတယ်'

'ကောင်းပြီ၊ ရွေးလွှဲကိုက်က မင်းကို ချီးမြှင့်-မြှောက်စားတယ် ဆိုချင်ရော'

ထိုစကားကြားလျှင် ကျန်ရှိသော ချုပ်မှူး၊ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကြလေသည်။

စိုင်းရှိုးပြာရန် ဟန်ပြင်လိုက်မိစဉ်မှစ၍ ရှောင်ကောင်းက ပင်...

'ကျွန်တော်ဟာ ဘယ်လိုက်၊ ဘယ်အပွဲအစည်းမှူးမဟုတ်ဘဲ ထမ်းဆောင်မယ့်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက် မရှိပါဘူးခင်ဗျာ'

ဟု ပြောပြတ်သားသော ပြောလိုက်လေသည်။

ကော့တုန်းတို့ အံ့သြသွားကြလေသည်။

'လူငယ်လူရွယ်တစ်ယောက် သိုင်းပညာ သင်ကြားတယ် ဆိုတာ သိုင်းလေ့လာမှုမှ ဆိုက်တန်တဲ့ နေရာတစ်ခုရရှိဖို့ ရည်

ရွယ်ရင်းစွဲ၊ ရှိမယ်လို့ ကျုပ်တို့နားလည်ထားတယ်၊ မောင်ရှင်
လေးက...

သူက စကားတစ်ပိုင်းတစ်စဖြင့်ရပ်ကာ ရှောင်ကောင်းလို့
စိတ်ကြည်လိုက်လေသည်။

ရှောင်ကောင်းက...

‘ကျွန်တော်က အပျော်သဘောမျိုးနဲ့ ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့
တာပါ’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ကော့ကျင်း မျက်နှာပျက်သွားသည်။

‘မင်း၊ တကယ်ပြောတာလား’

‘တကယ်ပါ ခင်ဗျာ’

‘မင်း...’

ကော့ကျင်း မည်သို့ ဆက်ပြောရမည်မသိ ဖြစ်သွားလေ
သည်။

နားပြာဂိုဏ်းချုပ် ကျွန်၊ တောက်က...

'ရှောင်ကောင်၊ မင်းရဲ့ သိုင်းဝညာကို ကျွန်တို့အားလုံး
ချီးကျူးကြပါတယ်၊ မင်းရဲ့ဆရာ ဘယ်သူလဲဆိုတာ ပြောပြ
နိုင်မလား၊'

ဟု မေးလေသည်၊

ရှောင်ကောင်က...

'ကျွန်တော် ဆရာဟာ ကျွန်တော် အဖေပါ ခင်ဗျာ'

'မင်းရဲ့ အဖေက...'

'ရှောင်ဖေ့လို့ ခေါ်ပါတယ် ခင်ဗျာ'

ရှောင်ဖေ့ဆိုသော နာမည်ကြောင့် အားလုံး မျက်မှောင်
ကြုတ်သွားကြလေသည်၊

စောင်း၊ အင်ဂိုဏ်းချုပ် ထင်းယဉ်းစ...။

'မင်းအဖေနာမည် ရှောင်ဖေ ဟုတ်လား၊ ကျုပ်တို့ တစ်
ခါမှ မကြားဖူးပါလား၊ မင်းအဖေတွေ ဘယ်ဂိုဏ်း၊ ဘယ်
အဖွဲ့အစည်းကလဲဆိုတာ ပြောပြနိုင်မလား၊'

ဟု မေးလေသည်၊

ရှောင်ကောင်းက...

'ကျွန်တော် မသိပါဘူး ခင်ဗျား၊ ဖေဖေဟာ တိုက်ကျွေး၊
ကျွမ်းက လူတွေနဲ့ ရန်သူ သဘောမျိုးရှိတာထဲလို့ပြီ၊ တစ်
ခြား ဘာမှ မသိရပါဘူး၊ ခင်ဗျား၊ ဖေဖေရဲ့အကြောင်းကို
မိမိဖို့ သိပ်လေ့လာထဲကို ကျွန်တော် ထူးထူးနဲ့တော့ပါ'

အဖြစ်မှန်ကို ပြောပြလိုက်လေသည်။

တိုက်ကျွေး၊ ကျွမ်းဟူသော အမည်ကိုကြားလျှင် ဂိုဏ်းချုပ်
ဂေါ်ယောတီ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကြလေသည်။

ကောစွကျင်းက....

'တိုက်ကျွေး၊ ကျွမ်း၊ ဟုတ်လား၊'

ရွှေခင်စောခင်းက....

'ဟုတ်ပါသည်....ဗျာ'

'တိုက်ကျွေး၊ ကျွမ်းဆိုတာ ဘယ်အဖွဲ့အစည်းမျိုးလဲဆိုတာ
မင်းသိသလား၊'

ရွှေခင်စောခင်းက....

'ခုစရိုက်ဂိုဏ်းဟစ်ခုဆိုတာ ကျွန်တော် သိပါတယ်'

ချိန်ဖူးဂိုဏ်းချုပ် ချိန်ယုတ်....

'မင်းရဲ့သိုင်းပညာတာ မင်းအဖေသင်ပေးတာဟုတ်လား
ရှောင်ကောင်းကဲ....

'တုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ'

ချိန်ယူက....

'အခု....မင်းအဖေကော'

ရှောင်ကောင်းကဲ....

'အဖေ ကွယ်လွန်သွားပါပြီ ခင်ဗျာ'

ချိန်ယူက....

'မင်းအဖေသင်ပေးတဲ့ ပညာနဲ့ မင်းရဲ့ပညာ ဒီလူ
တောင် ထက်မြက်နေတယ်ဆိုရင် မင်းအဖေဟာ အတော်
ကြောက်စရာကောင်းတဲ့လူတစ်ယောက် ဖြစ်နေမှာတဲ့'

ရှောင်ကောင်းကဲ သက်ပြင်းချလိုက်မလွယ်ဘဲ၊

ရွှေလုံကိုက်ချုပ် တေစွကျင်းက....

'မင်းရဲ့အဖေဟာ တိုက်ကျားကျွမ်းနဲ့ ဘယ်လို ပတ်သ
နေတယ်ဆိုတာ မင်း သိသလား'

ရှောင်ကောင်းက ခဲပြုံးပြုံးလိုက်သော်၊

'သူတို့ဟာ ကျွန်တော်အဖေကိုလုပ်ကြံဖို့ ကြံစားနေကြ
လို့လူတွေဆိုတာ ကျွန်တော်သိပါတယ်'

သိမ်းငှက် ဂိုဏ်းချုပ် ရှူပြန်က....

'မင်းအဖေကို သူတို့က ဘာကြောင့်လုပ်ကြံခွင့်ရတာလဲ'

ရှောင်ကောင်းက ခေါင်းခါယမ်းဆိုက်သော်၊

'ကျွန်တော် မသိဘူး'

ဂိုဏ်းချုပ်ဝါးယောက် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်
လိုက်ကြလေသည်။

သူတို့သည် ဝါရင့်သိုင်းသမားကြီးများ ဖြစ်ကြလေသည်။

တိုက်ကျားကျွမ်းသည် မည်သို့သောနေရာမျိုးဖြစ်ကြောင်း
သူတို့သိထားကြသည်။

တိုက်ကျားကျွမ်း....

တိုက်ကျားကျွမ်း ဟူသော အမည်ကို သိုင်းလောကသား
တိုင်း ကြားဖူးထားကြသည်။

သိရှိထားကြလေသည်။

သို့သော်...

တိုက်ကျားကျွမ်းနှင့်ပတ်သက်၍ မည်သူကမှ တိတိကျကျ
မေးပြောနိုင်ကြပါချေ။

တိုက်ကျားကျွမ်းအား အချို့က ကောင်းကင်ဘုံ တစ်
ပမာ တင်သေးကြသည်။

အချို့က တိုက်ကျားကျွမ်းအား ငရဲပြည်ပမာ တင်သေး
ကြသည်။

တိုက်ကျားကျွမ်းသည် ထူးဆန်းသောနေရာတစ်ခု ဖြစ်လာ
သည်။

တိုက်ကျားကျွမ်းနှင့်ပတ်သက်သော ကိစ္စအဝဝသည် သို့သော်
လောကအတွက် ပဟေဠိပမာ ရှိနေခဲ့သည်။

လူတိုင်းလူတိုင်းသည် အလွန်ထူးဆန်းသော ကိစ္စရပ်တစ်ခု
လည်း ဖြစ်လေသည်။

မည်သို့ဆိုစေ...

တိုက်ကျားကျွမ်းဟူသောစာမည်ကို ကြားလိုက်ရသည်နှင့်
လူတိုင်းသည် ထိတ်လန့်ကုန်လှုပ်သွားတတ်ကြလေသည်။

ယခု....

ကိုက်ကျွမ်းကျွမ်း ငါးယောက် အညီလည်း တိုက်ကျွမ်းကျွမ်းဟူ
သောအမည်ကို ကြားလိုက်ရသည်နှင့် မျက်စိမျက်နှာပျက်သွား
ကြလေသည်။

ရှောင်စောင့်ကဲ မသိမသာ အကဲ့ဝတ်ကြည့်နေသည်။

တိုက်ကျွမ်းကျွမ်းသည် အလွန်လျှို့ဝှက်သော အဖွဲ့အစည်း
တစ်ခု ဖြစ်သည်။

ခုစုံရိုက်ကိုက်ဟူသောမည်ကြီးနေသည့်တိုင် တိုက်ကျွမ်းကျွမ်း
တိုင် အနက်ရောင်သိုင်းသမားများသာမက အဖြူရောင်သိုင်း
သမားများပါ ပါဝင်နေသည်ဟု အဆိုရှိလေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ယနေ့သင်္ကတိုင် တိုက်ကျွမ်းကျွမ်း၏
လျှို့ဝှက်ချက်ကို မည်သူကမှ ဖော်ထုတ်ခြင်း မပြုနိုင်ခဲ့ကြခြင်း
ဖြစ်လေသည်။

မည်သူမဆို....

မိမိတို့၏အပြစ်ကို ဝန်ခံရန် ဝန်လေးနေကြပေလိမ့်မည်။

တိုက်ကျွမ်းကျွမ်းနှင့် ပတ်သက်နေသော အဖြူရောင်သိုင်း
သမားများသည် တိုက်ကျွမ်းကျွမ်းအကြောင်း လူသိသွားမည်

ကို အနက်ထုတ်သိုက်၊ သမား၊ ကက်ပင် ပို၍ စိုးရိမ်နေကြမည်
ဖြစ်စေမည်။

ယခု—

ချန်ကျွန်း၊ ဂိုဏ်း၊ ချုပ်ငါး၊ ယောက်၊ ယည် တိုက်ကျား၊ ကျွမ်းနှင့်
ပတ်သက်ခြင်း၊ ရှိမရှိ ရွှေငင်ကောင်း၊ က မသိမသာ၊ ကက်ခတ်
နေခြင်း ဖြစ်သည်။

သုက အကဲခတ်လိုက်သည့်အခါ၊ ဂိုဏ်း၊ ချုပ်ငါး၊ ယောက်
သည် တိုက်ကျား၊ ကျွမ်း၊ ဟူသောအမည်ကို ကြားလိုက်ရသည့်
နှင့် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်နေကြောင်း၊ ဟောလိုက်ရလေသည်။

ရွှေငင်ကောင်း၊ သက်ပြင်း၊ ချလိုက်သည်။

“တိုက်ကျား၊ ကျွမ်းက လူသတ်သမားတွေဟာ ကျွန်တော်
အဖေကို လုပ်ကြံဖို့လာခဲ့ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့ စေ
ဆုံးသွားခဲ့ကြတယ်။ သူတို့ဟာ ကျွန်တော် အဖေကို သာ
ကြောင့် စိပ်ကြံချင်သလိုဆိုတာ ကျွန်တော် သိမြင်တယ်။ ဒါ
ကြောင့် သိမ်းသောကထဲကို ကျွန်တော် ဆင်းသွားခဲ့တာပါ။”

ဂိုဏ်း၊ ချုပ်ငါး၊ ယောက် သက်ပြင်း၊ ချလိုက်ကြလေသည်။

ချိန်ဖုံး၊ ဂိုဏ်း၊ ချုပ် ချိန်ယူက...

'ကျုပ်သိရသလောက်ကတော့ တိုက်ကျားကျွန်းကလူတွေ
ဟာ ကကြောင်မရှိပဲ အယ်တော့မှ မလှုပ်ရှားတတ်ကြဘူး။
ထူထိုသိုင်းလောက်ထဲမှာ ထွက်ပေါ်လာပြီဆိုရင် အရေးကြီး
တဲ့ကကြောင်ကိစ္စတစ်ခု ပြန်ပေါ်လေ့ ရှိတယ်။ မင်းရဲ့အဖေ
ဟာ သာမန်ကျေးကောသားတစ်ယောက်ဆိုရင် ထူထိုခွဲပတ်
ထက်စရာကကြောင် ရှိမှာမထွက်ဘူး'

ဝေးပြာဂိုဏ်းချုပ် ကျန်းဟော့က...

'ဝါတော့ ဟုတ်တယ်'

ဟု ဆောက်ခံလိုက်လေသည်။

ရှေ့လှံဂိုဏ်းချုပ်က...

'ရှောင်ကောင်းရဲ့အဖေဟာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ သာမညာ ချီး
ကောသားတစ်ယောက် မပြန်နိုင်ဘူး'

အားလုံးက ချဲ့ကို ဝိုင်းကြည့်လိုက်ကြသည်။

ကေတုကျွန်းက ဆက်ပြောလိုက်သည်။

'ရှောင်ဗွေဟာ သာမန်လူတစ်ယောက်ဆိုရင် ရှောင်ကောင်း
လို သားတစ်ယောက်ကို မွေးထုတ်နိုင်ပါ့မလား'

အားလုံးက ခေါင်းညှိတ်လိုက်ကြသည်။

စောစောကျင်းက....

'ရှောင်ကောင်၊ ခွဲသိုင်း၊ ပညာ တယ်လိုရှိတယ်ဆိုတာ မင်းတို့ သိကြသလား'

ကျန် ဂိုက်၊ ချုပ်လေး၊ ယောက်မှတ် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ရှောင်ကောင်၊ ခွဲသိုင်း၊ ပညာ မခေမ္မန်း အားလုံးသိတာ ကြသည်။

သို့သော်....

ရှောင်ကောင်၊ သည် မည်သို့သောသိုင်း၊ ပညာရပ် အသုံးပြု သည်ကို မည်သူကမျှ မဝေခွဲနိုင်ကြပါချေ။

ရှောင်ကောင်၊ သည် သူတို့အတွက် အလွန်ထူးခြားသော လူတစ်ယောက် ဖြစ်နေ၏။

ဤသို့ဆိုလျှင် ရှောင်ကောင်၊ ၏ ဖခင်သည်....

ရှောင်ကောင်၊ ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။

လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်၍ ဦးညှိတ်လိုက်ပြီး....

'ကျွန်တော်ကို သွားခွင့်ပြုပါ ခင်ဗျာ'

ဟူ၍ နှုတ်ဆက်ကာ ထွက်သွားရန်ဟန်ပြင်းလိုက်လေသည်။
'ဧက...'

ရွှေလွှဲ'ဂိုဏ်းချုပ် ကောစုကျင်းက ဟန်တား လိုက်သေ
သည်။

ရှောင်ကောင်၊ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်ကဲ့.... ပြောပါခင်ဗျာ'

ကောစုကျင်းက....

'မင်းဟာ ချန်ကျန်၊ သိုင်း၊ မြိုင်ပွဲကို ဝင်ခဲ့တဲ့အခါက
အကြောင်းရင်းက တိုက်ကျားကျွမ်းကျင်လှတဲ့ မင်းအပေါ်
တာရုံခိုက်လာအောင် တမင်လုပ်တဲ့သဘောပေါ်ဟုတ်လား'

ရှောင်ကောင်၊ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ'

ကောစုကျင်းက....

'ကျုပ်တို့ရဲ့လူစုထဲမှာ တိုက်ကျားကျွမ်းကျင်ပတ်သက်နေတဲ့
လူတွေ ပါဝင်နေလို့များ မင်းယူဆလို့လား'

ဟဲ့ မေ့လိုက်လေသည်။

ရှောင်ကောင်က....

'ကျွန်တော်က ဦးတို့ကိုလေးစားပါတယ်၊ တိုက်ကျား
ကျွမ်းကျင်အကြောင်းကိုလည်း ကျွန်တော်ဘာမှ မသိခဲ့ရပါဘူး။
ဒါကြောင့် ကျွန်တော်ရဲ့လုပ်ရပ် မှားယွင်းနေတယ်ဆိုရင်လဲ
ခွင့်လွှတ်ဖို့တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာ'

ကောစုကျင်းသက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘မင်းတာ နံကွန်းလူတွေအပေါ်မှာ လံ့လာမရှိဘူး၊
ဆိုတာကို သိရလို့ ခပ်လေးပါးတယ်။ တကယ်လို့ မင်းမှာ
အခက်အခဲရှိတယ်ဆိုရင် ကျုပ်ကူညီနိုင်ရင် ဘူညီပါရစေ’

ကျွန်ဂိုဏ်းချုပ်လေးယောက်ကလည်း ခေါင်းညိတ်ကြလေ
သည်။

‘ကျုပ်တို့လဲ အစွမ်းကုန်ကူညီပါမယ်’

ဟု ကတိပေးလိုက်ကြလေသည်။

ရှောင်ကောင်းက ဦးညိတ်လိုက်သား။

‘ဦးညိတ်ကွေးဇူးကို ကျွန်တော်မမေ့ပါဘူး။ အခုချိန်
လောက်ဆိုရင် တိုက်ကျားကျွမ်းက လွှာတူဟာ ကျွန်တော်ကို
အတိအကျ မိလောက်ပါပြီ။ မကြာခင် သူတို့နဲ့တွေ့ရလိမ့်မယ်လို့
ယုံကြည်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ကိုသွားခွင့်ပြုပါဌာ။’

ဂိုဏ်းချုပ်ငါးယောက် ခေါင်းညိတ်လိုက်ကြလေသည်။

ကေခွကျင်းက....

‘မင်းမာ အခက်အခဲ တစ်ခုခုကြုံလာရင် ကျုပ်ဆီလာဖို့
မမေ့ပါနဲ့’

‘မကျေးဇူးပါပဲခင်ဗျာ’

ရှောင်ကောင်းကလည်း အားလုံးကိုနှုတ်ဆန်ကာ ထွက်လာ
ခဲ့ကြလေသည်။

မည်းမကြွေမိ....

ရှောင်တောင်းသည် ချန်ချင်းသိုင်းပြိုပွဲ၌ ပလေရသွား
သည့် သတင်းသည်လည်းတောင်း၊ တိုက်ကျွေးကျွေးနှင့်ပတ်
သက်နေသူများအား လိုက်သိရှာပေးနေသည်ဆိုသော သတင်း
သည် လည်းကောင်း၊ သိုင်းလောက၌ ဖျံ့နှံ့သွားခဲ့သေးသည်။

၁၁

တို့ ပြန် မှ

ည...။

ကောင်းကင်ဝေငါတွင် လဝန်းထိန်ထိန်သာနေသည်။
ကြယ်ကလေးများလည်း ဝင်းလက် တောထိပ်နေသည်။
ကြယ်ရောင် လရောင်ဖြင့် ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး သာယာ
လှပနေလေသည်။

ဘေးမြဲသော ညလေအေးများက ညင်ညင်သာသာတိုက်
ခတ်နေသည်။

ညမွှေးပန်းရနံ့များလွင့်ပျံ့နေသည်။
မိုးစုန်းကြူကလေးများက ဟိုမှသည်မှ ရွှေ့လျားနေ၏။
သာယာလှပသော ညတစ်ညဖြစ်ပါသည်။

ရှောင်ကောင်းက ကောင်းကင်ပေါ်မှထဝန်းဆို ခဝါခမာ
ကြည့်နေမိသည်။

ယု၏ရင်ထဲ၌ ဖော်မပြနိုင်သော ခံစားချက်များဖြစ်ပေါ်
ပုံစံအနေလေသည်။

တစ်ချိန်က....

မိမိကိုယ်ကို အထင်ကြီးစိတ်ဝင်ခဲ့သည်။

မိမိလုပ်ရပ်များ၊ မှန်ကန်သည်ဟု ယူဆခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း အမှားများနှင့်ကြုံတွေ့ရပြီး ဒုက္ခရောက်
ခဲ့ရသည်။

ထစု....

လူက အမြင်မှန်စွာလာပြီဖြစ်သည်။

ထို့ပြင်....

ယု၏ဘဝအတွက် လျှို့ဝှက်ချက်များကိုဖော်ထုတ်ရန် ဆုံး
ဖြတ်ထားပြီးဖြစ်သည်။

ချန်ကျန်၊သိုင်းမြိုင်ပွဲ၌ သူ၏အစွမ်းအစကို ထုတ်ဖော်ပြ
နိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်လေသည်။

လူ့အား တိုက်ကျားကျွမ်းကျင် စိတ်ဝင်စားလာသည်ဟု
ယုံကြည်မိသည်။

သူ၏ဖခင်အားစိတ်ဝင်စားလျှင် သူ့ကိုလည်း စိတ်ဝင်စား
အနိုင်သည်မဟုတ်ပါလား။

ရုတ်တရက်....

‘ဂီ၊....’

ညဉ့်ငှက်တစ်ထောင်က စူးစူးဝါးဝါးသော်ဟစ်ကာ
သနိုးသွားသည်။

ရှောင်ကောင်း၊ ခြေလှမ်းတုန်ခနဲရပ်လိုက်သည်၊
ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဝေ့ကြည့်လိုက်သည်။

‘မင်းမဆိုးဘူး’

အေးတိအေးစက်အသံတစ်ချက်ထွက်ပေါ်လာသည်။

သစ်ပင်များကြား၌ လူရိပ်တစ်ခုလွှင့်ရှားသွားပြီ။ ရွှေ
ကောင်၏ရှေ့သို့ လူတစ်ယောက်ဆုတ်ရှိလာသည်။

လခရောင်ဖြင့် ထိုလူကား သေဆေးချချော့တော့မြင်လိုက်
လေသည်။

အတွားအိုတစ်ယောက်....

နွဲ့အကိုယ် ပိန်လို့ချည့်နေသော အတွားအိုတစ်ယောက်
ဖြစ်ပါသည်။

ဆံပင်များပွေးပွေးလွှပ်အောင် ဖြူပွေးနေပြီ။ တူသော
ခြောက်ဆယ်ခန့်ရှိမည်ဟု ထင်ရသည်။

မင်းရဲနားရဲတုန်ကာအိုမင်းမစွမ်းရှိနေပြီဖြစ်သော်လည်း
ထိုအတွားအို၏မျက်လုံးများသည် အရှောင်တုမိတ်မိတ်တောက်
ပနေသည်။

သူမရောက်လာသည်နှင့် ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး အေးစိမ့်သွား
သည်ဟု ထင်မှတ်ရလေသည်။

ရှောင်ကောင်းက သတိထားပြီ။ နေလိုက်သည်။

အတွားအိုသည် ရှောင်ကောင်းကား ခြေဆုံးခေါင်း
အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ပြီ။

'မင်းက ရှောင်ကောင်း၊ ဟုတ်လား'

ဟု မင်းလေးလေးသည်။

ရှောင်ကောင်း၊ ခေါင်းညှိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ဘူး၊ ဘူး၊ က...'

အဘူးအဘို့က...

'ကျုပ် ဘယ်သူလဲဆိုတာ အရေးကြီးပါဘူး၊ မင်းဟာ ချန်ကျန်းသိုင်း၊ ပြိုင်ပွဲမှာ ပြိုင်ဘက်မရှိ စကားဆိုကို ဆွတ်ခွဲ နိုင်ခဲ့တယ်ဆိုတာ အခုနဲ့လား'

ရှောင်ကောင်းက အပြေပေးဘဲ ပြုံး၍နေလိုက်လေသည်။

အဘူးအဘို့က...

'ချန်ကျန်းသိုင်း၊ ပြိုင်ပွဲကို မေ့ပါပေါ့၊ တန်ဆန်သဘောတာလို့ မရဘူး၊ မင်းက ပထမဆုံးရခဲ့တယ်ဆိုတာ၊ အတော်ကို ထက်မြက်နေလို့ပဲ ဖြစ်ရမယ်'

ရှောင်ကောင်းက ပြုံးနေဆဲ...

အဘူးအဘို့က ဆက်ပြောလိုက်သည်။

'ကျုပ် သတင်းကြားမိတယ်၊ မင်းဟာ ပြိုင်ဘက်အားလုံးကို တစ်ခဏအတွင်း အနိုင်ယူခဲ့တယ်၊ ဒါပေမယ့်... ဘယ်လို

၂၂၆ လက္ခဏာသီလဝေဒါ

သိုင်းကွက်မျိုးကို အသုံးပြုပြီး အနိပ်ယူသွားကယ်ဆိုတာ တယ်
သုမ္မ မသိကြဘူး၊ ဝါအမှန်ပဲလား၊

ရွှောင်ကောင်၊ ရယ်ခေးလိုက်သည်။

‘တယ်လိုသိုင်းကွက်ကို အသုံးပြုခဲ့တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်
သိပါတယ်’

အဘွားအိုက...

‘မင်းကလွဲပြီး တယ်သုမ္မမသိကြဘူး ဆိုပါဏော့’

‘ဝေါက...’

‘ချန်ကျွန်းဂိုဏ်းချုပ် ငါးယောက်ကတောင် မင်းရဲ့ သိုင်း
ကွက်ကို မသိခဲ့ကြတာ အံ့ဩစရာပဲ’

ရွှောင်ကောင်က တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့်...

‘ကျွန်တော်ရဲ့ သိုင်းပညာကို သိ လူက သိနေကြမှာပါ
ခင်ဗျာ’

အဘွားအိုက...

‘ဆင်း...ကျုပ်သား တွေ့ခဲ့ရဗေယ်ဆိုရင် သိကောင်၊ သိနိုင်
တာပေါ့’

ရွှောင်ကောင်၊ နိတ်ဝင်စားသွားလေသည်။

'အဘွားအဘွား...ကလေးပြောတာလား'

အဘွားအဘွား ခေါင်းညှိတ်လိုက်သည်။

'သေချာပါတယ်'

'ခါဖြင့်'

'စိတ်ချ ကျုပ်က မင်းရဲ့ပညာကို စမ်းကြည့်ချင်လို့ လာတာ'

ရှောင်ကောင်း သတိထားပြီးနေလိုက်လေသည်။

အဘွားအဘွား မျက်နှာတည်သွားသည်။

ရှောင်ကောင်းအား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး စိုက်ကြည့်လိုက်

....

'ကျုပ်က မင်းရဲ့ပညာကို စမ်းကြည့်မယ်ဆိုရင်ကော'

ရှောင်ကောင်းက....

'ကျွန်တော်က ဘယ်လိုသိပ်ပညာမျိုး အသုံးပြုနိုင်မယ်ဆို

ကကို အဘွားပြောနိုင်ပါ့မလား'

အဘွားအဘွား မျက်လုံးများ ပို၍ တောက်ပြောင်လာလေ

သည်။

'စိတ်ချ ကျုပ် ပြောနိုင်ပါလိမ့်မယ်'

ရှောင်ကောင်း ကျေနပ်သွားလေသည်။

အဘွားအဘွား လက်နှစ်ဘက်ဆုပ်ကာ ဦးညှိတ်လိုက်

....

'ဘူး၊ဘူးကို ဟူး၊ဇူးထင်ဝါတယ်ဗျာ'
 အဘူးဆို ပြုံးလို့မသိသေး
 'ကောင်၊ပြီ...မင်း သတိထား၊ပေတော့'
 စကားဆုံးလျှင်လက်ဝါးနှစ်ဘက် ရှေ့ဆွန့်ထုတ်ကာ စကား
 တိုက်ခိုက်လိုက်လေတော့သည့်။

အဘွားအိုက စတင်တိုက်ခိုက်လိုက်ပြီး ဖြစ်လေသည်။

‘ဟု၊’

လေတိုးသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

ပြင်၊ထန်သော အင်အားတစ်ခုသည် ရွှေခင်စကောင်၊ထိသို
တိုဝင်လာလေသည်။

အဘွားအို၏တိုက်ခိုက်မှုမှာ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာကောင်း၊
စာစင် ပြင်၊ထန်သည်မတူတိပါလှ။

သိုသော်....

ထိုပြင်၊ထန်မှု၏နောက်ကွယ်တွင် အင်အား ပျော့ပျောင်း၊
နေသည်။

ဟန်ကွက်တေခုမကုတ်ပါ။

ဟန်ကွက် မဟုတ်သည့်အတွက် ဟန်ပြတိုက်ကွက် ဖြစ်
ကြောင်း ခွဲခြား၍ ရလေသည်။

ရွှေခင်စကောင်သည် ရှည်ရှည်ဝေးဝေး၊စဉ်းစားမနေပဲ....

‘ယာ၊’

ညာသံပေကော ထိပ်တိုက်ရှင်ဆိုင်လိုက်လေသည်။

အဘွားအို၏ ပြင်ထန်သော တိုထိတွာဖြင့် ပြန်လည်
ဆိုင်လိုက်လေသည်။

ထိုမျှမကသေး။

ပထမသိုင်းကွက်ပြီးသည်နှင့် စုတိယသိုင်းကွက်ကို ဆက်
လက်ဖော်ထုတ်လိုက်သည်။

ပထမသိုင်းကွက်သည် အဘွားအို၏ ပြင်ထန်သောတိုထိ
ကွက်ကို ရှင်ဆိုင်လိုက်ပြီး အဘွားအိုက သိုင်းကွက်မပြော
မီ စုတိယသိုင်းကွက်ဖြင့် ဆက်လက်တိုက်ခိုက်လိုက်သောအခါ
ဆောင်ရွက်ဆင်ထားသော အဘွားအိုမှာ အငိုက်မိသွား
တော့သည်။

‘ဝုန်း’

ကျယ်လေခင်သောအသံ ထွက်ဝေ၍ကားသည်။

အဘွားအိုမှာ နယ်ဒယ်ပြင် နောက်ဆုတ်သွားရလေ
သည်။

ရွှေခင်ကောင်းကင် ဆက်လက်တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုဘဲ ရပ်တန့်
လိုက်လေသည်။

ကေခွကျွင်းက....

'လူနာမည် ခေါ်လို့ခေါ်တယ်၊ သိပ်၊ လောကထဲမှာ
ခြံလို့ထိမ်တိုင်း လျှောက်သွားနေတဲ့ လူတစ်ယောက်ပေါ့'

'ဒါဖြင့် သူ့ကိုလိုက်ရှာဖို့ ခက်မှာပေါ့'

'အေး....တော်ရုံတန်ရုံတွေပို့ခလွှတ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် သူဟာ
ခုနစ်လပိုင်းရောက်ရင် မြင်းဖြူဘုံကျောင်းကို ရောက်လာလေ
ရှိတယ်'

ရွှေခင်ကောင်း၊ ဝမ်းသာသွားလေသည်။

'ကျွန်တော်က မြင်းဖြူဘုံကျောင်းကို သွားမယ်ဆိုရင် သူ့
ကို တွေ့ရမှာပေါ့နော်'

'ဒါပေါ့'

ရွှေခင်ကောင်းကလေး လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်ကာ ဦးညွှတ်သို့ နီ၏။

'ခုလို ပြောပြတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ခင်ဗျား၊
မြင်းဖြူဘုံကျောင်းကို ကျွန်တော် အရောက်သွားပါမယ်'

ကေခွကျွင်းက....

‘မင်းရဲ့အဖြစ်က အတော်ကို ထူးဆန်းတယ်။ မင်းပြောခဲ့တဲ့ စကားတွေဟာ ဟိုက် ကျားကျွမ်းကို စိန်ခေါ်နေသလို ဖြစ်နေတယ်။ ဟိုက်ကျားကျွမ်းကလူတွေဟာ မင်းကို စိတ်ဝင်စားသွားကြတာပဲ’

ရှောင်ကောင်း သတ်ပြင်ချလိုက်သည်။

‘သုတို့က ကျွန်တော်ကို စိတ်ဝင်စားကြတယ်ဆိုရှင်ကောင်း၊ တစ်ခါ ခင်ဗျား၊ ဒါမှ ကျွန်တော်အဖေ ဘယ်သူ ဘယ်ဝါဆိုတာကို ဖော်ထုတ်နိုင်မှာပဲ’

ကော့ကျွင်းက...

‘မင်းအဖေဟာ လူဆိုတစ်ယောက် ဖြစ်နေတယ်ဆို ရှင်ကောင်း’

‘ကျွန်တော်ထိုက်နဲ့ ကျွန်တော်ကံပေါ့ခင်ဗျား’

‘ကင်း...မင်း ကံကောင်းပါစေလို့ ကျုပ်ဆုတောင်းလိုက်ပါမယ်’

‘ကျေးဇူးပါဗျား’

ရှောင်ကောင်းသည် ကော့ကျွင်းကိုညီညွတ်ကာ တူဖိလာခဲ့လေတော့သည်။

တိုစဉ်...

'ခဏနေဦး'

စောစုကျင်းက ဟန့်တာ၊ လိုက်သေသည်။

ရှောင်ကောင်း၊ ခြေလှမ်းရပ်ကာ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

စောစုကျင်းက....

'ရှောင်ကောင်း၊ ခုချိန်အစပြီ၊ မင်း၊ သတိထားရင်ကောင်း

မယ်'

'ဗျာ....'

'တိုက်ကျွေးကျွမ်းက သူ့ လူတွေက မင်းကို အလွတ်ပေးကြ
မှ မဟုတ်ဘူး၊ အေး.... သိုင်းလောကသားတွေကလဲ မင်းကို
စိတ်ဝင်စားနေကြပြီ၊ စောစောက မင်းကို တိုက်ခိုက်ခဲ့တဲ့
အတွင်းခို ဘယ်သူ ဘယ်ဝါလဲဆိုတာကို မင်း၊ စိတ်သလား'

ရှောင်ကောင်း၊ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

'မသိပါဘူး ခင်ဗျာ'

ကော့ကျင်းက....

'အေး... သူဟာ တိမ်လွှာဂိုဏ်းက လူတစ်ယောက်ပဲ၊ တိမ်
လွှာဂိုဏ်းဟာ သိုင်းလောကမှ နာမည်ကြီး ဂိုဏ်းတစ်ခုပဲ
ဖြစ်တယ်'

သိုင်းလောကမှ အဖြူရောင်သိုင်းသမားများသည် လည်း
ကောင်း၊ အနက်ရောင် သိုင်းသမားများသည် လည်းကောင်း၊
မိမိအား စိတ်ဝင်စားနေကြပြီ ဖြစ်ကြောင်း ရှောင်ကောင်း
နားလည်လိုက်သည်။

'ကျွန်တော် သတိထားပါ့မယ် ခင်ဗျာ'

ဟု ခြေလိုက်လေသည်။

ကော့ကျင်းက...

'ချန်ကျန်းဝေသက ထွက်သွားတာနဲ့ တိမ်လွှာဂိုဏ်း ကျက်
စားတဲ့ နယ်မြေတွေကို ပြတ်သွားရလိမ့်မယ်၊ မင်း သတိထားပါ'

'ဟုတ်ကဲ့... ကျန်တော် သတိထားပါမယ်'

'ကောင်းပြီ၊ မင်း သွားနိုင်ပါပြီကွယ်'

ရွှင်ကောင်း ထွက်လာခဲ့လေတော့သည်။

မိန်းမလှလေး

သုံးရက်....

သုံးရက်ဟူသော အချိန်ကုန်သွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

ရှောင်ကောင်းက ခရီးပြင်းနှင်လာခဲ့ရာ စစ်ကွမ်းဟု အမည်ရှိသော ဦးသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့လေသည်။

စစ်ကွမ်းမြို့မှ နေရက်ထပ် ငါးရက်ခန့် ခရီးဆက်လိုက်လျှင် မြင်းဖြူဘုံကျောင်းသည်ရှိသည့် ပေါင်ချီမြို့သို့ ရောက်ရှိသွားမည် ဖြစ်လေသည်။

ရှောင်ကောင်းမှာ စစ်ကွမ်းမြို့သို့ ရောက်လာသောအခါ ထောင်ပင် ခရီးပန်းနေပြီဖြစ်ပါသည်။

ဆိုကြစဉ် ဘေးသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်၌ ဝင်ရောက်အနား
ယူ စားသောက်လိုက်လေသည်။

စားသောက်ပွဲမှာများကား၊ အရသာရှိလှသည်။
ဗိုက်ဆာနေပြီဖြစ်၍ ရွှောင်ကောင်းက အားရပါးရ စား
သောက်လိုက်လေသည်။

ဆိုစဉ်....
'ကျွန်မ ဗီစားပွဲမှာ ထိုင်လို့ရမလားဟင်'
ချိုလွင်သော စကားသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်ကို
ကြားလိုက်ရလေသည်။

ရွှောင်ကောင်း ခေါင်းမော၍ညှို့လိုက်ရာ ချောမောလှပ
သော မိန်းကလေးတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာသည်ကို တွေ့လိုက်
ရလေသည်။

ရွှောင်ကောင်း ကြေစင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားလေသည်။
'မင်းက....'

'ကျွန်မကို ထိုင်ခွင့်ပြုပါလားရှင်'
ဟု ခွင့်တောင်းဆိုလေသည်။

ရွှောင်ကောင်း ပျော်ပျော်သလို ဖြစ်သွားသည်။
'ထိုင်ပါ...ထိုင်ပါ၊ ထိုင်နိုင်ပါတယ်'

မိန်းကလေးက....
'ကျေးဇူးပါပဲရှင်'

ထူးမည် ရွှောင်ကောင်းနှင့် 'မျက်နှာချင်းဆိုင် ဝင်ထိုင်
ဖို့တည်း၊
တစ်ဖန်....'

ဆိုင်လုလင်တစ်ယောက်ကိုခေါ်ကား စားသောက်ဖွယ်ရာ
များ မှာကြား၊ စားသောက်လို့က်လေသည်။

လူမထံမှ ကိုယ်သင်းနဲ့လေး၊ လွင့်ယုံ၊ နေပါသည်။

လှပချောမေ့သော မိန်းကလေးတစ်ယောက်နှင့် အတူ
ထိုင်နေချသဖြင့် ယူ၏စိတ်ထဲ လေ့မလဲ ဖြစ်နေပါသည်။

ထိုမိန်းကလေးသည် မည်သူ ဖြစ်ပါသနည်း။

အဘယ်ကြောင့် အခြား စားပွဲလွှတ်များ၊ ရှိနေသည့်တိုင်
ထူ၏စားပွဲ၌ လာရောက် ထိုင်ရပါသနည်း။

စားသောက်ဖွယ်ရာများရောက်လာလျှင် မိန်းကလေးက....

‘စားပါဦးရှင်’

ရှောင်ကောင်းကို ကျွေးမွေးလေသည်။

ရှောင်ကောင်းက....

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ကျုပ် စားပြီးပါပြီ’

မိန်းကလေးက....

‘အစ်ကိုတ ခိုမြို့တမဟုတ်ဘူးထင်တယ်’

ဟု မေးလာလေသည်။

ရွှင်ကောင်း၊ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ ကျုပ်က ခရီးသွားတစ်ယောက်ပါ’

‘ကျွန်မလဲ ခရီးသွားတစ်ယောက်ပါမှင့်’

‘အေး’

မိန်းကလေးက....

‘ကျွန်မနဲ့မည် စုစုလို့ပေါ်ပါတယ်၊ အစ်ကိုကခရာ’

‘ကျုပ်က ရွှင်ကောင်းပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့....ဗုဒ္ဓကတော့ပါမယ်ရှင်၊ ဒါထက် အစ်ကိုက ဘယ်
သွားမလို့လဲဆိုတာ ပြောနိုင်မလား’

‘ကျုပ်က ပေါင်ချိုမြို့ကို သွားမလို့ပါ’

မိန်းကလေး လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားလေသည်။

‘ဟင်...ပေါင်ချိုမြို့ကို သွားမလို့ ဟုတ်လား၊ ကျွန်မလဲ ထို
ထို သွားမလို့ပါ’

'ဧည့်'

ခရိုင်ကောင်းက ခေါင်းညှိတိလိုစီလေသည်။

စုစုက....

'ကျွန်မတို့နှစ်ယောက် ကတုသွားကြရင် မကောင်းဘူး၊
ဟဲ့၊'

'ဟင်'

'ကျွန်မလဲ ကပ်ယောက်တည်း။ ခရီးသွားရမှတော့ ဆိုတာမှ
အစ်ကိုနဲ့ကတု သွားရမယ်ဆိုရင် အဖော်ရတာပေါ့'

ခရိုင်ကောင်းက....

'မင်းက ပေါင်ခါမြို့ကိုသွားမယ် ဟုတ်လား'

'ဟုတ်ပါတယ်ရှင်'

'ကေမင်းပြီလေ ကျုပ်တို့ ကတုသွားကြတာပေါ့'

ခရိုင်ကောင်းက သဘောတူလိုက်လေသည်။

စုစု ဝမ်းသာသွားလေသည်။

'ဝမ်းသာလိုက်တာရှင်'

သုမ ပျော်ရွှင်နေသည်ကိုကြည့်ကာ ရွှောင်ကေခင်၊ ပြု
လိုက်မိလေသည်။

စုစုသည် မည်သို့သောမိန်းကလေးမျိုး၊ ပြစ်ပါသည်။

စုစုက ဘေးသောက်ပြီ၊ သူ့ဘေးသောအခါ ကျသင့်ငွေကို
ပေးချေလိုက်ပြီ....

‘ကျွန်မတို့ သွားကြတော့မနာ၊’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ရွှောင်ကေခင်၊ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ကေခင်၊ ပြီလေ၊ သွားကြတာပေ၊’

သူတို့နှစ်ယောက် ထိုင်ရာမှ ထလိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်....

‘မင်း၊ ဘယ်ပြောမလဲ’

အော်ခင်က သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

လူငါးယောက် ဆိုင်ထဲဝင်လာကြသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ
လေသည်။

ထိုလူငါးယောက်သည် ချက်ချင်း အနီးသို့ ရောက်ရှိလပြီ၊
ရွှောင်ကေခင်တို့အား ဝိုင်းရံသွားလျက်ကြလေသည်။

ရွှောင်ကေခင်၊ ကြောင်အမ်း၊ အမ်း၊ ပြစ်သွားလေသည်။

‘ခင်ဗျားတို့က’

ထို့လူငါ့ယောက်သည် ရှောင်ကောင်းကား မျက်နှာဆီ
မျက်နှာထားဖြင့် ကြည့်လိုက်ပြီ။...

'ဟေ့၊ ကောင် မင်းနဲ့မဆိုင်ဘူး၊ မင်းကွပ်သွားစမ်း'

ဟု ငေါက်လိုက်ကြလေသည်။

ရှောင်ကောင်း၊ ခံပြင်းသွားလေသည်။

'ကျွန်ုပ် ထွက်မသွားဘူးဆိုရင်ရော'

'ဪ...မင်းသေချင်နေတာကိုး'

ထို့လူငါ့ယောက်သည် ရှောင်ကောင်း၊ စားတိုက်နဲ့
မျက်မျှင်းဟန်ပြင်လိုက်ကြလေသည်။

စုစုက ထရပ်လိုက်ပြီ။...

'ရှင်တို့က ကျွန်မတို့ကလားနဲ့ဆိုတာမကုတ်သား၊ သူနဲ့ကား
ဆိုင်ဘူး'

ဟု မပြောလိုက်လေသည်။

ထို့လူငါ့ယောက်က...

'ဟုတ်တယ်၊ မင်း၊ အေးအေးဆေးဆေးလိုက်ခဲ့စမ်း'

'စုစုံသ...

'မိတ်ချ ကျွန်မသိုက်ခဲ့မယ်၊ သူ့ရအောင်'

ဟု ပြောကာ မျှော်ဆုံးမှလွမ်းထွက်သွားလေသည်။

ရှောင်ကောင်း မျက်မှောင်ကြုတ်သွားပြီ...

'ရပ်လိုက်'

ဟု ဟန့်ဘားလိုက်လေသည်။

စုစုံထ ခြေလှမ်းရပ်သွားသည်။

ထိုလူငါးယောက်တည်း လှည့်ကြည့်လေကြလေသည်။

ရှောင်ကောင်းက...

'ခင်ဗျားတို့က ဘာကြောင့် သူ့ကိုခုကွပေးချင်ရတာလဲ'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ထိုလူငါးယောက်အနက် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်တန်ရှိသူက-

'သုဟာ ကျုပ်တို့ကိုခုကွပေးခဲ့လို့ သူ့ကိုလာပစ်တာ
ဘာဖြစ်လဲ'

ရှောင်ကောင်းက....

'သုက ဘယ်လိုခုက္ကမေးခဲ့သလဲဆိုတာပြောပါဦး'

ထိုလူက....

'ကျုပ်တို့ဂိုဏ်းသားတွေကို သုကတိုက်ခိုက်ခဲ့လို့ပဲ'

ရှောင်ကောင်းမျက်မှောင်ကြုတ်သွားသော်

စုစုအားလှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး....

'သုမပြောတာမမှန်ပါလား'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

စုစုက....

'သုတို့တာ ဝူခန်းတံတားကဖြတ်သွားတဲ့ လူတွေဆီက
တံတားဖြတ်ခေးကောက်ခံနေတာကို မဟာဂူဘူးလို့ ကျွန်မထင်
မိတာကြောင့် တိုက်ခိုက်ခဲ့တာပါရှင်'

ဟု ရှင်းပြလေသည်။

ရှောင်ကောင်းက ခိုင်ရံကားသုငါးယောက်တို့ ကြည့်
လိုက်ပြီး....

‘ခင်ဗျားတို့က’

သုခကောင်းမဆုံးမီ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူက ကြွားဖြတ်
ပြောလိုက်လေသည်။

‘ဝူစန်းတံတားဟာ ဝူစန်းချောင်းကိုဖြတ်ကျော်သွားလာ
နိုင်အောင် ကျွပ်တို့ ခေါင်းစိမ်းရိုက်ကာ အကုန်အကျခံပြီး
ဆောက်လုပ်ထားတာပါ။ ဒါကြောင့် ဝူစန်းတံတားကို
အသုံးပြုဖြတ်သန်းသွားကြသူတွေဆီက အခွန်အခ ကောက်
ခံချခိုင်း ဖြစ်ပါတယ်’

ဟု ရှင်းပြလေသည်။

ရှေ့ခင်ကောင်း မည်သို့ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားလေ၏။

စုစုတ....

‘သူတို့က အခွန် အတုတ် ကောက် တယ်ဆိုတာ ကိုယ့်
သဘောနဲ့ကိုယ် ထင်သလိုဆောက်နေကြတာ သူတို့ သဘော
မကျတဲ့လူဆိုမှင် တံတားပေါ်ကတောင် ဖြတ်သွားခွင့်ပြုတာ
မဟုတ်ဘူးရှင်....’

ဟု ဝင်ပြောလေသည်။

ရှောင်ကောင်းက....

‘ခါအမှန်ပဲလေ၊’

ဟု အေးလို့က်လေသည်။

ထို့လူက....

‘ကျုပ်တို့ ဒေါင်းစိမ်းဂိုဏ်းကို ဂရုမစိုက်တဲ့လူတွေ၊ နောက်
ထက်မသိလူတွေကိုတော့ ပြတ်သန်းခွင့်မပြုပါဘူးဗျာ

ရှောင်ကောင်၊ ဝိုင်သွားသည်။

ဒေါင်းစိမ်းဂိုဏ်းနှင့် ဖတ်ဆက်ပြီး အပြစ်ပြောရာမရှိဘဲ
တော့လို့က်မိလေသည်။

ထို့လူက စုစုအား၊ လတ်ညှို့ညှန်ကား....

‘သူဟာ တံဆေးပေါ်တပြတ်ပြီး ကျုပ်တို့ဂိုဏ်းသား
တွေကို ခုက္ခပေးခဲ့တယ်၊ ခါကြောင့် သူ့ကို အပြစ်ပေးအရေး
ထူစို့လို့တံဖမ်းနေကြတာပေါ့၊ မင်းနဲ့ ဘာမှအဆိုးဘူး၊ အေးအေး
ဆေးဆေးပယ်နေလို့က်တာ အထေးအဆုံးဖြစ်လို့မယ်’

ရှောင်ကောင်၊ မော်သို့ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်နေပါသည်။

စုံစုက....

‘ကျွန်မရဲ့စိတ်ထဲမှာ မတရားဘူးထင်လို့လုပ်မိတာပဲ၊ ကျွန်မ
တစ်ကြောင့်တောင်၊ ပန်ရဲ့မှာလဲ’

ဟု နှုတ်ခမ်းစုကာပြောလိုက်သည်။

ဒေါင်းစိမ်းဂိုဏ်းမှလူက....

‘အေး..... ဒေါင်းစိမ်းဂိုဏ်းကိုနောက်ယှက်တာ ကျုပ်တို့
လည်းလက်မခံဘူး၊ မင်း၊ အေးအေးဆေးဆေးဖို့ကန်ပါ’

‘ကျွန်မကမလိုက်ဘူးဆိုရင်ရော’

'ကောင်းပြီ ကျုပ်တို့ခေ ဝါးစိမ်းဂိုဏ်းအကြောင်းပြရအေး၊
တစ်ခုပေါ့' -

တော၊ ဆုံးလွှတ် တို့တိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

စုစုက... -

'ဆိုင်ကဲမှာမကောင်းပါဘူး။ အပြင်ကိုသွားကြရအောင်'

ဟု ပြောကာ ခပ်သွက်သွက်ထွက်သွားသည်။

ခေ ဝါးစိမ်းဂိုဏ်းသား ငါးယောက်လည်း လိုက်သွားကြ
သည်။

ရှောင်ကောင်းကန်၊ ငှက်ငိုက်ကာ ကျန်ရစ်ခဲ့လေတော့
သည်။

ရှောင်ကောင်၊ ခေ့ငိုင်းနေမိသည်။

အတက်ကစားကြာမှ သဟ်ဝင်လာသည်။

ဆိုင်အပြင်ဘက် လှမ်းထွက်လိုက်သည်။

ထိုအခါ....

စုစုက မလှုပ်မယှက်ရှပ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ရှောင်ကောင်၊ အံ့သြသွားလေသည်။

‘မင်း၊ တစ်ယောက်ထဲလား’

ယူ မေးလိုက်လေသည်။

စုစု ပြုံးလိုက်လေသည်။

‘ရှင်က....ဘယ်နှစ်ယောက်ကို တွေ့လိုသိ’

‘မင်း....’

‘ထူထိုက် ကျွန်မကို ဒုက္ခပေးချင်ကြတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ
တို့ ဘာမှမစားနိုင်ကြဘူးဆိုတာ သိသွားကြပြီလေ’

ရှောင်ကောင် သိသည် စုစုက၊ ရှေ့ဆုံး၊ ခေါင်းဆုံး၊ အကဲ
ခတ်ကြည့်လိုက်ပြီ....

‘မင်းက သိုင်းပညာတက်တယ်ဟုတ်လား၊’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

စုစုက ရယ်မောလိုက်သည်။

‘သိုင်းပညာဆိုတာ ကျွန်မအတွက် ထမင်းစားရေသောက်
ပညာရင် တစ်ခုပါပဲရှင်’

ရှောင်ကောင်း သက်ဖြင့်၊ ချလိုက်လေသည်။

စုစုသည် ရေသုမဟုတ်သည့်အပြင် အကြောက်အလန့်မရှိ
သော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း ဆင်ခြင်မိလိုက်
လေသည်။

ထို့ကြောင့် ဘာမှမပြောဘဲ လှည့်ထွက်လာခဲ့လေသည်။

စုစုက....

‘ရှင်....ဘယ်သူ့၊ မလို့လဲ’

ဟု မေးလာလေသည်။

ရှောင်ကောင်းက....

‘ကျုပ် သူ့၊ စော့ပုမယ်’

‘ရှင်....ဘယ်သူ့၊ မလို့လဲ’

'ကျုပ်က....ပေါင်ချိုမြို့ကို သွားမယ်လေ'

'ဟို....ရှင်တစ်ယောက်ထဲသွားမလို့လား'

ရှောင်ကောင်းအ မျက်မှောင်ကြုတ်က လှည့်ကြည့်လိုက်
လေသည်။

စုစုက....

'ရှင်တစ်ယောက်ထဲသွားလို့ ရမလား။ ကျွန်မလဲ လိုက်
မှာပေါ့ရှင်'

'မင်း....'

'ကျွန်မဟို အတူတူသွားမယ်လို့ မှင်ပြောထားတပဲ'

ရှောင်ကောင်း၊ ခေါင်းခါလိုက်သည်။

'ကျုပ်မသွားနိုင်တော့ဘူး'

'ဘာရှင်'

'မင်းဟာ သာမန်မိန်းကလေးတစ်ယောက်မဟုတ်ဘူး။ မင်း

မှာ ပြဿနာတွေရှိနေတယ်။ ဒါကြောင့် မင်းနဲ့အတူတူမသွား
နိုင်ဘူး'

စုစုက....

'ရှင်လက်မခံရင်လဲ ကျွန်မ အကင်းလိုက်မှာပဲ'

'မင်း....'

ရှောင်ကောင်း၊ မကျေမနပ်ဖြစ်လေသည်။

စုစုက....

'ရှင်က ကျွန်မကိုကူညီနိုင်မယ့်လူတစ်ယောက်ဆိုတာ ကျွန်မ
သိတယ်။ ဒါကြောင့် ရှင့်နောက်ကို လိုက်ရမှာပဲ'

ရှင်ကောင်းကင်...

'မင်းတပ်ကိုမြေသိုက်တာလဲ၊ ကျုပ်က မင်းကို ထုညှိရ
မယ်ဟုတ်ကား'

'ဟုတ်တယ်လေ၊ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဒုက္ခရောက်
နေတာကို ရှင်ကူညီရမှာပေါ့?'

'ဘာဆိုင်လို့လဲ၊ မင်းနဲ့ကျုပ် သိမ့်မသိတာ'

စုစုက လက်မခံပါချေ၊

'မရဘူး... ရှင်နဲ့ကျွန်မ စာရေးတာဆိုင်ထဲမှာမိဘိပဲ၊ ပိုပြီး
လေ'

'မင်း...'

ရှင်ကောင်းကင်၊ မည်သို့ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်နေပါသေး
သည်၊

စုစုက...

'ရှင်ဟာ ချွန်ကျွန်၊ သိုင်းပြိုင်ပွဲမှာ ပထမဆုရခဲ့တယ်ဆိုတာ
ကျွန်မသိတာတယ်၊ ရှင်က ကျွန်မကိုကူညီနိုင်မယ်ဆိုတာ မှီ
ကြည်ထားတယ်လေ'

ရှောင်ကောင်းသည် စုစုပေါင်း စိတ်ပျက်စွာဖြင့် ကြည့်
လိုက်သည်။

ဟိန္ဒူဘက် စကားကပ်လုံးမှမခပြာတ် ချာခနဲ ဆွဲကာ
ထွက်သွားလေတော့သည်။

စစ်ကွမ်းမြို့သည် အနောက်ဘက်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီဖြစ်ပါသည်။

ရှောင်ကောင်သည် စုစုကိုကျောခိုင်းကာ ထွက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

စုစုက ဆူအား မည်သို့ပင် သဘောမထားပါစေ၊ သူက အမျှထားမည် မဟုတ်ပါ။

အကျဉ်းထောင်ထဲ၌ ဆယ်နှစ်လုံးလုံး နေထိုင်ခဲ့ပြီးနောက် အထွေထွေအကြံ ရင်ကျက်သူတစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့ပြီ မဟုတ်ပါ။

သုခ နောက်ကြောင်းရာဇဝင်အား မည်သူကမှ သိနိုင်ကြလိမ့်မည် မဟုတ်ပါချေ။

ရှာတရက်ဆိုလျှင် ရိုးသားဖြူစင်သော လူငယ် လူရွယ် တစ်ယောက်ထူ ထင်မှတ်ကြလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

ရှောင်ကောင်က ခြေလှမ်းသွက်သွက်ဖြင့် လှမ်းလာခဲ့ရာ ထစ်နေရာသို့အရောက်တောင်...

'ရပ်လိုက်စမ်း'

အော်ငေါက်သံနှင့်အတူ လမ်းကြားသစ်ပင်များကြားမှလူငါးယောက် လှမ်းထွက်လာကြသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ရှောင်ကောင်၊ ခြေလှမ်း တုံ့ခနဲရပ်သွားလေသည်။

လမ်းပိတ်ရပ်လိုက်သူ ငါးယောက်အား မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ ကြည့်လိုက်လေသည်။

ထိုလူဝါးယောကျ်ားမှာ ချွန်ကျွန်းသိုင်းပြိုင်ပွဲတွင် ကျွန်ုပ်တို့
ယောကျ်ားဟောင်းဟောင်းဖြစ်လေသည်။

လူမေတ္တာ၊ ဝူတောက်၊ ချိုကျုံး၊ ဟန်ဆွေပျိုနှင့် ဝါးမေ
တို့ ဖြစ်ကြသည်။

လူမေတ္တာသည် ချွန်ကျွန်းသိုင်းသား၊ ချွန်ကျွန်း ဝိုင်းရံသား
လိုက်ကြလေသည်။

‘မဟာတို့ဟာ ချွန်ကျွန်းသိုင်းပြိုင်ပွဲ၌ အနိုင်ရရှိခဲ့သဖြင့်
မကျေနပ်လို့ လာခဲ့ကြတာမဟုတ်လား’

ဟု မေတ္တာလိုက်လေသည်။

လူမေတ္တာ...

‘ဟုတ်တယ်၊ ခင်ဗျားရှဲ့ မကောင်းဆိုးဝါးသိုင်းဝညာကို
ချေဖျက်ပစ်ဖို့ ကျုပ်တို့ လာခဲ့ကြတာပဲ’

ချွန်ကျွန်းသိုင်းက ချွန်ကျွန်းသိုင်းလေသည်။

‘ကျုပ်က ပထမဆုံးကို မကောင်းမလုံ ချွန်ကျွန်းသိုင်းပြိုင်ပွဲကို
ဝင်ဖြိုင်တာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ မင်းတို့ နားလည်ဖို့ ကောင်း
တယ်’

လူမေတ္တာ....

‘ခင်ဗျားက တိုက်ကျွန်းကျွန်းအကြောင်း လိုက်ပြီးစုံစမ်း
နားလည်ဖို့ ကျုပ်တို့ သိနေတယ်’

ချွန်ကျွန်းသိုင်းက....

‘ဒါကမုန့်ပဲ’

‘တိုက်ကျွန်းကျွန်းအကြောင်း ခင်ဗျား၊ ဘယ်လောက် သိ
ဖို့လိုလဲ’

‘မင်းကကော ဘယ်လောက်သိလို့လဲ’

‘ဟာ...ဟာ...ဟာ’

လူပေးက ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်ပြီ....

‘တိုက်ကျားကျွမ်းကလူတွေဟာ ခင်ဗျားကို သုတ်သင်ဖို့ ကြိုးစားနေကြပြီဆိုတာ မှတ်ထားပါ’

ရွှာင်ကေခင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ကောင်းတယ်၊ သူတို့ဘယ်မှလဲဆိုတာ သိရင်ပြောပါ၊ ကျုပ်က မင်းတို့ကို ကျေးဇူးဆပ်ပါ့မယ်’

လူပေးက....

‘ခင်ဗျား သိချင်တယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့ကိုနှိုင်းအောင်တိုက်ပေ
တာ’

‘...သြား...မင်းတို့က ကျုပ်ကို မကျေနပ်ဖြစ်နေတာကို။
တောင်းပြီ မင်းတို့ စာတ်နှိုင်းမယ်ထင်ရင် စမ်းကြည့်နိုင်ပါ
တယ်’

ရွှာင်ကေခင်းက စိန်ခေါ်လိုက်သည်။

လူပေးက အံ့ကြိတ်လိုက်သည်။

‘သတိထားပေတာ’

ဟဲ့ ကြုံပါအောင် စတင်တိုက်ခိုက်ယှက်လေသည်။

‘ဟာ’

ဝူတောက်တိုလေးယောက်ကလည်း ညသံပေးတာ တိုက်
ကန်လိုက်ကြလေသည်။

ရှောင်ကောင်ကလည်း ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။
တောလမ်းပေါ်တွင် ပြင်ဆန်စောတိုက်ပွဲ ပြစ်ပေါ်လာ
လေတော့သည်။

လူပေးတို့သည် ရှောင်ကောင်းအား ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေသည်။

ရှောင်ကောင်းကလည်း ပြန်လည် တိုက်ခိုက်လိုက်ရလေသည်။

ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မိလိုက်ကြသည်နှင့်...

'ဝုန်း'

'အား....'

'အဖေလေး'

'သေပါပြီဗျ'

စူးရှသော ကော်ဟစ်သံများ တစ်ခဲနက် ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

လူပေးတို့သည် ငါးယောက်ပေါ်ကား တိုက်ခိုက်လိုက်ကြပါသော်လည်း ရှောင်ကောင်းအား မယှဉ်နိုင်ပဲဖြစ်သွားကြလေသည်။

လူပေးတို့ မရှိမရှိဖြင့် နေ့ရက်ဆုတ်သွားကြရလေသည်။

ရှောင်ကောင်းက ဆက်လက်တိုက်ခိုင်းမပြုဘဲ ရပ်တန့်လိုက်လေသည်။

လူပေး ဒေါသတကြီးဖြင့်....

'ရှောင်ကောင်း၊ ခင်ဗျားကို ဘယ်တော့မှ မကျေအောင်မှတ်ထားပါ'

ဟု ကြုံးဝါးလိုက်သည်။

သို့သော် ထပ်မံ ဟို နိဗ္ဗာန်ခြင်ကစား ပြောပါချေ။

စူးကင်းဆုံးလျှင် ချာခနဲ လှည့်ကာ ပြောထွက်သွားသလဲ
သည်။

ဝူလောက်တို့သည်။ လို နိပါသွားကြလေတော့သည်။

လုဝေးတို့ထွက်သွားကြပြီဖြစ်လေသည်။

ရှောင်ကောင်၊ သက်ပြင်၊ ချလိုက်လေသည်။

လုဝေးတို့သည် သူ့အားလေးရောက်နှောက်ထွက်ကြသွား
မှားအကြောင်းအရာခွဲခွဲမည်။

သူတို့သည် တိုက်ကျားကျွမ်း၊ အကြောင်းလည်း သိ
ကြ၏။

တိုက်ကျားကျွမ်းနှင့် မည်သို့ပတ်သက်နေပါသည်။

ရှောင်ကောင်၊ ကရှေ့ဆက်လွှမ်းသွားရန် ဖန်ပြင်လို့
လေသည်။

ထိုစဉ်....

‘အာ၊....’

‘အမယ်လေး....’

‘သေပါပြီဗျ’

တောအုပ်ထဲမှ စူးရှသောတော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာ
သည်ကို ကြားရလေသည်။

‘ဟင်....’

ရှောင်ကောင်၊ ရှင်ထိတ်သွားသည်။

လုပေးတို့၏ အော်ဟစ်သံများ၊ ဖြစ်နေသည် မတုတ်ပါ။

ရှောင်ကောင်၊ မအုန်နိုင်တော့ပါချေ။

မြေပေါ်ခြေဆောင်ကာ တစ်ဟုန်ထိုးပြေးသွား၊ လိုက်လေသည်။

တခဏအတွင်းမှာပင် ရှောင်ကောင်သည် တောအုပ်အတွင်းသို့ရောက်ရှိသွားကြောင်းတော့သည်။

တောအုပ်အတွင်း၌ မြေကွက်လပ်အစ်ခုရှိနေပါသည်။

မြေကွက်တပ်တွင် ဆွေသံရဲရဲဖြင့်လဲကျနေသော ငါးယောက်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူငါးယောက်မှာ လုပေးတို့လူစုဖြစ်ကြပေသည်။

‘ဟင်...’

ရှောင်ကောင်၊ မျက်နှာပျက်သွားသည်။

လုပေးတို့အား၊ မည်သူကလုပ်ကြံလိုက်ပါသနည်း။

ပတ်ဝန်းကျင်ကိုပေ ကြည့်လိုက်သောအခါ အခြားလူရိပ်လူရောင်ကိုပင်မတွေ့ရပါ။

လူတို့သို့အားကိုးစိုက်ခဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ချင်းကို ချီးမွမ်း
ကြောင်းထင်ရှားစေသည်။

‘အကယ်ကြောင့်လုပ်ကြံသွားရပါသနည်း’

ရှောင်ကောင်၊တွေ၊တော့နစ်နာမှုပင်...

‘ဟင်...ဟင်’

ညည်းတူးသံသဲသဲ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်
ရလေသည်။

နရှောင်ကောင်၊ လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ လူတို့က
လူးလွန်လွန်စွာ ဟောသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

‘ဟင် သူ အသက်ရှင်နေသေးအောင်’

အပြာကယာချဉ်၊အပ်သွေးပြီး ဇစ်ဆေးကြည့်လိုက်လေ
လည်း

လူတို့၏မန္တာကိုယ်ပေါ်တွင် ခက်ရာခက်ချက်များရှိနေပါ
သည်။

ဆိုသော်...

သေကံမရောက်သကဲ့သို့ပျောက်ဘဲ အသက်ရှင်နေသောတော့
သည်။

‘လှပေ’

ရွှေစင်ကောင်းက ပမောဋိဆန်တဲလူသည်။

လှပေက မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လာသည်။

‘ဟင်...ခင်...ခင်ဗျား’

ရွှေစင်ကောင်းက...

‘မင်းကို ကယ်သူကတိုက်ခိုက်သွားကလဲ’

ဟု မောဋိဆန်တဲလူသည်။

လှပေက...

‘မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားတဲ့လူတစ်ယောက်ပါ’

‘သူဟာ...’

‘သူဟာ တိုက်ကျားကျွမ်းက လူတစ်ယောက်ပဲ’

‘ဟင်...’

ရွှေစင်ကောင်းက အံ့သြသွားသည်။

‘တိုက်ကျားကျွမ်းက လူက မင်းတို့ကို အာကြောင့်တိုက်
ခိုက်ရဟာလဲ ပြောပါဦး’

လှပေက...

‘တိုက်ကျားကျွမ်းက ကျုပ်တို့ကို အကြပ်ကိုင်ပြီး ခိုင်း၊
ခဲတယ်၊ ခင်ဗျားကို သတ်ပစ်ဖို့’

‘ဟာ....’

ရောက်ကောင်းအံ့သြသွားလေသည်။

တိုက်ကျားကျွမ်းသည် လူ့ဘဝ၊ ပစ်မှတ်တစ်ခုအဖြစ်
သဘောထားနေပြီဖြစ်လေသည်။

ထူးကလည်း တိုက်ကျားကျွမ်းမှလူမျိုးအား အတူလိုနေ
သည် မကုတ်ပါလား။’

‘တိုက်ကျားကျွမ်းကလူက ဘယ်မှာလဲ’

ထူ မေးလိုက်လေသည်။

လူမေးက....

‘ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါဆိုတာမသိရဘူး။ မျက်နှာဖူးစွပ်ထားပြီး
ရုပ်ဖျက်ထားတယ်’

‘မင်းတို့နဲ့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး တွေ့ခဲ့တာလဲ’

‘သူဟာ ကျုပ်တို့ဆီကို အောက်လာ ၊ ချန်ကျန်လှိုင်းပြိုင်
ပွဲမှာ ပထမဆုံးကိုရယူသွားတာကို လက်ပိုက်ကြည့်မနေဘူးလို့
ပြောတယ်၊ ခင်ဗျားကိုလုပ်ကြံဖို့ သူကတည်မယ်လို့ ပြောတယ်’

ရှောင်ကောင်၊က...

'ခုတော့ သူ့ခိုင်းတဲ့အတိုင်းမလုပ်နိုင်လို့ မင်းတို့ကိုလုပ်ကြံ
လိုက်တာပေါ့ဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်တို့ကိုလုပ်ကြံတာ သူ့ဘယ်သူလဲဆိုတာ
ကျုပ်တို့ရိပ်မိသွားလို့ပဲ'

လူမေးသည် လျှို့ဝှက်ချက်ကို တဖြည်းဖြည်းနှင့်ပြောလွှာ
လေသည်။

ရှောင်ကောင်၊က...

'သူက ဘယ်သူလဲ'

ဟု မေးလိုက်သည်။

လူမေးက...

'သူ ဘယ်သူလဲဆိုတာတော့ ကျုပ်လို့မသိဘူး။ ဒါပေမယ့်
သူဟာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဆိုတာတော့ သိခဲ့ရတယ်'

'မိန်းကလေးတစ်ယောက်'

'ဟုတ်တယ်'

ရှောင်ကောင်၊ အံ့ဩသွား၏။

မိန်းကလေးတစ်ယောက်သည် တိုက်ကျားကျွမ်းရိက်ဝင်
ဖြစ်နေသည်မှာ အံ့ဩရာကောင်းလှပေသည်။

ထိုမိန်းကလေးမှာ မည်သူဖြစ်ပါသနည်း။

'ခဲးနီမိမိ' ဟူသော စာအုပ်တစ်အုပ်ကို နှစ်သက်သည်။

လုပ်ငန်းစဉ်များကို ဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်သည့်

‘မယ်တို့။ သူ့အား နာခံလိုက်လို့ ချော့ခေတ္တ လွှဲပေးတယ်၊
အားနည်းတယ်၊ ခါးပေးမလို့၊ ကြွေးကုန်ရတယ်၊ ခေတ္တ
ရောက်တယ်’

မရင်ကတည်းက...

‘ကောင်းပြီလေ၊ ဘိုလ်ကျားကျမ်းကလွန်ရင် တစ်ခွဲ
ခတ္တုခမ္မာပေါ်လင်းရဲ့ကံကုသော ဆေးထည့်ဖို့အရေးကြီးတယ်၊
မင်းကံ ငါထမ်းခေါ်သွားမယ်’

လူပေ၊ အိမျှက်လုံးမျှ၊ အရောင်တဖိတ်ဖိတ် တောက်ပသွ၊
လေတည်း။

‘နောင်ကြံ့ရဲ့ ချော့ဇူးကို တယ်ရို ပြန်ဆုပ်ရမုန့်’ ခေါ်
မသိစာအုပ်ကြီးများ

ဟု ပြောလေသည်။

မရဘဲတော့ကင်းက...

'ကိစ္စမရှိဘူး။ ဟိန်းကျွန်းကျွမ်းကလူတွေကို ဖော်ထုတ်ရာ
မှာ ကူညီမယ်ဆိုရင် ကျုပ်ကအောင် မင်းကို ချော့ဇူးတင်ရ
ဦးမှာပဲ။ ကဲ...ဇွဲသွားရအောင်'

ထူးကဲ လူမေးကို ပခုံးပေါ်ထမ်းရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေ
ဇနီး၊

ထိုစဉ်...

‘မြန်မာ့စာပေ’

တော်ပြုသံများ၊ ပြောလွှာကကြသော၊ ခြွယ်
ထွက်ပေါ်လာလေသည်ကို ကြားလိုက်သောသည်၊
ရှောင်ကောင်၊ လွန်ကြည့်လိုက်သောအခါ စုစုက ပြော
လွှာလာပြီး ခေါင်းမိမိရိုက်သောများ၊ ပြောလိုက်လာကြ
သည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေတော့သည်။

စုစုသည် လျှင်မြန်စွာပြေးလာရင်း၊ ရွှောင်ကောင်ကို စေ့
လျှင် ခြေသုမ်းတုံ့ခနဲ ရပ်လိုက်လေသည်။

ရွှောင်ကောင်ကို မျက်လုံးပြူး၍ ကြည့်ကစ....

‘ရှင်က ခီမှာရောက်နေတာကို၊’

ဟု ပြောလေသည်။

ရွှောင်ကောင်က....

‘မင်းကရာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ရောက်လာတာလဲ’

စုစု ပြုံးလိုက်သည်။

‘ကျွန်မရဲ့ မိသားစုတွေ လိုက်သားကြလို့လေ’

ဒေါ်မိမိ၊ ဂိုဏ်းသားများသည် သူတို့ဘေး၊ ချက်ချင်း ဝိုင်း
ရံထားလိုက်ကြလေသည်။

ရွှောင်ကောင်၊ သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

‘မင်းက ထခြားနေရာကိုသွားရင် ကောင်မယ်’

စုစု မဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

‘ခီနေရာဟာ ရှင်ပိုင်တဲ့နေရာမို့လား၊’

‘ကျုပ်....’

‘ဪ...ရှင်က ချန်ကျန်၊ သိုင်း၊ ပြိုင်ပွဲက ပြိုင်ဘက်တွေကို
သုတ်သင် ရှင်း၊ လင်းပစ်လိုက်တာကိုး’

‘အာ....’

ရွှောင်ကောင်၊ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား၊ ဖြစ်သွားလေသည်။

စုစုက....

'သုတို့ဟာ ပြိုင်ပွဲမှာ ရှင် ပထမရသွားတက် မကျေနပ်ကြ
ဘူးလေ၊ ဒါကြောင့် ရှင်ကို ရန်ရွာကြတော့ ရှင်က သုတ်ဆင်
ပစ်လိုက်တာ မတုတ်လား'

ရှောင်ကောင်း၊ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

'မဟုတ်ဘူး'

'ဒါဖြင့် သုတို့ တယ်လိုဖြစ်သွားကြတာလဲ ပြောပါဦး'

'သုတို့ဟာ....'

ရှောင်ကောင်း၊ စကားဆုံးစကား မပြောလိုက်ရပါချေ။

'ချမ်း....ချမ်း....ချမ်း'

ခေါင်းစိမ်းဂိုဏ်းသားများကလည်း လက်နက်ကိုယ်စီ ဆွဲ
ထုတ်လိုက်ကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ခေါင်းစိမ်းဂိုဏ်းသားများအား ဦးဆောင်လာသူမှာ မုတ်
ဆိတ်ရှည်ရှိသော အသက်လေးဆယ်ခန့် လူတစ်ယောက် ဖြစ်
လေသည်။

ထိုလူ၏အမည်မှာ မုရန်းဖြစ်ပြီး ခေါင်းစိမ်း ဂိုဏ်းတွင်
လက်ထောက်ဂိုဏ်းချုပ်အဆင့်ရှိသူ ဖြစ်လေသည်။

မုရန်းသည် ရှောင်ကောင်းနှင့် စုစုတို့အား ဝေကြည့်လိုက်
ပြီ....

'မင်းတို့နှစ်ယောက်စလုံး ထွက်သွားလို့ မရတော့ဘူး'
ဟု ပြောလေသည်။

စုစုက ရယ်မောလိုက်လေသည်။

လူမသည် မုရန်းအား လုံးဝ အရေးမစိုက်ဘဲ....

'ကျွန်မတို့က ရှင်ကို ကြောက်နေရမလား'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ဗုရန်းက...

'စိတ်ချ၊ မင်းကို ခွင့်လွှတ်မှာမဟုတ်ဘူး။ မှီခိုမယ့် ခုချိန်
မှာ သူက မင်းထက်ပိုပြီး အရေးကြီးနေတယ်'

ရှောင်ကောင်းကို ညွှန်ပြကာ ပြောလေသည်။

ရှေး ဆရာတော်က...

'ဘာကွ'

'မင်းဟာ ချန်ကျန်းမြိုင်ပွဲမှာ နှစ်မည်ရခဲ့တဲ့ သိုင်းသွယ်
ဝါးယောက်ကို မတရားအနိုင်ကျင့်ခဲ့တဲ့အတွက် မင်းကို ချမ်း
သာမပေးနိုင်တော့ဘူး'

ရှေး ဝါးယောက်က ခံပြင်းသွားသည်။

'ခင်ဗျား မတရားမစွပ်စွဲပါနဲ့ဗျား။ သူတို့ကို တိုက်ခိုက်ခဲ့
တာ ကျုပ်မဟုတ်ပါဘူး။ ခင်ဗျား မယုံရင် သူတို့ကို မေးကြည့်
နိုင်ပါတယ်'

လုဖေးကား ညွှန်ပြလိုက်လေသည်။

ဗုရန်းက လုဖေးကား လှမ်းကြည့်လိုက်လေသည်။

လုဖေးက...

'သူဟာ ကျုပ်တို့ကို သတ်ပစ်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့တယ်'

မရှောင်ကောင်းကား လက်ညှိုးညွှန်ကာ စောက်ပြောလာလေ
တော့သည်။

လူဝေးကဲ...

ဆူပေးသည် ရွှောင်ကောင်၊ အား လက်ညှိုးညှိန်ကစ လူ
ဆတ်သမားအဖြစ် စွပ်စွဲလာလေသည်။

ရွှောင်ကေစင်း၊ ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားသည်။

'လူမေး...မင်း၊ ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

လူဝေးကဲ...

'ကျုပ်တို့ဟာ ချန်ကျန်၊ ပြိုင်ပွဲမှာ အနိုင်ယူသွားတဲ့ သူ့ရဲ့
ညွှာကို လေးစားမိလို့ မိလိပွဲရှိ လိုက်လာခဲ့ကြတာပါ။ သူက
ကျုပ်တို့ကို မတူမတန် ဆက်ဆံခဲ့တယ်။ သိုင်းလေးကမူ သူ့ရဲ့
ဩဇာလွှမ်းမိုးတောင် ကြိုးစားစရာမှာ သူ့ရဲ့ နောက်လိုက်တွေ
အဖြစ် ဆောင်ရွက်ရမယ်လို့ အကျုပ်ကိုင်လာတာကြောင့် ကျုပ်
တို့ လက်မခံတာနဲ့ ကျုပ်တို့ကို လုပ်ကြံဖို့ ကြိုးစားခဲ့တာပါ
ဗျာ'

ခေါင်းစိမ်းဂိုက်မှ မုရုန်းတ...

'မင်း တော်တော်ရက်စက်ပါလား။ ထက်စသတ်တာမှ မင်း
ဟာ ချန်ကျန်၊ မြို့ သိုင်း၊ ပြိုင်ပွဲမှာ ပထမရခဲ့တဲ့ ရွှောင်ကောင်။

ကို။ မင်းရှဲ့ပညာ မဆိုးဘူးလို့ ပြောသံကြားတယ်။ မင်းက
ဆိုင်းလောကကို လွှမ်းမိုးဖို့ ကြံစည်ချင်တာ ကိုယ့်သေတုန်း
ကိုယ်တူးစားပဲ

ဟု ခေါ်ထိလိုက်လေသည်။

ရှောင်ကောင်၊ ခံပြင်းသွားသည်။

'ခင်ဗျား၊ မတရား၊ မစွပ်စွဲနဲ့'

ဟု ပြန်လည်အော်ခေါ်လိုက်လေသည်။

မုရုန်း...။

'ဟေ့ ကောင်...မင်းအေးအေးဆေးဆေး၊ အဖမ်းခံမလွှာ၊
ဒေါ်မမဟုတ် အသက်အသေခံမလား၊ ကြိုက်တဲ့လမ်းကိုရွေးပါ'

ဤတုန်း...။

'ခစ်...ခစ်...ခစ်'

စုစုက ရှယ်မောလိုက်လေသည်။

'ရှင်က ဘုရားကျိစကို ထိအောင်အောင်မှ အစွမ်းအစ ဖို့
လို့လား'

ဟုလည်း ခန့်လိုက်လေသည်။

'ဗာဏာ'

မုရုန်း ဒေါသတကြီး၊ တစ်ခေါ်ထိလိုက်သည်။

'ကျုပ်တို့ခေါင်းစိမ်းဂိုဏ်းက မင်းတို့ကို ကြောက်စရာမှ

ခိုက်ဆုံးလျှင်....

'ငါတောင့်ကို ဆုံးမလိုက်ခမ်း'

ဟု ခေါင်းစိမ်းဂိုဏ်းသားများအား အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။

ခေါင်းစိမ်းဂိုဏ်းသားများကလည်း....

'ယား'

ညာသံပေးကာ ပြောဝင်တိုက်ခိုက်သောကြာလေသည်။

စုစုက....

'ဒါ....သတိသက် ဖော်ရာလုပ်ထားပဲ ခေါင်းငုံ့ခံနေပါနဲ့
ရှင်....'

ဟု အော်ဟစ်ဟစ် မြှောက်ပင့်ပေးလိုက်လေသည်။

ရှောင်စောင့်လည်း 'မတရာခံနေရသဖြင့် ခေါ်ပူသွား

ဦး ချက်ချင်း ပြန်လည် တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ပြင်းထန်သောတိုက်ပွဲ ဖြစ်ပေါ်လေသည်။

'ဝုန်း!....'

'အား!....'

'အမယ်လေး!'

'သေပါပြီဗျ'

စူးရှသောအော်ဟစ်သံများ၊ ထွက်ပေါ်လာလေသည်၊
ဒေါင်းစိမ်းကိုက်သားများ၊ ဖရိုဖရဲ ဖြစ်သွားကြလေတ
သည်။

ရှောင်ကောင်းက ဆက်လက်ထိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုဘဲ နား
ဆုတ်လိုက်လေသည်။

'ဖြောင်း!...ဖြောင်း!...ဖြောင်း!'

စိုစွတ် လက်ခုပ်လက်ခါးတီးကာ ရယ်မော လိုက်လေ
သည်။

မူရန်း၊ ခံပြင်းသွားလေသည်။

'ရှောင်ကောင်း!...မင်းသတ်ထားလေတော့'

ဟု ကြုံးဝါးကာ ခုန်ဝင်ထိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ရှောင်ကောင်းက ပြန်လည်ထိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုရမီ....

'ကျွန်မလဲ ခွဲပါသေးတယ်'

စုစုက ကြားပြတ်ထိုက်ခိုက်လို့ကလေးသည်။

'ဝုန်း....'

'ဘာ...'

စုစုကလေးအော်ဟစ်သံနှင့် တကွ မုရုန်းမှာ အသံသို့ လွှင့်
ပြည့်သွားလေသည်။

စုစုက ရယ်ခမောရင်း....

'ဒေါင်းစိမ်းဂိုဏ်းက လူတွေဟာ အခုည့်အချင်းခန့်ပဲ ကြီး
ပျယ်နေကြတာ အကော်ကိုရယ်စရာခ ကောင်းတာပဲ။ ရွတ်တို့
နဲ့ဖြန်ထွက်သွားရင် အသက်ချမ်းသာစရာရလိမ့်မယ်။ ဒါမှ
ဟုတ်ရင်ခတု....'

သမ္မတ စတားတစ်ပိုင်းဘစ်စဖြင့် ရပ်ထားလိုက်လေသည်။

မုရုန်းက အံ့ကြိတ်လိုက်သည်။

'မင်းတို့...ကျုပ်ကျုပ်သား သတိထားကြခပတု'။

ဟု ကြုံးဝါးကာ ဒေါင်းစိမ်းဂိုဏ်းသားများကို ခေါ်ပြီး
ပြုလွှား ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

ခေါင်းစိမ်း၊ ဂိုဏ်းသားများ၊ ထွက်ပြေးသွားကြပြီ။
သည်။

ရှောင်ကောင်၊ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။
တိုက်ကျားကျွမ်းအကြောင်း၊ ဖော်ထုတ်မည်ဟု သိပ်၊ လေ
ကဏ္ဍ ခြေချလိုက်သည်နှင့် ပြုဆံ့နာများ၊ ပေါ်ပေါက်လာသော
မတုတ်ပါလား။

ရှောင်ကောင်က စုစုကိုပြည့်လိုက်ပြီး...
'မင်းကကော ဘယ်လို ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ကျုပ် နောက်
တကောက်ကောက်လိုက်နေတာလဲ'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။
စုစု အံ့သြသွားသည်။
'ရှင်...ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ'
'မင်းမှာ ဘယ်လိုအကြံအစည်ရှိနေသလဲဆိုတာကို မေး
တာ'

'ကျွန်မ'
စုစုက နှုတ်ခမ်းစုလိုက်သည်။
'ရှင်...ကျွန်မကို ဘာကြောင့် မတရားစွပ်စွဲနေတာ
ရှင်ကို ကျွန်မက ဘာကြောင့် ဒုက္ခပေးရမှာလဲ'
ဟု ရန်တွေ့လိုက်လေသည်။
ရှောင်ကောင်က....

'ကျုပ် ထောင်ချောက်တစ်ခုထဲကို ရောက်နေစာယ်ဆို
မရှိပါဘူးများ၊ ထင်နေသလား၊
သုက ထုဖေးဘက်သို့ လွှမ်းလိုက်သည်။

ဤတွင် လူပေးရှိမနေတော့ပဲထွက်ပြေးပျောက်ကွယ်သွား
ပြီဖြစ်သည်ကို တွေ့လိုက်ရပေတော့သည်။

ရှောင်ကောင်၊ မကျေမနပ်ဖြစ်သွားသည်။

သူက လူပေး၊ ခက်ရာနေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ကူညီရန်
ကြိုးစားခဲ့သော်လည်း၊ လူပေးက ထူးအပေါ် အကဲခတ်ကြံ
ခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

လူပေးသည် အဘယ်ကြောင့် ထိုသို့ အကဲခတ်ကြံခဲ့ရပါ
သနည်း’

စုစုက....

ဒေါင်၊ ဖိပ်၊ ဂိုဏ်းနဲ့ လူပေးတို့ဟာ အကြောင်းတစ်ခုခုနဲ့
ပတ်သက်နေရမယ် သူတို့ဟာ ရှင်ကိုဇုကွပ်ပေးဖို့ ကြိုးစားနေ
ကြတော့ တိုက်ကျားကျွမ်းက လူတွေနဲ့ ပတ်သက်နေလို့ပဲဖြစ်
ရမယ်’

ရှောင်ကောင်၊ က....

‘မင်းစာတော့ တိုက်ကျားကျွမ်းနဲ့ ပတ်သက်နေတာဘဲ
မဟုတ်လား’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

စုစုက....

‘ဪ... ရှင်က ကျွန်မကို အထင်မှားနေတာပေါ့ ဟုတ်
လား’

‘အထင်မှားတာ မဟုတ်ဘူး။ မင်းကို ငါမယုံဘူး’

စုစုက....

'ကောင်းပြီဟေ့၊ ကိစ္စကိုမယုံတဲ့လူတစ်ယောက်နဲ့ စကား
ပြောနေလို့ ဘာပိုဝေပေ?'

စကားဆုံးလျှင် ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားလေသည်။

ရှောင်ကောင်းစွာ မျက်မှောင်ကြုတ်ထားကြည့်ရင်၊ ကျန်
ရစ်ခဲ့လေစေ့ရသည်။

ထောင်ချောက်

စီရန်မြို့....

ရှောင်ကောင်၊ ရှေ့ရိုးဆက်လာခဲ့ရာ စီရန်မြို့သို့ ရောက်ရှိ
စာခဲ့လေသည်။

မြင်းဖြူဘုံကျောင်း၊ တည်ရှိသော ပေါင်ချီ မြို့စာလေးနှင့်
မစဝ်းစောစွာပါသဖြင့် စိတ်ဓာတ်တက်ကြွနေလေသည်။

နေဝန်းနီစွာ အနောက်ဘက်တွင် ငိုပ်ယျို၊ ပျောက်ကွယ်
လှသောစောစွာမည် ဖြစ်ပါသည်။

ရှောင်ကောင်က ကောင်းကင်ပေါ်သို့ မော့ကြည့်လိုက်
ပြီ။

'ဒိဋ္ဌိမှာ တစ်ညအနားယူပြီး မိုးလင်းမှပဲ ရွှေခရီးဆက်
တောခွယ်'

ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

တစ်ညအနားခိုရန် လိုက်လံရှာဖွေပြီး စားသောက်ဆိုင်
နှင့် တည်းခိုခန်း တွဲဖက်ဖွင့်လှစ်ထားသည့် ကျောက်စိမ်းတည်း
ခိုခန်းကို ရွေးချယ်လိုက်လေသည်။

ထန်းတစ်ခန်း၊ ငှက်ရမ်းလိုက်ပြီး အိပ်စက်အနားယူရန်
အချိန်စောနေသဖြင့် အောက်ထပ်ရှိ စားသောက်ခန်းမှ သို့
ဆင်းကာ စားသောက်လိုက်လေသည်။

ညနေခဏ စားချိန်ဖြစ်ရကား စားသောက်ခန်းမှ အတွင်း၌
လူစည်ကားနေလေသည်။

ခရိုင်ကောင်စီက ပြတင်းပေါက်နှင့်အပ်လျက်ရှိသော စား
ပွဲခန်း နေရာဟူကာ စားသောက်လိုက်၏။

ညအိပ်တည်းခိုရန် အခန်းက ကောင်းသော်လည်း စား
သောက်စရာများကား ညံ့ဖျင်းနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ခရိုင်ကောင်စီက အနည်းငယ်သာ စားသောက်လိုက်၏

ဆိုင်လုလင်တစ်ယောက်ကိုခေါ်ကာ ကျသင့်ငွေ ပေးချေ
လိုက်၏။

ထို့နောက် အပေါ်ထပ်မှ ဌားရမ်းထားသော အခန်းဆီ
သို့ လှမ်းသွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်....

‘အစ်ကိုလေ၊ ခဏနေပါဦး’

ဟန်တေးသံထွက်ပေါ်လာသဖြင့် လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ ဆိုင်
လုလင်တစ်ယောက် ရောက်လာသည်ကို တွေ့ရ၏။

ထိုဆိုင်လုလင်က....

‘အစ်ကိုလေးနာမည်က ရွှေခိုင်တောင်၊ မဟုတ်လားဗျာ’

ဟု မေးလာလေသည်။

ရွှေခိုင်တောင်တ....

‘ဟုတ်ပါတယ် ဘာကိုစွဲများ၊ မှီနေလို့လဲ’

ဟု မေးလိုက်သည်။

ဆိုင်လုလင်က....

'အစ်ကိုလေး၊ အတွက် လူတစ်ယောက်က စာတစ်စောင်
လာပေးသွားလို့ပါ'

ရှောင်ကောင်း အံ့သြသွားသည်။

'စာတစ်စောင် ဟုတ်လား၊ ဘယ်သူက လာပေးခိုင်းတာလဲ'

'မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပါ။ နာမည်တော့ ပြောမသွား
ပါဘူး။ စာကိုပေးပြီး ထွက်သွားပါတယ်။ ဟောဒီမှာပါ'

ပြောပြောဆိုဆို စာတစ်စောင်လာပေးသည်။

ရှောင်ကောင်းလည်း စာကိုယူကာ ချက်ချင်း ဖောက်ဖက်
လိုက်လေသည်။

စာထဲ၌...

ရှင်ဟော ဝိတိကျားကျွမ်းက လူတွေကို
ဖော်ထုတ်နိုင်အောင် ဗေဒါဆိုတဲ့လူကို ရှာနေ
တာ မဟုတ်လား။ သူဟာ ပီမြို့မှာ ရောက်နေ
တဲ့အတွက် ရှင် ကံကောင်းသွားတယ်။

သူ့ကို တွေ့ချင်ရင် မိုးချုပ်တာနဲ့ အရှေ့
ဘက် မြို့စွန်က ဆေးဆရာကြီး ဟွာကိုဖုံးဆီကို
သွားပါ။ တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။

စုစု...

ဟု ရေးသားထားသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ရှောင်ကောင်းက သက်ပြင်းချွန်လိုက်လေသည်။

'လက်စသတ်တော့ စုစု ရေးပေးလိုက်တဲ့စာကိုး'

စုစုက သူ့အတွက် သတင်းပေးလိုက်ခြင်း ပြစ်ပါသည်။

သူမဘေး ယုံကြည်ရပါမည်လော။

မည်သို့ဆိုစေ—

ပေဒါနှင့် တွေ့ရမည်ဆိုပါက သွားရမည်သာ ပြစ်ပါသည်။

ရှောင်ကောင်းသည် ရှည်ရှည်ဝေးဝေး ချဉ်းစားမနေဘော့

ဘဲ ဆေးဆရာကြီး ဟွာကိုဖုံးထံသို့သွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေ

တော့သည်။

ည...

ကောင်းကင်ပေါ်ဝယ် လဝန်းထိန်ထိန်သာနေသည်။

ကြယ်ကလေးများလည်း ဝင်းလက်တေ့ကပ်ပနေ၏။

ကြယ်ရောင် လရောင်ဖြင့် ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး သာယာလွှပနေပါခဲ့တာသည်။

ရှောင်ကောင်းသည် မြို့ခံလူတစ်ယောက်ထံတွင် စုံစမ်းလိုက်ခြင်းဖြင့် ဆေးဆရာကြီး ဟွာကိုဖူး၏အိမ်ကို သိလိုက်ရပြီ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ခပ်သုက်သုက် လှမ်းလာခဲ့လေသည်။

အရှေ့ဘက်မြို့စွန်တွင် ခြံဝင်းကျယ်ကြီးများနှင့် အိမ်ကြီးအိမ်ကောင်းများ ရှိနေပါသည်။

ရှောင်ကောင်းသည် ရောင်စုံပန်းများ စိုက်ထားသည့် ခြံဝင်းတစ်ခုရှေ့တွင် ခြေလှမ်းရပ်လိုက်လေသည်။

ခြံဝင်းအတွင်းမှ အဆောက်အအုံကြီး၌ မီးရောင်များ ထိန်ထိန်လင်းနေပြီး ခမ်းနားလည်ဝါစွာ ရှိနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထိုအဆောက်အအုံကြီးသည် ဆေးဆရာကြီး ဟွာကိုဖူး၏ အဆောက်အအုံကြီး ဖြစ်ပါသည်။

ရှောင်ကောင်းသည် ဖွင့်ထားသော ခြံစည်းဝင်းတံခါးကို ဖြတ်သန်းကာ ခြံဝင်းထဲသို့ လှမ်းဝင်လိုက်လေသည်။

ကျောက် ပြားခင်းထားသော လမ်းကလေးအတိုင်း အဆောက်အအုံကြီးဆီသို့ လှမ်းသွားလိုက်လေသည်။

ကဘောက်အတုံကြံ၌ မီးရှောင်များ လိပ်ထိန်သင်၊ နေပါ
သော်လည်း အသံလုံမကြားရဘဲ တိက်ဆိတ်ငြိမ်ဆက်၍ နေ
လေသည်။

ရှောင်ကောင်၊ က အိမ်ကံခါ၊ မကြီးရှေ့၌ ရပ်ကစား တံခါ၊
ခေါက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်စဉ်မှာပင်....

‘ကျွန်း....’

တံခါ၊ ပွင့်သွားပြီး အိမ်ဖော်လူလင်တစ်ယောက် ထွက်ခေါ်
လာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ဘိုအိမ်ဖော်လူလင်သည် ရှောင်ကောင်၊ အား၌ ညှိတ်လိုက်
ပြီ....

‘အထဲကို ကြွပါခင်ဗျာ’

ဟု ဖိတ်ခေါ်လာလေသည်။

ရှောင်ကောင်၊ ကြောင်အမ်းအမ်း ပြစ်သွားသည်။

ဆေးဆရာ ဟွာကိုဗူး၏အိမ်မှ လူများသော် သုခရာကို၍
လာမည်ကို ကြိုတင် သိရှိ နေ ကြသည့် သဘော ရှိနေ ကြသည်
မဟုတ်ပါလား။

ရှောင်ကောင်၊ အခုမှပြောဘဲ လိုက်သွားလေသည်။

အိမ်ဖော်လူလင်က ရှိရှိသေသေပင် ဖိတ်ခေါ်သွားပြီ၊ ဧည့်
ခန်း၊ အတွင်း၌ ခံနာချထားပေးလိုက်လေသည်။

ဧည့်ခန်း၊ အတွင်း၌ စားပွဲပေါ်တွင် စားသောက်ဖွယ်ရာ
များ၊ အသင့်ပြင်ဆင်ထားလေသည်။

ရှောင်ကောင်၊ သင်္တံပြင်ချလိုက်သည်။

'ငါ့ရောက်လာမယ်ဆိုတာကို သူတို့ ကြိုတင်သိရှိနေကြတာ
သေချာနေပါပြီ'

ဘု ဖိတ်ထဲမှ ရေရွတ်လိုက်သည်။

အိမ်မော်လုံလင်က....

'ကောထိုင်ပါဦး ခင်ဗျာ'

ဟု ပြောကာ ထွက်သွားသေးသည်။

ကျယ်ဝန်းလှသော ဧည့်ခန်း၊ အတွင်း၌ ရှောင်ကောက်ခင်း၊ ဖန်
ယောက်တည်သော ကုန်ရစ်ခွဲရလေသည်။

သို့သော် ရှောင်ကောက်၊ ကြေးကြေးမစောင်လိုက်ရပါ။ ချွေး
ခြေသံများ၊ ထွက်ပေါ်လာပြီ။ လူသုံးယောက် ရောက်ရှိ
လာကြသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

အဘိုးအိုနှစ်ယောက်နှင့် ရှောင်ကောက်၊ အဘိုး ဖိတ်ခေါ်ခဲ့
သည့် အိမ်မော်လုံလင်တို့ ဖြစ်ကြလေသည်။

ရှောင်ကောက်က ထိုင်ရာမှ ထရစ်လိုက်သောအခါ...

'ထိုးပါကွပ်...ထိုင်ပါ'

အပြာရောင်ဝတ်ထားသော အဘိုးအိုက လက်ကံပြရင်၊
ပြောလာလေသည်။

ထိုဘတိုးထိုသည် တည်ကြည်ကော၊ ရှပ်သွင်ရှိပြီ၊ ဆေး
ဆရာတစ်ယောက်နှင့် တူပေသည်။

ဆေးဆရာဟွာကိုဖု၊ ဖြစ်ကြောင်း၊ ရွှေခင်ကောင်း၊ ဆက်
စပ်လိုက်မိလေသည်။

ကျန်အတိုးဆိုသည်ကား၊ အရောင်အဆင်း၊ လွင့်ပြယ်နေပြီ
ဖြစ်သော အပြာရောင်အဝတ်အစားများ၊ ဝတ်ဆင်ထားလေ
သည်။

ထိုဘတိုးထိုသည် ဗေဒါဆိုလှဖြစ်ခဲ့သည်ဟု ရွှေခင်ဆောင်း
စပ်ခြင်းမိလိုက်လေသည်။

ဆေးဆရာဟွာကိုဖု၊ နုပျိုဗေဒါဆိုတာ၊ တွေ့ရှိပြီဟုဟူဆကာ
ရွှေခင်ကောင်း၊ ဝမ်းသာသွားလေသည်။

ရွှေခင်ကောင်းက ဖြန်ထိုင်ချလိုက်သည်။

ဟွာကိုဖု၊ က—

‘ခေခင်ခင်ထေးဟေ၊ ရွှေခင်ကောင်း၊ မဟုတ်လားကွယ်’

ဟု မေးလေသည်။

ရွှေခင်ကောင်း၊ ဦးညွှတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ'

တုန့်တုံ့ပုံက....

'ကျုပ်က ဆေးဆရာဟူ၍ကိုဖုံးပါ၊ သူတတေ့ ကျုပ်ရဲ့
မိတ်ဆွေ ဗေဒါပါ'

တု မိတ်ဆက်ဝေလေသည်။

ရွှေခင်ကောင်း ဦးညွှတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်ကဲ့....ခုလို ဆိကျမ်းရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ခင်ဗျာ၊
ကျွန်တော်က ရွှေခင်ကောင်းပါ၊ ဦးတို့ကိုလိုက်ရှာနေတာပါ'

ဗေဒါကို ညွှန်ပြကာ ပြောလိုက်လေသည်။

ဗေဒါ ပြုံးလိုက်သည်။

'ကျုပ်ကလဲ ချွန်ကျွန်းသိုင်း၊ ပြိုင်ပွဲမှပထမဆုရခဲ့ ရွှေခင်
ကောင်းဆိုတဲ့သူဝယ်ဘဏ်ယာက်က ကျုပ်ကို လိုက်ရန်နာတယ်၊
ဆိုတာသိလို့ ကျုပ်က မင်းနဲ့အတူရအောင် စီစဉ်လိုက်တာပါ'

ရွှေခင်ကောင်းက....

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်ဟာ တိုက်ကျား၊ ကျွပ်အကြောင်း
ကို လိုက်ပြီးစုံစမ်းနေတာပါ၊ ဦးက သိထားတယ်ဆိုလို့ စုံစမ်း
မေးမြန်းကြည့်ချင်လို့ပါ'

ပေခါက....

'လက်စသတ်တေ့ တိုက်ကျားကျွမ်းအကြောင်းကို သိချင်
တာကိုး'

'တုတ်ပါတယ်...ခင်ဗျာ'

'မင်းကော တိုက်ကျားကျွမ်းနဲ့ ဘယ်လိုမျိုးပတ်သက်နေလို့
ပြောပါဦး'

ရှောင်စောင်းက....

'တိုက်ကျားကျွမ်းကလူတွေဟာ ကျွန်တော် အဖကိုလုပ်
ညှို့မို့ ကြိုးစားခဲ့ကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်က တိုက်
ကျားကျွမ်းကလူတွေအကြောင်း သိချင်နေတာပါ'

ပေခါက....

'တိုက်ကျားကျွမ်းဟာ အင်မတန်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့
လူသတ်အဖွဲ့ကစည်းတစ်ခုပဲ ဖြစ်တယ်။ တိုက်ကျားကျွမ်းဆိုတဲ့
အမည်ကို လူတိုင်း ကြားဖူးကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘယ်မှာရှိ
တယ် ဘယ်လူတွေဝါဝင်တယ်ဆိုတာ ခုထိ ဘယ်သူကမှ မသိ
ကြဘူး'

ရှောင်စောင်းက....

'ဦးက တိုက်ကျားကျွမ်းအကြောင်း သိထားတယ်လို့ ချစ်
လို့ကိုးချုပ် ကေ့ကျင်းအ ပြောခဲ့ပါတယ်'

ဗေဒါက....

‘ဪ... ခုလွှဲ ဂိုဏ်းချုပ် ကေးကျွမ်းက ပြောပြတာ
လဲ...’

‘ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ’

‘ဆွက ချုပ်ကို တော်တော် အောင်ကြိုးစားလဲ’

ဗေဒါက ရယ်မောရင်းပြောလေသည်။

ရှောင်ကောင်းက...။

‘တိုက်ကျားကျွမ်းက လူတွေအကြောင်း သိရင် ပြောပြဖို့
မေတ္တာရပ်ခံပါတယ် ဟဲ့’

ဟဲ့ တောင်းပန်လိုက်လေသည်။

ဗေဒါ သတိပြင်းချ ဖို့ ဖို့သည်။

‘တိုက်ကျားကျွမ်းက အင်မတန် ကြွေးမြင်စရာ ကောင်း
တယ်ကွယ်၊ အယ်သုမဆို တိုက်ကျားကျွမ်းကလူဖြစ်နေနိုင်တာ
ပဲ၊ ဥပမာ ကျုပ်ကိုယ်တိုင်ပေါ့ကွယ်’

ရှောင်ကောင်းက ဗေဒါကို စိုက်ကြည့်လိုက်လေသည်။

မဗေဒါက အည်ကြည်သောမျက်နှာထားဖြင့်...

‘တိုက်ကျားကျွမ်းကို သိင်းလေကသာ တိုင်းက ဖော်
ထုတ်ချင်ကြတယ်၊ ဒါပေမယ့် ခုချိန်ထိ အယ်သုကမှ မဖော်
ထုတ်နိုင်ခဲ့ ကုသောဘျား၊ ဖော်ထုတ်ဖို့ ကြိုးစားသူတိုင်း အစွမ်း
ပေးလိုက်ရတာချစ်နဲ့’

ရှေးကတည်း ပြုံးလိုက်သည်။

ကျွန်တော် သေမေပင်ဆိုရင်လဲ သေဝံ့ပါကယ်၊ တိုက်ကျွန်း၊
ကျွမ်း၊ အကြောင်းကို သိရင်ပြောပြမိ၊ မေတ္တာနှစ်ပါးပါယ်
ခင်ဗျာ

ဗေဒါက...

မင်းက တိုက်ကျွန်း၊ ကျွမ်း၊ အကြောင်းကို တကယ်သိရင်
ကလေး

‘အုတ်ပါကယ် ခင်ဗျာ’

‘အင်း...မင်းသိပ်သိချင်တယ်ဆိုရင် ကျုပ်သိသားသမျှကို
ပြောပြကောပေါ့’

ရှေးကတည်းက လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်ပြီး ဦးညွှတ်လိုက်လေ
သည်။

ဗေဒါက...

‘တိုက်ကျွန်း၊ ကျွမ်း၊ အကြောင်းကို ကျုပ်သိသလောက်ပြော
မယ်ဆိုရင်သုတို့ဟာ သိပ်သီးသိုင်း၊ ဘာမေးတောနဲ့ ပဲ့စည်းထား
မယ်၊ အကြောင်းတွေပြောပြ၊ လူသတ်ပေးတဲ့ ကြေးစား အဖွဲ့
စည်းဖြစ်တယ်၊ တစ်ချို့က သိုင်းလေ့ကတစ်ခုလို့၊ မိန့်မိန့်

တုန်အောင် ကြောက်ရွံ့ခဲ့ကြရပေမယ့် နောက်ပိုင်းမှတော့
သိုင်းလောကမှာ အခါတိုင်းလို မလွှပ်ရှားတော့ဘဲ ငြိမ်သက်
သွားခဲ့ကြတယ်။

ရှောင်ကေရင်း စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေလိုက်နေ
သည်။

ဗေဒါက....

‘တိုက်ကျားကျွမ်း ငြိမ်သက်သွားတာဟာ ကိုဏ်းဝင်အချစ်
ချင်း ပြဿနာဖြစ်ပေမယ့် ခွဲပြီ၊ တိုက်ပွဲတုတ်ဖြစ်ခဲ့ကြတယ်လို့ သိ
တယ်....’

ရှောင်ကေရင်းက....

‘တိုက်ကျားကျွမ်းဟာ အချင်းချင်း ပြန်တိုက်ခိုက်ကြ
ပြီကွဲ့သွားပြီလို့ ဥုံက ဆိုလိုတာလား၊’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ဗေဒါ ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။

‘မဟုတ်ဘူး....သုတို့ဟာ ပြိုကွဲမလို ဖြစ်သွားခဲ့ကြပေမ
ယ့် ဝပြိုကွဲမသွားပဲ အင်တာ၊ ချိန့်သွားခဲ့ကြတာပဲ ဖြစ်တယ်’

ရှောင်ကောင်းကင်းက....

‘အသက်ငင်နေတဲ့ တိုက်ကျားကျွမ်းကို ပြန်ပြီး အသက်
သွင်းခဲ့တဲ့ လူတစ်ယောက်ရှိခဲ့တာပေါ့ ဟုတ်လား’

ဟု မေးလိုက်သည်။

ဗေဒါက....

‘ဟုတ်ကယ်...တိုက်ကျားကျွမ်းကို သွေးယက္ခ ဆိုတဲ့လူက
ပြန်ပြီး အသက်သွင်းခဲ့တာပဲ’

ရှေ့ခင်ကောင်းက....

‘သွေးယက္ခကို တွေ့စောခင်ရှာနိုင်ဖို့ တိုက်ကျားကျွမ်းရဲ့
အကြောင်းကို သိရမှပေါ့နော်’

‘ခါပေါ့၊ ခါပေမယ့်...သွေးယက္ခကယ်သွတ်တဲ့ ခိုတာ ငါလဲ
မသိဘူး’

ရှေ့ခင်ကောင်းက....

‘ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ကျွန်တော် မတွေ့ရဘူးအောင် လိုက်ရှာ
မှပေါ့’

ဗေဒါက...

'မင်းက ဘာကြောင့် ဒီလောက် သဲကြီးမဲကြီး ပြီးနေရ
တလဲ'

ရွှေခင်ကောင်းက....

'သူတို့ဟာ ကျွန်တော် အဖေကို လှုပ်ကြံဖို့ ကြိုးစားခဲ့ကြ
တယ်၊ ကျွန်တော် အဖေရဲ့ ဘဝမှန်ကို ကျွန်တော် သိချင်တယ်၊
ဂါးကြောင့် ထိုက်ကျားကျွမ်းနဲ့ရင်ဆိုင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တာပါ'

ဗေဒါက....

'ခင်းထောင်မက ဘယ်သူလဲ'

ရွှေခင်ကောင်းက....

'ရွှေခင်ဖေလို့ ခေါ်ပါတယ် ခင်ဗျာ'

ဗေဒါက တွာကိုဖုံးအား ကြည့်လိုက်ပြီ....

'ခင်ဗျား ကြားဖူးသလား'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

တွာကိုဖုံး ခေါင်းခေါယမ်းလိုက်သည်။

'ဟင့်အင်း....မကြားဖူးဘူး'

ရှောင်ကောင်းက...။

'ကျွန်တော် မေမေတာ ပြိုင်ဘက်က...။ ဆိုင်းပညာရပ်တွေ
ကို တတ်မြောက်ထားခဲ့ပါကယ်၊ ခါးပေးမယ်...။ သူ့ ကယ်လု
ဘယ်ဝါဆိုတဲ့ ဘဝမှန်ကို ဘယ်သူမှမသိခဲ့ကြပါဘူး။'

ဟွာကိုဖုံးက...။

'မင်းအဖေက တိုက်ကျားကျွမ်းနဲ့ပတ်သက်ခဲ့တယ်လို့ မင်း
ယူဆတယ်ပေါ့'

'ဟုတ်ပါကယ်'

ပေခါနှင့် ဟွာကိုဖုံးတို့ တစ်ဦးက ကိုတစ်ယောက်ကြည့်
လိုက်ကြလေသည်။

တစ်ဖန် ပေခါက ရှောင်ကောင်းကို ခြေဆုံး ခေါင်းဆုံး
ကြည့်လိုက်ပြီလျှင်...

'မင်းက တကယ်ပဲ တိုက်ကျားကျွမ်းအကြောင်းကို သိချင်
တယ်ဆိုရင်မော့ ကျွမ်းကူညီပါမယ်'

'ဟုတ်ကဲ့...။ ဦးရဲ ကျေးဇူးကို ဘယ်တော့မှ မမေ့ပါဘူး
ခင်ဗျာ'

ရှောင်ကောင်းက ဦးညွှတ်လိုက်လေသည်။

ပေခါက...

'ဒီည ဆန်းခေါင်ယံအချိန် မြို့ပြင် သုသာန်ကိုသွားပါ။
မင်းကတုတ် ဘူးခြားလာပါလိမ့်မယ်'

ရှောင်ကောင်း ဝမ်းသာသွားလေသည်။

'ခုလို ပြောပြတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ခင်ဗျာ...
ကျွန်တော်ကို ခွင့်ပြုပါဦး'

'ကောင်းပါပြီကုန်'

ရှောင်ကောင်းသည် ဗေဒနှင့် ဟောကိုဖုံးအေး၊ နှုတ်ဆက်၍
ထွက်လာခဲ့လေတော့သည်။

ရှောင်ကောင်၊ တွက်သူအပြုဖြစ်လေသည်။

ဗေဒက သတ်ဖြတ်ချလိုက်သည်။

ဟွာကိုဖုံ၊ အားကြည့်လိုက်ပြီ...-

'ခင်ဗျား၊ ဘယ်လိုသဘောရသလဲ'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ဟွာကိုဖုံ၊ က....

'အင်း၊.... ဒီကောင်လေးကိုကြည့်ရတာ လိမ်ပြောမယ်
အသွင်တော့မရှိဘူး။ ချန်ကျန်းသိုင်း၊ ပြိုင်ပွဲမှာ သူကအစွမ်းပြ
သွားတယ်၊ တယ်လိုသိုင်းပညာမရှိ၊ အသုံးပြုသွားတယ်ဆိုတာ
ကောင် မတွေ့လိုက်ရဘူးလို့ တော့ကျင်းကပြောတယ်'

ဗေဒက....

'စုစုံကဏေ'

'စုစုကလဲ ရှောင်ကောင်၊ ရွဲပညာဟာအတော်ကိုကြောက်
စရာကောင်းတယ်လို့ ပြောတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဘယ်လိုပညာ
ရပ်မျိုးလဲဆိုတာ သူလဲမဝေခွဲတတ်ဘူး'

'ဒါဖြင့် ထူဟာ'

'ဦးစီးသော ဆူ နှစ်ကျော်လီရမ္မာမပါသလဲ'

'ရေကန်ပို ကျော်တို့ ဝိသုဒ္ဓါကြွေကန်'

အိပ်ယာကြားကာ ဆွဲရမ်းအတွင်းမှ ထွက်သွားကြသေး

ကောင်းလား

ည....

ကောင်းကင်ပေါ်၌ လဝန်းယံနိယိနိသရနသည့်၊

လရောင်ပြိုင် ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး သဘာဝလှပနေသေးသည်။

မြို့ပြသစ်ချို့၊ မြေဥကွေ့၊ ကျက်သရေ စက်မှု နေပါးတော့
သည်။

ဗေဒနှင့် ဟွံ ဂုဏ်တို့သည် သင်္ချာ၊ မြေသိရောက်ရှိသော
ပြုပြန်လေသည်။

သုတေသနသည် စာနက်ရောင်ကလေးကစားများ ဝတ်ဆင်ကာ၊
စာ မျက်နှာဖုံးစွပ်ပြီး ရုပ်မျက်နှာကြလေသည်။

ဘုံတို့၏အသွင်သည် ညကက်တွင် ကျင်သည်ကျက်စား
စက်သော ညလူများအသွင်ပြင်ပေါ်နေပါတော့သည်။

နက်ယောက်သား၊ သင်္ချာ၊ မြေသိရောက် လက်လှည့် ရွှေ
ဖုံးရပ်လိုက်ကြလေသည်။

ဗေဒီက....

‘အင်း၊ ခုလိုအသွင်မျိုးနဲ့ဆိုတော့ လွန်ခဲ့တဲ့ဆယ်နှစ်က
ကလေးကတောင် ပြန်ပြီးထုတ်ရမိသေးတယ်’

ဟု စေရွတ်လိုက်လေသည်။

ဟွာကိုဖူးကဲ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘ကျုပ်ကတော့ အတိတ်ကဖြစ်ရပ်တွေကို ပြန်ပြီးမစဉ်း
စားချင်တော့ဘူး။ အတော်ကို စိတ်ပျက်စရာကောင်းတာပဲ’

ဗေဒါက....

‘ကျုပ်တို့ဟာ ခက်စက်ကြမ်းကြုတ်တဲ့ ဟိုက်ကျားကျွန်း၊
အဖွဲ့ဝင်တွေဖြစ်ခဲ့ကြတယ်ဆိုတာ ဘယ်သူမှ မသိခဲ့ကြပေမယ့်
ကျုပ်တို့အနေနဲ့ ကိုယ်၊ ကိုယ်ကိုလိမ်လို့မရပါဘူး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
ကျုပ်တို့ဟာ နောင်ဘတရားရပြီး လူကောင်းတွေဖြစ်အောင်
ပြန်ပြီး ကြိုးစားခဲ့ကြတာပဲမဟုတ်လား’

ဟွာကိုဖူးကဲ....

‘ကျုပ်တို့ လူကောင်းဆရာကောင်းအောင် အစ်ကိုကြီး ချမ်း
လိုက ဦးဆောင်လမ်းပြခဲ့တာပဲမဟုတ်လား’

ဗေဒါက....

‘အစ်ကိုကြီးချမ်းလုံရဲ့ ကျေးဇူးကို ကျုပ် ဘယ်တော့မှ
မေ့မှမေ့ဟုတ်ပါဘူး။ ရှောင်ကောင်းကိုရော ဘယ်လိုသဘော
ရသလဲ၊ အစ်ကိုကြီးချမ်းလုံနဲ့များ ပတ်သက်နေသလား’

ဟွာကိုဖုံးက....

'အင်း....ရှောင်ကောင်းရဲ့ ပြောပုံအရဆိုရင် အစ်ကိုကြီး၊ ခုမ်းလုံနဲ့ပတ်သက်နေသလိုပဲ၊ အခုပဲဖြစ်ဖြစ် သည်ကနေည ကျုပ်တို့ ခုတ်ဆုတ်နိုင်မှာပေါ့'

ဗေဒါက....

'ထကယ်လို့ ရှောင်ကောင်းဟာ အစ်ကိုကြီး၊ ခုမ်းလုံနဲ့ ပတ်သက်နေတယ်ဆိုရင်ဗျေ'

ဟွာကိုဖုံးက....

'ကျုပ်တို့ရဲ့ အဝမှန် ပေါ်ပေါက်သွားမယ်ဆိုရင် သိုင်း၊ လွှာကသားတွေက ကျုပ်တို့အပေါ် ဘယ်လိုသဘောထား ပြမယ်ဆိုတာ အရှင်ဆုံးစဉ်းစားကြရသိမ့်မယ်'

ဗေဒါ သတ်ဖြင်းချလိုက်သည်။

'ကျုပ်တို့ရဲ့အဝမှန်ပေါ်ပေါက်သွားမယ်ဆိုရင် သိုင်း၊ လွှာကသားတွေက ကျုပ်တို့ကိုခွင့်လွှတ်ကြမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါ အသေအချစ်ပဲ'

'ဒါဖြင့်....'

ဗေဒါက ကောင်းကင်ပေါ်မှ လွှန်းတို့ မေ့ကြည့်လိုက် သည်။

'တစ်နေ့မှာ ခုလိုကဖြစ်မျိုး ပေါ်ပေါက်လာလိမ့်မဟုတ်လို့ ကျုပ်မမျှော်လင့်ခဲ့တာအမှန်ပါ။ ကျုပ်တို့ အားလုံးကတော့ အေးချမ်းသာသာသွားပြီလို့ ထင်မှတ်ခဲ့တာ'

ဟွာကိုဖုံးက...

'ကျုပ်က ရှောင်ကောင်းထွက်ပေါ်လာတာကို သိသိမှ သိသိမှ သိရင်ပေါ့'

ပေါ့က ဟွာကိုဖုံးအေး လမ်းကြည့်ရုံကိုပြီ...

'ခဏလေးက ရွာဝင်ကောင်းကို သဘောပေးတာမျိုး မဟုတ်လား'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ဟွာကိုဖုံးက...

'ထုတ်တယ်'

ပေါ့က ဆက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

ဟွာကိုဖုံးက ဆက်ပြောလိုက်သည်။

'ကျုပ်က အသက်ကြီးပါပြီ။ သိမ်းလွှော့ကတော့ တစ်သက်လုံး နာခံရတာနဲ့ နေတာနဲ့သာ ခုချိန်မှာ နာမည်ပျက်ရမယ် သူတစ်ပါး တံတားခွက်ထဲ ပက်လက်မျောရမယ် ကဖြစ်မျိုး တယ်ဆိုလုပ် အဖြစ်ခံနိုင်တာမှလဲဗျာ'

ဗေဒါက....

‘ဒါဆိုရင်’

‘ကျုပ်တို့အကြောင်းတွေ ဖော်ထုတ်ဖို့ ကြိုးစားနေတဲ့ ရှောင်ကောင်းကို နှုတ်ပိတ်လိုက်ကြတာပေါ့’

‘ဟင်....’

ဗေဒါ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားပြစ်သွားသေးသည်။

‘ရှောင်ကောင်းဟာ သိဉ်းလေ့ထအကြောင်း ဘာမှ မသိ
တဲ့ လူငယ်လေး တစ်ယောက်ပါ။ ကျုပ်တို့ရဲ့ မကောင်းတဲ့
လုပ်ရပ်တွေ ပေါ်ပေါက်သွားတာကို -စိုးရိမ်ပြီး သူ့ကို နှုတ်
ပိတ်ပစ်ရမယ်ဆိုတာ....’

ဟွာကိုဖိုက....

‘သူ့ကို လွှတ်ပေးလိုက်တာနဲ့ ကျုပ်တို့ ဒုက္ခရောက်ရမယ်
ဆိုတာဆော့ မှတော့မိဘူးလား’

ဗေဒါက....

‘ကျုပ် တွေမိပါတယ်၊ ကျုပ်ရဲ့အပြစ်ကို ခံယူသွားရမယ်
လို့လဲ ဆုံးဖြတ်ထားပါတယ်’

‘ဘဏ္ဍာ’

ဟွာကိုဖူး မကျေမနပ်ဖြစ်သွားလေသည်။

ဗေဒါက...

‘ကျုပ်တို့ဟာ နောက်တဲ လုပ်ရပ်တွေကိုရော၊ ဘိုက် ကျွမ်းကျွမ်းကိုစါ ကျောခိုင်းစွန့်လွှတ်ခဲ့တာ ကြီးပါပြီ၊ ကျုပ် တို့ လူပျောင်းတွေကို ခံယူစားခဲ့ပြီးပါပြီ၊ တစ်ချိန်က မကောင်းမှုတွေအတွက် ပြန်ပြီး ပေးဆပ်ဖို့ ဝန်ခံဖူးရာ မလို ဘူးလို့ ကျုပ်ထင်ပါတယ်’

ဟွာကိုဖူး ခံခိုင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

‘ကျုပ်ကတော့ အေးချမ်းသာယာနေတဲ့ဘဝ ပျက်ဆီး သွားမှာကို အယ်နည်းနဲ့မှ လက်မခံနိုင်ဘူး’

ဗေဒါက....

‘ကျုပ်တို့ကြောင့် တခြားလူတွေရဲ့ အေးချမ်းတဲ့ဘဝလေး တွေ ပျက်စီးသွားခဲ့ကြရတာရော ခင်ဗျား အားလုံးပြောမလို့’

ထိုစကားကြောင့် ဟွာကိုဖူး မကျေမနပ်ဖြစ်သွားလေ၏။

ဗေဒါကို မျက်လုံးပြူးထား ကြည့်လိုက်ပြီ....

‘ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ်က အိုင်းလားကမှ အတူလက်ထုပ်ပြီး
ကျင်လည်ကျက်စားခဲ့ကြတာ နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာခဲ့ပါပြီ၊
သွေးသောက်မိတ်ဆွေရင်းချာတွေလဲ ဖြစ်ခဲ့ကြပါတယ်၊ ဒါ
တောင်မှ ခင်ဗျားဟာ ဘာမဟုတ်တဲ့ ရှောင်ကောင်ဆိုတဲ့
ကောင်လေးဘက်က ရပ်တည်နေချင်အေးသလားဗျာ’

ဟဲ့ ပြောလိုက်လေသည်၊

ဗေဒါက....

‘ကျွန်တ ရွှောင်ကောင်ဘက်က ရပ်တည်နေတာ မဟုတ်
ဘူး၊’

‘ဘာမျှ’

‘ကျုပ်က အမှန်တရားဘက်က ရပ်တည်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်
လိုက်တာပေါ့’

တူကနီဖူး၊ ခေါင်းခေါင်းယမ်းလိုက်လေသည်၊

‘ကျုပ်ကတော့ ဒါကို အမှန်တရားလို့ လက်ခံနိုင်ဘူး’

‘ခင်ဗျာ’

‘ကျုပ်တို့နှစ်ယောက် ခုလို အဘေးအားချုပ်၊ ကွဲလွဲသွား
မယ်လို့ မထင်မိဘူး’

ဗေဒါက....

‘ခင်ဗျားရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မပြင်နိုင်တော့ဘူးလား’

‘ဝမ်းနည်းပါတယ်ဗျာ’

ဗေဒါက....

‘ခက်ခဲပျို့လေ၊ ကျုပ်ကလဲ အလျော့မလှပနိုင်ဘူး ဆို
တာပဲ....’

ဟွာန်ပို့တ....

'ဒါဆို ခင်ဗျား၊ သတိသမာထာပေတော့'

စကားဆုံးလျှင် တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်....

'ကိုယ့်အချင်းချင်း၊ တားကြောင့်များ၊ စိတ်ဝမ်းကွဲနေကြရ

ကလေးများ'

စကားသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ဝေဝေဒါဆို လှမ်းကြည့်လိုက်ကြသောအခါ လူတစ်ယောက်

ရောက်ရှိလာသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေတော့သည်။

*

*

*

သင်္ချိုင်းမြေထဲသို့ လူတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာသည်။

ရှောင်ကောင်းတော့ မဟုတ်ပါ။

ရောက်လာသမျှ ရွှေလုံ့ကိုးချုပ် ဖော်ကျင့်၊ ဖြစ်နေပါသည်။

ကော့စွကုင်က....

‘ဟိုက်ကျွန်းကျွမ်းအဖွဲ့ကြီးမှာ အပြုအရာငို...သမီးတွေလို့ သတ်မတ်ထားခြင်း ခံရသူတွေ ပါဝင်နေခဲ့ကြတယ်။ အစ်ကိုကြီး ရှမ်းလုံကြောင့် ဟိုက်ကျွန်းကျွမ်း နှစ်ခြမ်းကွဲသွားပြီ။ ကျုပ်တို့က သိုင်းလောကမှာ ဟန်ပျက် ဆက်နေခဲ့ကြတယ်။ သွေးယက္ခတို့လူစုကတော့ ဆက်ပြီး လှုပ်ရှားနေခဲ့ကြတယ်။ သွေးယက္ခတို့လူစုဟာ ကျုပ်တို့အတွက် ဘယ်တုန်းကမှနေခဲ့ပြီ။ ယိုက်ကြတဲ့ သီးသန့် လှုပ်ရှားခဲ့တာကြောင့် ပြီးခဲ့တဲ့ကိစ္စတွေကို ပြည်ဖုံးကားချပြီးသား ဖြစ်သွားတယ်။ ကျုပ်တို့ဟာ သိုင်းလောကမှာ အေးအေးချမ်းချမ်း နေနိုင်ခဲ့ကြတယ်’

ဟွာကိုဖိုးက....

‘ဟုတ်တယ်...ဘာမဟုတ်ဘဲ ရှောင်ကောင်း တစ်ယောက် ပေါ်လာတာကြောင့် ကျုပ်တို့ရဲ့ဘဝ ပျက်စီးသွားမှာကို လက်မခံနိုင်ပါဘူးဗျာ’

ဗေဒါက....

‘ကျုပ်ကလီ မတရားတာတွေ ဆင်တပ်လုပ်ချင်တာတွေ၊
တစ်ချိန်က ကျုပ်တို့ အမှားတွေကို ကျူးလွန်ခဲ့ကြတာပဲ၊
လုပ်ရင်း ခံရရမှာပေါ့၊ ရှောင်ကောင်းကို ဘာမှ မကွပ်မကွာ
မလုံဘူးလို့ ကျုပ်ထင်တယ်’

သူ၏ သဘောထားကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောလိုက်လေ
သည်။

ကော့ကုန်းက....

‘ရှောင်ကောင်း ပေါ်ပေါက်လာတာကြောင့် ကျုပ်တို့
အချင်းချင်း စိတ်ဝမ်းကွဲရတာတွေ အတော်ကို ဝမ်းနည်းစရာ
ကောင်း လှပါတယ်’

ဟူးကိုဖိုးက....

‘ရှောင်ကောင်းကို ရှင်းမစ်လို့ကိုင်ရင် ပြီးတာပဲ၊ လွယ်တဲ့ ကိစ္စ
တစ်ခုကို ကော်အောင်လုပ်နေတာက ဘယ်ကောင်းမလဲ’

ဗေဒါက၊ မကျေမနပ်ကြည့်ကာ ပြောလေသည်။

ဗေဒါက....

‘ရှောင်ကောင်းဟာ အစ်ကိုကြီးရှမ်းလို့နဲ့ ပတ်သက်နေမယ်
လို့ ကျုပ်ထင်မိလို့ ပြောနေတာပဲ၊ ဒါကို ခင်ဗျားတို့ သဘော
ပေါက်သင့်တယ်’

ဟု ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြောလိုက်လေသည်။

ဆော့ကျပ်၊ အံ့ဩသွားသည်။

‘ရှောင်ကောင်ဟာ အစီအစဉ်ကြီးရှမ်းလုံရဲ့အား ပြန်ရမယ်
လို့ ခင်ဗျား ယုံကြည်ကယ်ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ထယ်’

‘နေပါဦး။ ဘာကြောင့် ခင်ဗျားက ဒီလိုယုံကြည်နေရ
တာလဲ ပြောစမ်းပါဦး’

ဗေဒါက....

‘အစီအစဉ်ကြီးရှမ်းလုံရဲ့ သိုင်းပညာ အယ်လ်အခြေအနေနဲ့
အယ်ဆီတာ ခင်ဗျားတို့နဲ့ ဆည်ကြမယ်ဆိုရင် ကျွန်တို့ အ
ကြောင့် ယုံကြည်ရမယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ ဆဘောပေါ်
ကြည့်ပါ’

ဆော့ကျပ်နှင့် ဟွာတီဖို့တို့ တစ်ယောက်တို့စာစစ်ယေယက်
ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ဗေဒါက ဆက်ပြောလိုက်သည်။

‘အစီအစဉ်ကြီးရှမ်းလုံဟာ သိုင်းလေအောင်အားတွေ အဆုံးပြု
ကြတဲ့ နည်းလမ်းတွေအားလုံး သိုင်းပညာချစ်တွေအားလုံး
ကို ပြောင်းပြန်လွန်ပြီး ထူးဆန်းတဲ့သိုင်းပညာတစ်ခုကို တီထွင်

နိုင်ခဲ့တယ်။ သူ့ညောဟာ ပြိုင်ဘက်ကင်းတယ်ဆိုတာ အား
လို၊ သိကြတာပဲ။

ကော့ကျင်းနှင့် တွေ့ကိုပုံတို့ ငိုသွားကြလေသည်။

ပေခါက....

'ရှောင်ကောင်းရဲ့ သိုင်းပညာ အင်မတန် ထူးဆန်းနေ
တယ်။ သူဟာ ချန်ကျန်၊ ပြိုင်ပွဲမှာ ပြိုင်ဘက်ငါးယောက်ကို
တကစာအတွင်း အနိုင်ယူသွားခဲ့တယ်။ ဘယ်လိုသွင်းကူလိမ့်၊
အသုံးပြုသွားခဲ့တယ်ဆိုတာတောင် ဘယ်သူမှ မသိနိုင်ခဲ့ကြဘူး။
ဆိုတာ သူဟာ ဘယ်လိုလူစားမျိုးဖြစ်လဲဆိုတာ ခဉ်းစား
ကြည့်စေ!'

ကော့ကျင်းဟာ....

'ရှောင်ကောင်းရဲ့ပညာဟာ ထူးဆန်းနေတာ အမှန်ပဲ။ ဒါ
ပေမယ့် သူဟာ အစ်ကိုကြီးရှမ်းလိုနဲ့ တကယ်ပဲ ပတ်သက်နေ
မယ်လို့ ဘယ်သူက ပြောနိုင်မှာလဲ'

ပေခါက....

‘လှယ်ပါတယ်၊ အကဲကျေခမ်းသပ်ကြည့်လိုက်ရင် သိရ
မှာပေါ့’

ဟွေးကိုဖူးက သဘောတူလိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်...အကဲကျေခမ်းသပ်ကြည့်ရမယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

အပြစ်မှန်

ညဉ့်နက်ပြီဖြစ်သော်၊

ထေးဖိမ့်ဆောညလေများ၊ တိုက်ခတ်လှာသော်၊

ရှောင်ကောင်၊ သည် ကောင်ကပ်ပေါ်သို့ မော့ကြည့်လိုက်
ကောအခါ ခုနစ်စဉ်ကြယ်ပင် အမြီးထောင်ကန် သန်းခေါင်
ပံ့အချိန်သို့ ဧရာကံရှိနေပြီဖြစ်သည်ကို တွေ့ရလေသော်၊

‘ညသန်းခေါင် အချိန်ကောင် ဧရာကံရှိနေပြီ ငါ မြန်မြန်
သွားမည်’

ဟု ရေရှုတ်ကာ ခပ်သွတ်သွတ်လှမ်းသွားလိုက်လေသည်၊
ကြွေပါချေ၊

သင်္ချိုင်းမြေထဲသို့ ရောက်ရှိသွားလေသည်။
လေဝှံ့ ဟမ်းတိုက်ခတ်လာသောအခါ ချုံဖုတ်များသည်
တစ်ခုခုခြည်ကာ လှုပ်သမ်းသွားလေသည်။
မြေပုံမှတ်သို့ များတ ဟိုးထိုးထောင်ထောင် ရှိနေသည်။
သင်္ချိုင်းမြေသည် ချောက်ချားမွယ်ကောင်း အောင် ရှိနေ
ပါသည်။

ရုတ်တရက်....

‘ဂစ်....’

ညဉ့်ငှက်တစ်ကောင်က စူးစူးဝါးဝါးအော်မြည်ကာ ဦး
ခေါင်းပေါ်မှ ဖြတ်သန်းသွားလေသည်။

ရွှောင်ကောင်းတ ခြေလှမ်းရပ်လိုက်သည်။

ပုတီးဝန်းကျင်ကို တွက်ခတ်ကြည့်လိုက်လေသည်။

သင်္ချိုင်းမြေကတောင်၌ လူသူ တစ်စုံတစ်ယောက်မှမတွေ့ရ

ပါချေ။

ရွှောင်ကောင်း မျက်မှောင်ကြုတ်သွားသည်။

‘ထူးခြားမှုတွေ ချစ်ရုံ သင်္ချိုင်းမြေထဲကို သွားလို့ပြောခဲ့
တစပ်၊ ထူးခြားမှုတစ်ခုခုနဲ့ တွေ့ကုံတွေရမှာ မသေချာပါ
တယ်’

ဟု ရေရွတ်လိုက်သည်။

‘ထိုစဉ်မှစပင်....’

‘ဝှံ့’

လေတိုးသံသွဲ့သွဲ့ ထွက်ပေါ်လာသည်ထို ကြားလိုက်ရလေ
သည်။

ရှောင်ကောင်းက ရှည်ရှည်ဝေးဝေးစဉ်းစားမခနဲ ခန္ဓာ
ကိုယ် တစ်ချက် ယိမ်းလိုက်လေသည်။

ထိုအခါ....

‘ဝိုး။’

ဒေးမြောင်တစ်ချောင်းသည် သူ၏ပါးပြင်အနီးမှ ပွတ်ကစ
သီတာ၊ ဖြတ်ကျော်သွားလေသည်။

ရှောင်ကောင်း ပြုံးလိုက်သည်။

ထူးခြားမှုကို စတင်တွေ့လိုက်ရပြီမဟုတ်ပါလား။

ရှောင်ကောင်းသည် ဒေးမြောင်တစ်ချောင်း ပစ်လွှင့်လာ
တတ်သို့ ကြည့်လိုက်ပြီး....

‘ဘာကြောင့် ထွက်မလာသေးတာလို့ဗျာ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်....

‘ဟူး....’

လေတိုးသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာကာ လူမျိုးတစ်ခု ခိုပ်
ခနဲ ရောက်ရှိလာပြီ။ ရှောင်ကောင်းအား တိုက်ခိုက်လိုက်လေ
သည်။

ရှောင်ကောင်းက လက်ဆစ်ဖက်ကို အပေါ်မြှောက်ကာ
ခပ်ခဏစေ့စေ့ချလိုက်လေသည်။

‘ဖျောက်’

‘ကန့်....’

မသမကွဲညည်းတူးသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ရုတ်တရက်ထွက်ပေါ်တာကို နှိပ်စက်ထားသည့်လူရိုက်သည်
ယေ၊ ယေဟိုက်ဖြစ်သွားပြီး နောက်ဆုတ်သွားသည်။

အမှောင်ရိပ်ထဲသို့ ပြန်လည်ခုန်ဝင်သွားပြီး မြင်ကွင်းမှ
ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သည်။

*

*

*

ဝင်းကျွတ်တစ်ခုလုံး ပြန်လည် တိတ်ဆိတ်သွားလေသည်။
ရှောင်ကောင်၊ သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

သင်္ချို၊ မြေအတွင်းမှ ထူးခြားမှုမှာ သူ့အားတိတ်ကစိတ်
ချောင်းမြောင်းလုပ်ကြံမည် သဘောဖြစ်ကြောင်း နားလည်
လိုက်သည်။

ဗေဒါနှင့် ဟွေးကျိဖုံးတို့သည် အတည်ကြောင့် သူ့အား
သေလမ်းပို့ခဲ့ရပါသည်။

ရှောင်ကောင်သည်ဝန်းကျင်ကိုအကဲခတ်ကြည့်လိုက်ပြီး...

'ခင်ဗျားတို့ အာကြောင့်ထွက်လာကြသေးသလားလဲဗျာ'

ဟု မပြောလိုက်သည်။

ထူးဆန်းသော သံနှင့် မချွေးမောနှင်းမှစပင် လူ့ရုပ်သုံးခု
ထွက်လာကာ သက်ကိုတွေ့လိုက်ရလေသည်။

ရှောင်ကောင်ပြုံးလိုက်သည်။

တို့လူသုံးယောက်အနက် နှစ်ယောက်မှာ ဟွေးကျိဖုံးနှင့်
ဗေဒါတို့ ဖြစ်နေမည်ဟု သူသိထားလေသည်။

လခရာင်ဖြင့် ကျန်တစ်ယောက်အား တွေ့လိုက်ရသော
အခါ အံ့ကြသွားရလေသည်။

'ဟင်... ခုရှင်လုံကိုးချုပ်ပါလား'

ဟုလည်း လွတ်ခနဲရေရွက်မိလိုက်လေသည်။

ထောင့်ကျင်းထ...

'ဟုတ်တယ် ရှောင်ကောင်၊ မင်းကို ကျုပ်က အာကြောင့်
လမ်းညွှန်ပေးလိုက်သလဲဆိုတာ မင်းသိသလား'

ရှောင်ကောင်ထ...

'ဦးတို့ ဟာ တိုက်ကျားကျွမ်းနဲ့ ပတ်သက်နေတဲ့ ဆိုတာ
ကျွန်တော်နားလည်ထားပါတယ်ဗျာ'

ဟွာကိုဖူးနဲ့ ဗေဒါတို့က ရွှေ့စိုးလာကြလေသည်။
ရှောင်ကောင်းက...'

'ဦးတို့ ရုပ်ဖျက်ထားကြပေမယ့် ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါတွေ
ဆိုတာ ကျွန်တော်သိထားပါတယ်'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဗေဒါနှင့် ဟွာကိုဖူးတို့က မျက်နှာများမှ မျက်နှာဖူး
များကို ချိတ်ပစ်လိုက်ကြလေသည်။

ဟွာကိုဖူးက...

'မင်းက ဝါတို့ထင်ထားတာထက်တောင် ပိုပြီးပါးနပ်နေ
ပါလား'

ဗေဒါက...

'ရှောင်ကောင်း ငါတို့ဟာ တိုက်ကျားကျွမ်းနဲ့ပတ်သက်နေ
ခဲ့ကြတယ်ဆိုတာကိုပါ မင်း ခိုင်မိထားပြီပေါ့'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ရှောင်ကောင်းက...

'ဟုတ်ပါတယ်'

'ကောင်းပြီ မင်းတာလုပ်ချင်သလို ပြောပါ'

ရှောင်ကောင်းက တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့်...

'ကျွန်တော်ကို တာကြောင့်လုပ်ကြံဖို့ကြိုးစားခဲ့ကြရသလို
ဆိုတာ သိချင်ပါတယ်။ တိုက်ကျားကျွမ်းက လူတွေကြောင့်
ကျွန်တော် အမေမေဆုံးသွားခဲ့ရပါတယ်'

ဗေဒ၊ သက်ပြင်း၊ နှလုံးကလေးသည်။

‘ဒီကိစ္စဟာ ကျုပ်နဲ့ဘာမှမဆိုင်ဘူးလို့ ပြောပဲ၊ ရှေး’

ဟွာကိုစု၊ နှင့် ကေစုကျင်းတို့က...

‘ဟုတ်သယ် ကျုပ်တို့နဲ့ဘာမှမဆိုင်ဘူး’

ဟု ပြောကြလေသည်။

ရှောင်ကောင်းက...

‘ခါပြင် ဘယ်သူနဲ့ပတ်သက်နေသလဲဆိုတာ ဦးတို့သိကြ
မှပေ!’

ဟု မေးလိုက်သည်။

ဗေဒက...

‘ဒီကိစ္စကိုရှင်းရရင် မလွယ်ဘူး၊ မင်းယုံကြည်နိုင်ပါ့မလား၊
ဆိုတာ အရေးအကြီးဆုံးပဲဖြစ်တယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

ရှောင်ကောင်းက...

‘ဦးတို့က အမှန်အတိုင်းပြောမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်ပေး
နိုင်ဆဲအကြောင်းမရှိပါဘူး’

ဗေဒက...

‘မင်းမဆိုးဘူး၊ ခါပေမယ် ကျုပ်ကလိမ်ပြောနေတာ
ဏှာ၊ အမှန်အတိုင်းပြောနေတာလားဆိုတာကို မင်း ဘယ်
လိုလုပ်ပြီး ပေးမလဲ’

ရှောင်ကောင်းက...

‘ဦးက အမှန်အတိုင်းပြောတယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်သိမှာပေါ့၊
လိမ်ပြောတယ်ဆိုရင်လဲ ကျွန်တော်သိမှာပေါ့’

'မင်း၊ သေချာရဲ့လား၊'

'သေချာပါကယ် ခင်ဗျာ'

'အကောင်၊ ပြီ'

ထေရီက ဟည်ကြည်သောမျက်နှာထားဖြင့် ရှင်းပြလိုက်လေသည်။

'မင်းသိထားဖို့က သိုင်းလောကမှာ သေခွင့်ကျွန်းခဲ့တဲ့ တိုက်ကျားကျွမ်းဟာ အနက်ရောင် သိုင်းသမားတွေနဲ့ချည်း၊ ချည်းထားတာဟုတ်ဘူး၊ အပြုရောင် သိုင်းသမားတွေက ပါဝင်နေကြတယ်၊ ခါးကြောင့် သိုင်းသမားမတူက ချေမှုန်းဖို့ ကြိုးစားခဲ့ကြပေမယ့် မအောင်မြင်ဘဲ ကြာရှည်အမြစ်တယ်နေခဲ့တာပဲ'

ရွှေဝင်ကောင်းက....

'ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်လည်းကောင်းပါကယ် ခင်ဗျာ'

ထေရီက....

'တိုက်ကျားကျွမ်းဟာသိုင်းလောကမှာအောင်မြင်ခဲ့ပေမယ့် တကယ်တော့ ဒုစရိုက်အဖွဲ့အစည်းတစ်ခု ဖြစ်နေတာကြောင့် ဘယ်လောက်ထိ ရှည်ကြာအောင် ရပ်တည်နိုင်မှာလဲ၊ ခါကို ခေါင်းဆောင်ဖြစ်တဲ့ အစ်ကိုကြီးရှမ်းလုံက သဘောပေါက်ခဲ့တယ်၊ သူဟာ ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းတွေကို စိတ်ကုန်နေပြီဖြစ်တဲ့ အလျောက် တိုက်ကျားကျွမ်းကို ဖျက်သိမ်းဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တယ်၊ ခါကို ဒုတိယခေါင်းဆောင်ဖြစ်တဲ့ သွေးယက္ခက လက်မခံခဲ့ဘူး၊ အချင်းချင်း စိတ်ဝမ်းကွဲခဲ့ကြသလို တိုက်ကျားကျွမ်းလဲ နှစ်ခြမ်းကွဲခဲ့ရတာပါ'

ရှောင်ကောင်းကံ....

'ဦးတို့တေ ထိုက်ကျားကျွမ်းကို ဖျက်သိမ်းမယ် ခေါင်၊
ဆောင် ချမ်းလုံဘက်စာ ပါဝင်ရပ်တည်ခဲ့ကြတာပေ! ဟုတ်
လား'

ဗေဒကံ....

'ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်တို့ တစ်ကိုကြီးရှမ်းလုံဘက်က ရပ်တည်
ခဲ့ကြတယ်၊ သွေးယက္ခတ မကျေနပ်ပေမယ့် အစ်ကိုကြီးရှမ်းလုံ
ကို တွန်းလှန်ရဲလို့ ဘာမှမပြောဘဲ နေခဲ့တယ်၊ သူ့ဘက်က
စောက်ခံသူတွေကို စည်းရုံးပြီး တစ်စင်ထောင်ခဲ့တယ်၊ ခုချိန်ထိ
သိုင်လောကမှာ ဆတ်လက်ရှင်ဆန်နေတဲ့တိုက်ကျားကျွမ်းဟာ
သွေးယက္ခဦးဆောင်တဲ့ အဖွဲ့ပေ!'

ရှောင်ကောင်းကံ....

'သူတို့က ဦးတို့ကို ခုက္ခမပေးဘူးလား'

ဟု မေးလိုက်သေးသည်။

ဗေဒကံ....

'သူက ကျုပ်တို့ကို ခုက္ခမပေးခဲ့ဘူး၊ အကြောင်းလဲဆိုရင်
အစ်ကိုကြီးရှမ်းလုံကို ကြောက်လို့ပဲ'

'ခါဆို ဦးဘို ကံကောင်းသွားတာပေ!'

'ဟုတ်တယ်...ခုချိန်ထိ ကျုပ်တို့ကို ခုက္ခမပေးကြပါဘူး။
ကျုပ်တို့ထဲလဲ သူတို့နဲ့ ကင်းအောင်နေခဲ့တယ်၊ ဘယ်လိုမှ
ပေတံသက်ခဲ့ပါဘူး'

ရှောင်ကောင်းကံ....

'သောယက္ခ... တိုက်ကျားကျားကို ဆက်ပြီး ဦးဆောင်ခဲ့
တာပေါ့ ဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ်... ခုချိန်ထိပဲ'

'ခါဆိုရင် ကျွန်တော် အပေ လုပ်ကြံခံခဲ့ရတာဟာ ဦးတို့
မဆိုင်တော့ပါဘူး။ သေးယက္ခနဲ့ ဓားချင်းရှင်းရမှသာပါပဲ'
ဗေဓါ သတ်ပြင်းချလိုက်တာဆည်း။

'မင်းက ကျုပ်တို့ အပေတို့မှ ဘယ်လိုမှ သဘောမထားဘူး
ဟုတ်လား'

ရှောင်ကောင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်ပါတယ်'

ကော့ကျင်းနှင့် ဟွာကိုဖိုးတို့ ခံကြသွားကြလေသည်။
ဟွာကိုဖိုးက....

'မင်းက ကျုပ်တို့ အပေတို့ ဘယ်လိုမှ သဘောမထားဘူး
ဟုတ်လား'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ရှောင်ကောင်းကေ....

'ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ'

ကော့ကျင်းက....

'မင်း တကယ်ပြောတာလား'

'တကယ်ပါ ခင်ဗျာ'

မှန်ပေသည်။

ရှောင်ကောင်းသည် ကော့ကျင်းတို့ အပေတို့နှင့် မညှိသို့မ
သဘောမထားခဲ့ပါချေ။

သူကိုယ်တိုင်လည်း တစ်ကြိမ်မှာခဲပြီ၊ အကျဉ်းထောင်ထဲ
ရောက်ခဲ့ရသည် မဟုတ်ပါလား။

ကော့ကျင်း၊ ဟွာကိုဖုန်းနှင့် ဗေဒါတို့မှာ ရှောင်ကောင်၊
အေး၊ မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်နေကြပါတော့သည်။

ဟွာကိုဖုန်း၊ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘ကျုပ်က အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံချင်တယ်၊ မင်း၊ ခွင့်လွှတ်နိုင်
အေး။’

သူ ခေါ်လေသည်။

ရှောင်ကောင်၊ ပြုံးလိုက်သည်။

‘ဦးတို့က ကျွန်တော်ကို ဒုက္ခပေးဖို့ ကြံစည်ခဲ့ကြသေး
တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် သိပါတယ်၊ တစ်ခါတည်းပြေရှင်းလို့
ရလျက်သားနဲ့ ဒါ ချိုင့်မြေထဲမှာ ထူးဆန်းတာတွေရလိမ့်မယ်
လို့ ပြောလိုက်ကတည်းက ကျွန်တော်ကို ဒုက္ခပေးဖို့ ကြိုးစား၊
ကြလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် သဘောပေါက်လိုက်ပါတယ်’

ဟွာကိုဖုန်းက မဲ ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

‘မင်း၊ တော်တော် အကင်းပါးတာပဲ’

ရှောင်ကောင်က ပြုံး၍ နေလိုက်လေသည်။

သူကော၊ အကျဉ်းထောင်ထဲ၌ ဆပ်နှစ်လုံးလုံး၊ နေထိုင်ခဲ့ရ
ပြီ၊ တကယ် လူဆိုးကြီးများနှင့် တွေ့ရတာ၊ အတွေ့အကြုံ ရင့်
ကျက်ခဲ့ရသည်ကိုမူ မပြောဘဲ နေလိုက်လေသည်။

ဟူ၍ကိုယ့်...က...

‘ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ ကျုပ်တို့ဟာ အိုက်ကျွေးကျွမ်း၊ အဖွဲ့
ဝင်တွေ ဖြစ်ခဲ့ကြတယ်၊ ကျုပ်တို့ အကြောင်း ပေါ်ဝေါက်သွား
မူကို စိုးရိမ်ခဲ့ကြပြီ၊ မင်းကို နှုတ်ပိတ်ပစ်ဖို့ဘောင် စဉ်းစား
ခဲ့တယ်၊ ကျုပ်ကို နှင့်လွတ်ဖို့ စတင်ပန်ပါတယ်ဗျာ’

ဟု လှိုက်လှိုက်လွဲလွဲ တောင်းပန်လိုက်လေသည်။

ရှောင်တောင်၊က-

‘ကိစ္စမရှိပါဘူး ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါ
တယ်၊ ဦးတို့ဟာ အတိတ်က အပြစ်ကြီးတွေအတွက် သိုင်း
လောဟအကျိုး၊ အမျှားအကျိုးဆောင်ရွက်ပြီး ပေးဆပ်နေ
ထယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် ဆီထားပါတယ်၊ ဦးတို့အပေါ်မှ
ဘယ်လိုမှ သဘောမထားပါဘူး၊ ဦးတို့ ဆီက အကူအညီတစ်ခု
တောင်းချင်ပါတေးတယ်ခင်ဗျာ’

ဟူ၍ကိုယ့်...က...

‘ဘာလဲ...သွေးသက္ကအကြောင်း သိချင်လို့ မဟုတ်သေး

‘ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ’

ရှောင်ကောင်းစွာ အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံလိုက်လေသည်။

ဟူးကိုဖူးက ပေခါနှင့် ကော့ကျင်းတို့အား လှမ်းကြည့်
လိုက်လေသည်။

ပေခါက....

‘မင်းကို ပြောပြချင်တယ်၊ ဒါပေမယ့် သွေးယက္ခက ကျုပ်
တို့ကို စုန္ဒာပေးဘဲ လျစ်လျူရှုထားသလို ကျုပ်တို့ကလဲ
သူ့အပေါ် လျစ်လျူရှုထားတာ အကောင်းဆုံးပဲ ဖြစ်ဖို့
မယ်’

ရှောင်ကောင်းက လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်ကာ ဦးညွှတ်လိုက်၏။

‘ကျေးဇူးပြုပြီး သွေးယက္ခကကြောင်း ပြောပြဖို့ ခဏ၊
ပန်ပါတယ် ခင်ဗျာ’

ကော့ကျင်းနှင့် ဟူးကိုဖူးတို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်
ကြည့်လိုက်ကြပြီ။...

‘ပေခါ...ခင်ဗျာ၊ တယ်ဟိုသဘောရသလဲ’

ဟု မမလိုက်လေသည်။

ဗေဒါက....

‘ခင်ဗျာတို့ ကစော’

ဟွာကိုဖုံးက....

‘လူသိချင်ဟာကို ပြောပြလိုက်တာကောင်းမယ်၊ သူ့က
အစ်ကိုကြီးရှမ်းလို့နဲ့ ပတ်သက်နေရင် သူ့ရဲ့ခင်ဟာ တို့ကို
ကျွေးကျွမ်းကြေစင် စေဆုံးသွားရတာမျိုးရင် ပြောပြသင့်ပါ
တယ်’

ယခုတော့ ဟွာကိုဖုံးသည် ရွှေဝင်ကောင်ကောပင် ဖိတ်
စေတနာကောင်းနေပြန်ပါတော့မယ်။

‘သွေးယက္ခက ကျုပ်တို့ကို ကျေနပ်စွာ မဟုတ်ဘူးနော်’

‘မကျေနပ်တော့တော့ ဘာတတ်နိုင်မှလဲ’

‘ကောင်းပြီလေ၊ ကျုပ် သဘောတူပါတယ်’

ဗေဒါက သဘောတူလိုက်လေသည်။

ရွှေစင်စောင်၊ ဝမ်းသာသွားသည်၊

ယွှေကိုဖုံး၊ ကေ ရွှေစင်စောင်၊ တက်သို့လှည့်ကစ....

'သွေးယက္ခဟာ၊ သွေးတောင်ကုန်၊ မှာ ရှိနေတယ်'

ဟု ပြောလေသည်၊

✻

✻

✻

စည်းစောက်တဲ့လူ

အရှေ့ဘက်တွင် အာရုဏ်ဦး၏ရောင်နီမျှော့ ပျိုအန်လာပြီ
ဖြစ်ပါသည်။

အခန်းတွင်း၌ ဟွာကိုဖုံနှင့် ဗေဒါထို့က မျက်နှာချင်း
ဆိုင် ထိုင်နေကြလေသည်။

ထူထို့၏ ရှေ့စားပွဲပေါ်တွင် အရက်အိုးတစ်အိုး မှီလေ
သည်။

ဟွာကိုဖုံက အရက်တစ်ခွက်သောက်လိုက်ပြီလျှင် ဗေဒ
က တစ်ခွက်ယူ စောက်လိုက်လေသည်။

နှစ်ယောက်သား၊ တစ်ယောက်တစ်ခွက် လှေခက်နေကြရာ
မိုးလင်းကာနီး၊ အချိန်တွင်အရက်တစ်အိုး တက်တက်စင်ပြောင်
သွားလေတော့သည်။

ဟ့ကိုဖု... လက်ပြင်၊ ချလိုက်သည်။

'ကျုပ်တို့အကြောင်းကို ရှောင်ကောင်းသိသွားပြီ၊ သူ့ကို
စိတ်ချရဝါးလေးလို့ အရမ်းပွေ့ပွန်နေမိတယ်'

ဟု ရေရှတ်လိုက်သည်။

ဗေဒါက...

'ခင်ဗျားက ရှောင်ကောင်းဟာ ဘယ်လိုလူစားမျိုးလဲဆို
တာ ခုချိန်ထိတော့ ခင်ဗျားက တက်စိတ်မသိသေးဘူးလား'

'သုက...'

'သုဟာ သုအမေကို ဘာကြောင့် တိုက်ကျွေးကျွမ်းအ
လုပ်ကြံချင်ရတယ်ဆိုတာကိုပဲ စိတ်ဝင်စားနေတယ်၊ အစ်ခြား
ဘာကိုမှ စိတ်မဝင်စားဘူးဆိုတာ ထင်ရှားနေတာပဲဗျ'

ဟွာကိုဖိုးက...

'တိုက်ကျားကျပ်က သူ့အဖေကို လုပ်ကြံလိုက်လို့ အခု
မကျ ပြန်နေတာလား'

'ဒါ...သေချာပါအဖ်'

'သူက သွေးထဲကွက် ယှဉ်နိုင်ပါ့မလား'

ဗေဒါ လက်ကပြလိုက်သည်။

'မယှဉ်နိုင်စရာအကြောင်း မရှိဘူး၊ ကျုပ်တို့ဘက် သူ့ကို
ယှဉ်ဖို့လွယ်မလွယ်ဘူး'

'ဘာဗျ'

ဟွာကိုဖိုးက မကျမနပ်ပြန်သွားလေသည်။

ဗေဒါက...

'သူ့ဟာ ဖခင်ရဲ့သိုင်းသည်ာ အမေ့ကို ရခဲ့တယ်ဆိုရင် သူ့ကို
ယှဉ်နိုင်မယ်လို့ မှီတော့မှာ မဟုတ်ဘူး'

'နော်ပါဦး' သူ့ဟာ အစ်ကိုကြီးရှမ်းလုံရဲ့သားကို ယူဆနေ
တာလား'

‘သုဟာ အဓိကိုကြီးရှမ်းထုံရဲသားပါပဲ’

ဟွာကိုဖိုး၊ မျက်နှာပျက်သွားသည်။

‘ကျုပ်မယ့်သူ၊’

ရှောင်ကောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဟွာကိုဖိုးသည် ခေခွဲမရဖြစ်
နေကြောင်း၊ ပေဒါ ခိပ်မိလိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့်...

‘ရှောင်ကောင်းရဲသိုက်၊ ပညာကိုကော ခင်ဗျာ၊ အယ်လို့ပြော
မလဲ’

ဟွာကိုဖိုးက တာမှမပြောဘဲ နေလိုက်လေသည်။

ပေဒါက...

‘ရှောင်ကောင်းဟာ ဖခင်ဆီက သိုက်၊ ပညာ၊ အမွေအနှစ်
ဆက်ခံရရှိခဲ့တဲ့အတွက် တင်မတန် ထူးခြားထက်မြက်နေတာ
ပဲ ဖြစ်တယ်’

ဟွာကိုဖိုးက...

‘ကျုပ်က လက်တွေ့စမ်းကြည့်ချင်တယ်’

‘ခင်ဗျာ...’

‘သုဟာ ကျုပ်ကိုယှဉ်နိုင်မယ်ဆိုရင် ကျုပ်က သူ့ကိုလက်ခံလိုက်မယ်’

‘သူ့ကို လက်တွေ့စမ်းသပ်ကြည့်ပြီး အစ်ကိုကြီးရှမ်းလုံရဲ့သားဆိုတာ သေချာမှလက်ခံမယ်ဆိုတဲ့သဘောပေါ့၊ တုတ်လှမ်း’

‘ဟုတ်တယ်’

ဗေဒါက....

‘ဒီလိုဆိုရင် ခင်ဗျား စောစောက ခမ်းကြည့်ဖို့ ကောင်းတာပေါ့’

ဟူးကိုဖိုးက....

‘ကျုပ်က ခမ်းကြည့်မလို့ပါပဲ၊ ဒါပေမယ့်....’

‘ဘာလဲ၊ ကျုပ်တို့နဲ့နေလို့ မဟုတ်လား၊’

ဟူးကိုဖိုး ဘာမှမပြောပဲ မနုလို့က်လေသည်။

ဗေဒါက....

‘သွေးယက္ခအကြောင်း ခင်ဗျားက ကျုပ်တို့ဆက်ပိုသိနေတာပဲ၊ သုဟာ အစ်ကိုကြီးရဲ့သားဆိုတာ အမှန်ပဲဆိုရင် သူ့ကို ကူညီသင့်တာပေါ့’

ဟူးကိုဖိုး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘မိတ်ချ၊ ကူညီမှပေါ့’

‘ကျေးဇူးပဲဗျာ’

ဗေဒါက ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောလိုက်သည်။

ဟူးကိုဖိုးက....

‘ကျုပ် သွေးလိုက်ဦးမယ်’

ကောသလသျှင် သိင်္ဂရာ တလိုက်သည်။

ဗေဒါက ထု ကို စိုက်ကြည့်နေ၏။

ဟောတိုလုံး၊ ပြုံးလိုက်သည်။

‘သုဟာ အစ်ကိုကြီးရဲ့ ယာ၊ ဖြစ်ပါစေလို့ ဆုတောင်းရမှာ
ပါပဲ။ ကျုပ်က သူ့ကို ကူညီမှာပါ’

ဟု ပြောပြီး ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားလေတော့သည်။

ဟွာကိုဖုံ၊ ထွက်သွားပြီဖြစ်သည်။
ဗေဒါက ဟန်တားခြင်းမပြုပါ။
ဟွာကိုဖုံက ရွှေမင်္ဂလာတင်၏သိုင်းပညာကို စမ်းသပ်ရမှ
ကျေနပ်သည်ဖြစ်ပေသည်။

ရွှေမင်္ဂလာတင်သည် တစ်ချိန်က တိုက်ကျားကျွမ်း၏ခေါင်း
ဆောင်ဖြစ်ခဲ့သော ရှမ်းလုံ၏သားဖြစ်ပါ။ ဟေဟေ ဆုတောင်းရ
တော့မည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ရှမ်းလုံ၏သားဖြစ်နေပါလျှင် ဟွာကိုဖုံက ကူညီပေးလိမ့်
မည်။

ဘေးယကွအကြောင်းကို ဟွာကိုဖုံက ပို၍သိထားသည်
မတုတ်ပါလား။

ဗေဒါက အရက်တစ်ခွက် ငွေ ခိုက်သည်။

အရက်အိုးထဲမှ အရက်ထွက်ကျမလာစေရပါ။

အရက်ကုန်နေပြီ ဖြစ်ပေသည်။

ဗေဒါသည် အရက်နောက်တင်အိုး သွားယူရန် ဟန်ပြင်
လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်....

‘ကျုပ်ယူထားပါမယ်ဗျာ’

စကားသိနှင့်အတူ လူကန်ယောကံ ရောက်လာလေသည်။

ထိုလူ၏လက်ထဲ၌ အရက်အိုးပါလေလေသည်။

ဗေဒါက ထိုလူကိုမြင်လျှင်....

‘ဪ...ခင်ဗျားကိုး’

ထိုလူက....

'ဟွာကိုဖူးက ရွှောင်ကောင်ရဲ့ နောက်ကို လိုက်သွားပြီ
ဟုတ်လား'

ဗေဒါ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ်၊ သူဟာ အစ်ကိုကြီးရှမ်းလိုရဲ့သားဟုတ်မဟုတ်
စစ်ဆေးလိမ့်မယ်'

'ရွှောင်ကောင်ဟာ အစ်ကိုကြီး ရှမ်းလိုရဲ့သား၊ ဖြစ်နေ
တယ် ဆိုရင်ရော'

'ဝါဆိုရင်တော့ သွေးယက္ခဘကြောင်းတွေကို သူပြောပြ
လိမ့်မယ်'

'စကားတယ်'

ထိုလူက ဦးခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်ပြီး အရက်တစ်ခွက်ငွေဝေ
လိုက်လေသည်။

'ကဲ...သောက်လိုက်ပါဦး'

'ကျေးဇူးပဲ'

ဗေဒါက အရက်ခွက်ကိုလီ၍ မော့ချလိုက်လေသည်။

ထိုလူက....

'သွေးယက္ခဟာ တိုက်ကျားကျွမ်းကို ပြန်ပြီးအသက်သွင်း
ခဲ့တယ်၊ သူ့ကို နောက်ကွယ်ကနေ လူတစ်ယောက်က ကျော
ထောက် နောက်ခံ ပြုထားတယ် ဆိုတာကိုရော ခင်ဗျား သိ
လား'

ဟု မေးလာလေသည်။

ဗေဒါ မျက်မှောင်ကြုတ်သွားပြီ....

'အဲဒီလူက ဘယ်လူလဲ'

'ကျုပ်ပါ'

'ဟင်....'

'ဗေဒါ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားလေသည်။

ထိုလူကို မျက်လုံးပြု၍ ကြည့်လိုက်ပါ။...

'ခင်ဗျားက သွေးယက္ခကို သွေးဆိုးမြှောက်ပင့်ပေးခဲ့တာ ဟုတ်လား'

ထိုလူ ရယ်စရာလိုက်သည်။

'ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ'

'ခင်....ခင်ဗျား'

ထိုလူက....

'ဗေဒါ....ခင်ဗျားဟာ အစ်ကိုကြီး ရှမ်းလုံကပေါ် သစ္စာ ရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်ဆိုတော့ ချောင်ကောင်းစွက္ခနောက်မှာကို စိုးရိမ်နေမှပေါ့၊ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားကို အရင်ဆုံးရှင်းပစ်ဖို့ ကျုပ်က ကြိုးစားလိုက်ရတာပဲ'

'တော့ဟဲ့'

ဗေဒါ ခဏသတကြီး တက်ခေါက်လိုက်လေသည်။

'ကျုပ်က ခင်ဗျားကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ ခွင့်လွှတ် ခိုင်းမှာ မဟုတ်ဘူး'

စကားဆုံးလျှင် သိုင်ရာမှ ဝုန်းခနဲဆရပ်ကာ တိုက်ခိုက်လိုက်
လေသည်။

ဆိုလျှင် နောက်ဆုတ်လိုက်သည်။

ငါ့ဇာတာ....

‘မင်းပြေးလို့ ရမလား’

ဟု ကြုံးဝါးထား လိုက်လံတိုက်ခိုက်ခနဲ ဟန်ပြင်လိုက်လေ
သည်။

သို့သော်....

ထူးခန့်အကိုယ် ဆတ်ခနဲတုန်ခါသွားပြီ....

‘ဝေါ...’

မီးစိမ်းမှသွေးများ နန်ထုတ်လိုက်လေသည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား...’

ဆိုလျှင် ဟားတိုက်ရယ်မေလိုက်လေသည်။

‘ငါ့ဇာတာ ခင်ဗျားဟာ ကျုပ်တိုက်တဲ့ အရက်တစ်ခွက်ကို
သောက်လိုက်ပြီ၊ ခင်ဗျား၊ အခုမှတတ်နိုင်တော့မိပါဘူး။’

‘ခင်ဗျား၊ ထွက်ခွာလှူချည်လား’

‘ငါ့ဇာတာ တိုက်ခိုက်ရန်ကြိုးစားလိုက်ပြန်သည်။’

‘သို့သော် မည်သို့မျှတတ်နိုင်’

"ဝုန်း....."

ကြမ်းပြင်ပေါ်လဲကျသွားလေတော့သည်။

ထိုလူသည် ပေဒါကသက်ပျောက်သွားသည်အထိ လက်
ဖိုက်ကြည့်နေလိုက်သည်။

ပေဒါ လုံးဝငြိမ်သက်သွားတော့မှ ကျောခိုင်းထုတ်ခွာ
သွားလေတော့သည်။

ရှောင်ကောင်သည် သွေးတောင်ကုန်းသို့ ဦးတည်ကာ
ခရီးနှင့်နေပါသည်။

သွေးတောင်ကုန်းဟု ဗေဒါတို့က ခေါ်သောနေရာမှ
သိုင်းလောကသားများက စိန်ပန်းတောင်ဟု ခေါ်သော
နေရာဖြစ်လေသည်။

တောင်ကုန်းပေါ်တွင် စိန်ပန်းပင်များ၊ ထူထပ်စွာပေါက်
ရောက်လျက် ရှိလေသည်။

ထိုစိန်ပန်းပင်များသည် ပင်လုံးကျွတ်မျှပွင့်ကာ မွဲရဲနီနေ
ရတားအဝေးကြည့်လျှင် သွေးရောင်လွင်းနေသော တောင်
ကုန်းတစ်ခုဟု ထင်ရမည်ဖြစ်လေသည်။

ရှောင်ကောင်သည် သွေးတောင်ကုန်း (၀၇) စိန်ပန်း
တောင် ရှိသည့်နေရာကို သိရှိလိုက်ရပြီး ခရီးပြင်းနှင့်ခန့်ခြင်း
ဖြစ်ပါစော့သည်။

စိမ်းလန်းသော တောအုပ်တစ်ခုကို ဖြတ်သန်းလာမိသော
အခါ....

‘ရပ်လိုက်’

ဟန့်တားသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်
ရလေသည်။

ရှောင်ကောင်၊ ခြေလှမ်းရပ်သွားပြီ၊ လွှဲကြည့်လိုက်
သဘာဝ၊ သစ်ပင်များ၊ ကြားမှ ကျွမ်းသွက်လာသော မိန်း
လေးတစ်ယောက် ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။
ထိုမိန်းကလေးကိုမြင်လျှင် ရှောင်ကောင်၊ မကျေမနပ်ဖြစ်
ပေး၏။

‘မင်းက ဘာလာပြီ၊ နောက်ယ့် ကံညီ၊ မလို့လဲ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ထိုမိန်းကလေးမှာ စုစုံဖြစ်ဝါသည်။

စုစုက....

‘ရှင် ကျွန်မကိုအထင်မှားနေတာ ခိုး၊ ကျွန်မက ရှင်ကို
ညီမလို့ပါရှင်’

ရှောင်ကောင်က....

‘ဝမ်းနည်းပါတယ်ဗျာ၊ ကျုပ်ကို ကူညီစရာမလိုပါဘူး’

‘ရှင်....’

‘မင်း လမ်းဖယ်ပေးလိုက်ရင်ကောင်မယ်’

စုစုက....

‘ကျွန်မ မဖယ်ပေးဘူးဆိုရင်ကော’

‘မင်း....’

ရှောင်ကောင်၊ မကျေမနပ်ဖြစ်သွားလေသည်။

ချက်ချင်းတိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်မိလေသည်။

စုစုက....

‘ရှင် ဘာကြောင့် ဒီလောက်စောင့်ဒေါသကြီး နေရ
မလဲ’

ရွှေောင်ကောင်းက....

‘မင်း၊ လမ်းဖယ်ပေးရင်ကောင်းမယ်’

‘ကျွန်းမ၊ ပြောစရာရှိတာပြောပြ၊ မှလမ်းဖယ်ပေးနိုင်မယ်’

စုစုက ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီ၊ ဟန်ဖြင့် ပြောလေသည်။

ရှေးင်းကလေး ဘက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘ကောင်းပြီ မင်းတာပြောချင်သလဲ ပြောပါ’

စုစုက....

‘ရှင်ဟာ သွေးယက္ခကို သွားပြီးရှင်ဆိုင်မယ်ဆိုရင် သွေးလိမ့်မယ်’

‘ဟာ’

‘သွေးယက္ခဟာ ရှင်ရဲ့ရန်သူမဟုတ်ဘူး’

ရွှေောင်ကောင်း ချက်မှောင်ကြွတ်သွေးလေသည်။

စုစုကလေး စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီ....

‘မင်းက သွေးယက္ခကကြောင်ကို သိနေတယ်ဟုတ်လဲ’

‘ဟုတ်တယ်’

‘ကဲ...ပြောစမ်းပါဦး’

စုစုက....

‘ရှင်ကမေလုပ်ကြံခံရတဲ့ကိစ္စမှာ သွေးယက္ခဟာ ကံစားရမယ့်ဟုတ်ဘူးရှင်’

‘ခါဖြင့် ကယ်သူကတရားခံအစစ်လဲ’

စုစုက...

‘တိုက်ကျားကျွမ်းသာကြောင့် ကိုရှင်သဘောပေါက်စေ ပြောပြမှဖြစ်မယ်’

“ရှင်ကောင်း၊ ကံကံကံပြလိုက်သေးသည်။

‘တိုက်ကျားကျွမ်းကကြောင်းကို ကျုပ်သိပြီပါပြီ’
စုစုပြုံးလောက်သည်။

‘ရှင်မသိတာတွေ အများကြီးရှိပါသေးတယ်ရှင်’
ရှောင်ကောင်း၊ ဘာမှမပြောဘဲနေလိုက်သည်။

စုစုက....

‘တိုက်ကျားကျွမ်းဟာ ရှမ်းလုံဆို လူနဲ့ ဦးဆောင်မှုနဲ့
သိုင်းလောကတစ်ခုလုံးကို ခြိမ်းခြောက်နိုင်ခဲ့တယ်။ ရှမ်းလုံဟာ
လူကိုချေမှုန်းသုတ်သင်ချင်တဲ့ သိုင်းလောကဘာတွေနဲ့ယှဉ်ပြိုင်
နိုင်ကောင် သိုင်းညောင်ကိုလဲ အမြဲပြတ်နေ ကျင့်နေခဲ့တယ်။
ဒါကြောင့် နောက်ဆုံးအချိန်မှာ ပြိုင်ဘက်ကင်းတဲ့ သိုင်း
သိုင်းညောင်တစ်ခုတည်း တီထွင်အောင်မြင်ခဲ့တယ်’

ရှောင်ကောင်း၊ မဲပြုံးပြုံးလောက်သည်။

ရှမ်းလုံကဲ့သို့ လူကန်ယောက်က ပြိုင်ဘက်ကင်းသိုင်းညောင်
တစ်ခုရပ် တစ်မြောက်လွှားခြင်းမှာ သိုင်းလောကအတွက်
ကောင်း၊ သဘာဝကုဏ္ဍာ မဟုတ်ကြောင်း၊ နားလည်ထားလေ
သည်။

စုစုက ဆက်ပြောသည်။

‘ရှမ်းလုံဟာ ပြိုင်ဘက်ကင်း သိုင်းညောင်တစ်ခုရပ် ကို တီထွင်
အောင်မြင်ပြီးတဲ့အခါ သိုင်းလောကမှာ ဘယ်သူ့ကိုမှ မူစရာ
မလိုတဲ့ အခြေအနေရောက်ရှိခဲ့တယ်။ သိုင်းလောကတစ်ခုလုံး
ကို ဖျက်ဆီးပစ်နိုင်တာမှမယ်လို့ တိုက်ကျားကျွမ်း အင်အား
စုက အင်မှတ်ခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ရှမ်းလုံရဲ့စိတ်နေသဘော

ထာဟော မယုံနိုင်စရာကောင်းအောင် ပြောလေ့လွှာခဲ့တယ်။ သူဟော ဆက်လက်ဆီးသွမ်းဖို့ မလိုလားတော့ပဲ အေးအေးချမ်းချမ်းနေလိုစိတ် ဖြစ်လာတယ်။ တစ်ကစာကြောင်းတစ်ခုကတော့ သူဟော အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နဲ့ လက်ထပ်လိုက်လို့ပဲ။

ရှောင်ကောင်းက....

'အဲဒါအမျိုးသမီးက ရှမ်းလုံဟာ လူဆိုးတစ်ယောက်ဆိုတာ မသိဘူးလား'

စုစုထ....

'ပထမမသိပါဘူး။ နေ့စဉ်ပိုင်း၊ သိသွားတော့မှ မကောင်းမှုတွေကို စွန့်လွှတ်မှ လက်ထပ်နိုင်မယ်လို့ ပြောခဲ့တယ်။ ရှမ်းလုံက လက်ခံလိုက်တယ်'

ရှောင်အောင်၊ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

'တိုက်ကျားကျွမ်း၊ နှစ်ပိုင်းကွဲသွားရတာ ဒါကြောင့်ကိုး'

စုစုက....

'တိုက်ကျားကျွမ်းအဖွဲ့ဝင်အချို့ကလည်း မကောင်းမှုတွေကို စိတ်ကုန်နေကြပါပြီ။ ဒါကြောင့် ရှမ်းလုံက ဖျက်သိမ်းဖို့ စီစဉ်တဲ့အခါ သဘောတူလိုက်ကြတယ်'

'ဒါပေမယ့် တိုက်ကျားကျွမ်းကို ဆက်လက်ရှင်သန်စေချင်တဲ့လူတွေက ရှိနေကြသေးတယ်မဟုတ်လား'

ရှောင်ကောင်းက မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

စုစု ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်ပါတယ် ရှင်၊ 'သွေးယက္ခ အပါအဝင် ဟိုက်ကျား
ကျွမ်း၊ အဖွဲ့အချို့ဟာ တိုက်ကျား၊ ကျွမ်းကို ဆက်လက်အသက်
သွင်းချင်ကြတယ်၊ သွေးယက္ခဟာ ဝက်သေစက်ခေါင်း၊ အောင်
မြစ်တဲ့ အတွက် ရှမ်းလုံနဲ့ ထိပ်တိုက်တွေ့ခဲ့ရတာပါပဲ၊ ဧါပေ
မယ့် သွေးယက္ခကို နောက်ကွယ်က ကြိုတိုင်ခန့်တဲ့လူတစ်ဦး
ရှိနေသေးတယ်'

ရှောင်ကောင်းက....

'အဲဒီလူက ဘယ်သူလဲ'

စုစုက....

'ကျွန်မလဲမသိဘူး၊ ဧါပေမယ့် သူဟာ မကြာခင် ထွက်
ပေါ်လာတော့မှာပါ'

ရှောင်ကောင်းသည် စုစုအေး စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး....

'မင်းက အမှန်တိုင်းမပြောဘဲ ဘစ်ခုခုကို ထိန်ချန်ထား
တယ်လို့ ကျုပ်ယူဆမိတယ်'

စုစု မျက်နှာပျက်သွားသေးသည်၊

ရှောင်ကောင်းက....

'မင်းဟာ သွေးယက္ခနဲ့ ဘယ်လိုဝတ်သက်နေသလဲဆိုတာ
ပြောပါ'

ဟု မေးလိုက်သည်၊

စုစုက....

'ကျွန်မ ဘယ်သူလဲဆိုတာ အရေးမကြီးဘူး၊ ရှင် မမှား
အောင် ကျွန်မပြောခဲ့တာတွေကို အမြဲဂရုစိုက်ပါ'

ကောသလ်လျှော် ချောနေလှည့်ကာ ပြောထွက်သွားလေတော့
သန့်

ရှောင်ကောင်၊ သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

အခြေအနေကား ရှုပ်ထွေးနေသည်။

တိုက်ကျားကျွမ်းနှင့်ပတ်သက်သော ကိစ္စများကို တစ်စုံ
တစ်စုံဖြင့် သိလာပြီ ဖြစ်သည်။

အပိုင်းအစကလေးမျှ ကို ဆက်စပ်ကြည့်လိုက်သောအခါ
အခြားပြည့်၊ ချစ်လုံးပေါ်လာသည်။

အကောင်...

သု၏ခေါ်အား လုပ်ကြံသွားသောရန်သူနှင့် အတွဲအမည်
ဖြစ်သလို အင်၏အကြောင်းကို ဖော်ထုတ်နိုင်မည်ဟု ယုံကြည်
လေလေတော့သည်။

သွေးတောင်ကုန်း၊...

ရှောင်ကောင်းသည် သွေးတောင်ကုန်းသို့ ရောက်လာပြီ
ဖြစ်သည်။

သွေးတောင်ကုန်းမှာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေလေသည်။

ရှောင်ကောင်းက ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ပြီး
တတ်သွားရန် ဟန်ပြစ်လိုက်စဉ်မှာပင်...

‘အား’

‘အမယ်လေး’

‘လေပါပြီဗျ’

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြား
လိုက်ရလေသည်။

ရှောင်ကောင်း ရင်ထိတ်သွားလေသည်။

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာရာသို့
တည်ကာ ပြေးသွားလိုက်လေသည်။

သစ်နှင်ချိန်နယ်များကြားမှ ဖြတ်ကာ ပြေးလွှားလိုက်
မကြာပါချေ။

မြေပြင်ပေါ်တွင် အတုံးကုန်းနီး လဲကျ သေဆုံးနေသော
အလောင်းများကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူများကား တိုက်ကျွေးကျွမ်းအဖွဲ့ဝင်များ ဖြစ်ပေ
ပါကောင်းသည်။

ရှောင်ကောင်း အံ့သြသွားသည်။

‘တိုက်ကျွေးကျွမ်းကို အယ်သုတေသနများ ထိုက်ခိုက်
ပါလိမ့်’

ဟု ရေရှုတ်မိလိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်.....

'ဝုန်း'

'အေး'

'အမယ်မလေး'

'သေပါပြီဗျ'

စူးရှစောစောဟစ်သံများ တစ်ခုခု ထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။

စတင်ကုန်းပေါ်မှ ပြစ်သည်။

ထိုက်ကျားကျွမ်းအေး လာရောက်တိုက်ခိုက်သူများ၊ ခွံနေသည်မှာ ထင်ရှားလှပေသည်။

ရှောင်ကောင်၊ မနေနိုင်တော့ပါချေ။

မြေပေါ် ခြေဆာင့်ကာ တောင်ကုန်းပေါ်သို့ ပြေးတက်စူးလေသည်။

တောင်ကုန်းပေါ်တွင် အဆောက်အဦတစ်ခု၊ ခွံနေပါသည်။

ထိုအဆောက်အဦများမှာ မီးဟုန်း၊ ဂုန်း၊ တေဇက်လောင်နေပါသည်။

ထိုက်ပွဲများလည်း ပြစ်ပေါ်နေပါသည်။

ရှောင်ကောင်၊ ရောက်ရှိသွားသောအခါ ထိုက်ကျားကျွမ်း၊ ဓားများ၊ မရွှေမလှအရာ၊ နိမ့်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

တိုက်ကျားကျွမ်း တဖွဲသာမျော၊ တိုက်ခိုက်နေကြသူမျော၊
ကော၊....

ရှောင်ကောင်၊ မျက်မှောင်ကြုတ်သူ၊သည်၊

‘ချန်ကျန်းသိုင်းဂိုဏ်း ငါ့ဂိုဏ်းကလေးတူပါလား၊’

မှန်ပေသည်၊

တိုက်ကျားကျွမ်း တဖွဲသာမျော၊ကော၊ တိုက်ခိုက်နေကြသူ
မျော၊မှော ချန်ကျန်းသိုင်းဂိုဏ်း ငါ့ဂိုဏ်းကလေးတူပါလား၊ ဖြစ်ကြလေ
သည်၊

● ရွှေလှံဂိုဏ်းချုပ် ကော့ကျန်း....

ချန်ပု .ဂိုဏ်းချုပ် ချိန်ယု....

ခားပြာဂိုဏ်းချုပ် ကျန်းတောက်....

သိမ်းငှက်ဂိုဏ်းချုပ် ရှုပြန်နှင့်....

ကောင်ကင်ဂိုဏ်းချုပ် ထင်ယဉ်းဘို့ ခေါင်းဆောင်လာကြ
ခြင်း ဖြစ်လေသည်၊

ချန်ကျန်ငါ့ဂိုဏ်းသည် တိုက်ကျားကျွမ်းကို လစုရောက်
တိုက်ခိုက်ကြခြင်းမှ တံ့သြစရာတောင်သောက်စွနစ်ခုဖြစ်နေ
ပါတော့သည်၊

ရှောင်ကောင်က....

‘တစ်ခုခုတော့ မှားနေပြီ’

ဟု စိတ်ထဲမှ ရေရွတ်မိလိုက်လေသည်၊

ဝှက်ပွဲကော၊ ကြောက်မနပ်းလို့လဲ ပြင်းထန်ပါသည်၊

‘ဝှက်’

‘ကော’

'အမယ်ခလေး'

'သေပါပြီဗျ'

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ၊ တစ်ခဲနက် ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

တိုက်ကျားကျွမ်းအဖွဲ့သားသားကော ချန်ကျန်းဂိုဏ်း၊ ဂိုဏ်းသားများ၊ ဗည့်ဆည်း၊ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် သိကျသွားလေသည်။

တိုက်ပွဲ ကြောက်စနိုးလိလိ ပြင်းထန်နေချိန်မှာပင်....

'ဝူ...ဝူ...ဝူ...'

ထူးဆန်းသောအော်မြှင့်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

တနီရောင်လွန်ခဲ့တစ်ခုသည် တိုက်ပွဲအတွင်းသို့ တဟုန်ထိုး ပြေးလွှားဝင်ရောက်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။

ထိုလူ ရောက်လာသည်နှင့်....

'ဟာ၊'

'အမယ်ခလေး'

'သေပါပြီဗျ'

ချန်ကျန်းဂိုဏ်းသားများ အစီနာသွားကြွေလေသည်။

ရှေ့လှံဂိုဏ်းချုပ် ကော့ကျင်းထံ....

'ဆွေးယက္ခရောက်လာပြီ၊ မလွန်စေနဲ့'

ဟု အော်ပြောကာ ခုန်ဝင်သွားသည်။

ကျန်ဂိုဏ်းချုပ် ခလေးယောက်ကလည်း....

'ဟာ၊'

ညာသံခေါ်၍ ပြိုင်တူခုန်ဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

အနီရောင် ခတ်ထားသော အိတ်ကျားကျွမ်း ဂိုဏ်းခေါင်း
ဆောင် သွေးယက္ခဖြစ်နေပါသည်။

သွေးယက္ခသည် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော အိတ်
သိုင်းယက္ခထက်မြက်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ဂိုဏ်းချုပ် ငါးယောက်နှင့် ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ရလေသည်။
အရေးမရှိမည်ဟု အသားစီးရရှိသွားလေသည်။

ဂိုဏ်းချုပ် ငါးယောက်မှာ လျှာကယာ နောက်ဆုတ်လိုက်
ရလေသည်။

သွေးယက္ခ ခါးဆောက်လိုက်သည်။
'ချဉ်ကျန်၊ ဂိုဏ်းချုပ် ငါးယောက်က အတော်ကို သတ္တိ
ကောင်းနေပါလား။'

ဟု ပြောလေသည်။
ဓကောကျင်းက...

'တိုက်ကျားကျွမ်းဟာ သိုင်းတောကမှ အောင်းကျန်နေ
တာ ကြာပြီ၊ ကျုပ်တို့ လက်မှတ်ကြည့်မနေနိုင်တော့ဘူး။'

ချိန်ယူ...
'ဟုတ်တယ်...တိုက်ကျားကျွမ်းကို ဖြိုခွဲပစ်ဖို့ ကျုပ်တို့ ဆုံး
ဖြတ်လိုက်ပြီ'

'ဟား...ဟား...ဟား...'

သွေးယက္ခက ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်သည်။
'တိုက်ကျားကျွမ်းကို စာယ်သွေ ဖြိုခွဲနိုင်မှာလဲ၊ 'ခင်ဗျားတို့
ဘယ်လောက် တတ်နိုင်မလဲဆိုတာ ကြည့်ကြသေးတာပေါ့?'

ဓကောဆုံးလျှင် တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်....

‘ရပ်လိုက်’

ရွှင်ကောင်းက ဟန့်တားရင်း ဝင်ရောက်လာလေသည်။
ကော့ကျင်သည် ရွှင်ကောင်းကို မြင်ရလျှင် ဝမ်းသာ
သွားပြီး....

‘ရွှင်ကောင်း မင်းက ခုမှ ရောက်လာတာကိုး၊ မင်း
တစ်ယောက်တည်း ဆိုက် ကျားကျွမ်းကို သွန်သင်ရင် အခက်ကြုံ
မှာဦးလို့ ကျုပ်တို့ လိုက်လာခဲ့ကြတာ’

ဟု လှမ်းပြောလေသည်။

ရွှင်ကောင်းက....

‘စိတ်ချပါ၊ ကျွန်တော်က တိုက်ကျားကျွမ်းကို ဆုံးမလိုက်
မှာပါ’

သွေးယက္ခသည် ရွှင်ကောင်းကား ခြေဆုံး ခေါင်းဆုံး
ကြည့်လိုက်ပြီး....

‘မင်းက ရွှင်ကောင်း ဟုတ်လား’

ဟု မေးလာလေသည်။

ရွှင်ကောင်းက ခေါင်းညှိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါသည်ဗျာ... ခင်ဗျားဟာ သွေးယက္ခ ဆိုရင်တော့
တစ်ကြောင်မျှား ကျုပ်အမေကို သတ်ပစ်ခဲ့ရသလဲဆိုတာပြော
ပြရလိမယ်’

သွေးယက္ခက....

‘ရွှင်ဗွေရဲဇနီးဟာ မင်းရဲ့အမေလား’

ဟု ပြန်ပြောလေသည်။

ခေါင်ကော...က...

'ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ'

သွေးယက္ခက...

'ရှောင်ဖို့ဟာ ဘယ်သူ့ဆိုင်တာမှ မင်းဆီသလား'

ရှောင်ကောင်၊ တာမမပြောဘဲ နေပုံ ဝိသေသမှာ

သွေးယက္ခက...

'ရှောင်ဖို့ဆိုတာဟာ ဘုံကံကျားကျွမ်းရဲ့ ခေါင်းကောင်
ရှမ်းလုပ်ပဲ'

ရှောင်ကောင်၊ ချာနာပျက်သွားမလေသေး၊

သွေးယက္ခက ဆက်ပြောလည်း

'ရှောင်ဖို့ဟာ အိမ်ကောင်ပြုလို့ကိုင်၊ တောရွာလေး
တစ်ရွာမှာ တောမြို့ဝှက်နေထိုင်တယ်၊ သူဟာ သိမ်းခံရတာ
ကို လုံးဝ မကျေခိုင်းလိုက်တယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ့ဆီမှာ သူ
ကိုယ်တို့ တီထွင်ထားတဲ့ ပြိုင်ဘက်ကင်း လိုင်းကျွမ်းတစ်ဆူရှိ
နေတယ်၊ အဲဒီလိုကျွမ်းကံသေရရင် ဘုံကံကျားကျွမ်းဟာ
ပိုပြီး ထင်ရှားလှမွှာပဲ'

ရှောင်ကောင်...က...

'ဖေဖေ ရဲ့သိမ်းကျွမ်းကို လိုချင်လို့ ဒုက္ခပေးခဲ့ကြတာပေါ့
ဟုတ်တာ'

ဟု မေးလိုက်သည်။

သွေးယက္ခက...

'ဟုတ်တယ်၊ မင်းအဖေ သေသွားပြီဆိုတဲ့သတင်းကြားလို့
သိုင်းကျမ်းကို ရယူနိုင်အောင် တိုက်ကျားကျမ်းလေ့တို့ကို
လွှတ်လိုက်တာပဲ'

ရွှေခင်ကောင်းက....

'သုတို့က ကျုပ်အမေကို သတ်ပစ်လိုက်ကြတယ်'

သွေးယက္ခက....

'သုတို့ဟာ သိုင်းကျမ်းကို တောင်းရင်းနဲ့ လက်လွန်သွား
ခဲ့ကြတာပဲ'

ရွှေခင်ကောင်းက....

'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီကိစ္စ ခင်ဗျားမှာ တာဝန်ရှိတယ်'

သွေးယက္ခ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'စိတ်ချ ကျုပ်က မင်းအဖေရဲ့သိုင်းကျမ်းကို ရအောင်ယူပြ
မယ်'

ရွှေခင်ကောင်း အကြိတ်လိုက်သည်။

'ခင်ဗျား ဘယ်လောက် တတ်နိုင်မလွှဲဆိုတာ ကြည့်ကြ
သေးတာပေါ့'

ကော၊ဆုံးလျှင် လက်ဝါးနှစ်ဖက်၌ အတွင်းအားစုစည်း
စာ စတင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

သွေးယက္ခကလည်း ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

ပြင်းကန်သောတိုက်ပွဲ ဖြစ်ပေါ်လာပြန်လေတော့သည်

ပြင်၊ထန်စသောတိုက်ပွဲ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

ရှောင်ကောင်၊နှင့် သွေးယက္ခဘို့ ပြင်၊ပြင်းထန်ထန် တိုက်
ခိုက်နေကြလေသည်။

ချန်ကျန်၊ဂိုဏ်၊ချုပ်ငါ၊ယောက်က တိုက်ပွဲကို စိတ်ဝင်စား
စွာ ကြည့်နေကြလေသည်။

ကောင်၊ကင်ဂိုဏ်၊ချုပ်သင်း၊သန့်က....

‘သွေးယက္ခရဲ့ပညာဟာ အထက်ကို ကြွေကန်စရာကောင်း
တယ် ရှောင်ကောင်း တစ်ချက်ကလေးမှားသွားတော့နဲ့ ဒုက္ခ
ရောက်သွားလိမ့်မယ်’

ဟု ခေမန်လိုက်လေသည်။

သိမ်းငှက်ဂိုဏ်၊ချုပ်မျှလှန့်က....

‘ကျုပ်ဘို့ ဝင်ကွရင်ကောင်၊မယ်’

ဟု ပြောလိုက်သောအခါ ကော့ကျင်းက လက်ကားပြုလိုက်
လေသည်။

‘ကိုစွမရှိပါဘူး၊ ရှောင်ကေစင်းဟာ သူ့ဖခင်ဆီက သိုင်း
ပညာ အမွေဆက်ခံထားတဲ့ သွေးယက္ခကို ကောင်၊ကောင်၊
ကြုံ၊ ယှဉ်နိုင်ပါတယ်’

စူးဖန်းတို့ သက်ပြင်းချကာ ငြိမ်နေလိုက်ကြလေသည်။

သွေးယက္ခနှင့် ရှောင်ကေစင်းတို့၏ တိုက်ခိုက်မှုမှာ ပို၍ပို၍
ပြင်းထန်လာလေသည်။

သူတို့၏လှုပ်ရှားမှု လျင်မြန်လှသည်ဖြစ်ရကား၊ မည်သူက
သွေးယက္ခ မည်သူကရှောင်ကောင်းဖြစ်သည်ကိုပင် ခွဲခြားမရ၊
အောင် ဖြစ်သွားလေသည်။

ကော့ကွက်က ပြုံးလိက်သည်၊
 'သွေးယက္ခ ဘေးချန်မိတော့မယ်'
 ဟု မတ်ချက်ချလိုက်လေသည်၊
 သူ၏ကေားနှင့် မခွေ၊မခန့် ငါ့မျှာပင်....
 'ဝုန်း....'
 'အေး....'

စူးရှကုန်ဆုံးမင်သော ဘော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာ
 လေသည်၊

ရှောင်ကောင်းနှင့် သွေးယက္ခ နှို လူချင်း၊ ကိုယ့်အကြားလ
 သည်၊

ရှောင်ကောင်း၊ ဗလ္လပ်ယွက် ဂုဏ်သေသ်၊
 သွေးယက္ခကား ဒယ်၊ဒယ်၊ နှင့် ဘော်ဆု သွားပြီ....
 'ဝုန်း....'
 ခြေပေါ် လဲ သွားလေတော့သည်၊

တရားစံ

တို့ ပြုံးပျော်ဆုံးသွားဖို့ ဖြစ်သည်။
တိုက်ကျား၊ ကျွမ်းကျင်မှုမှာ အမြစ်ပြတ် ချေနှိမ်ခြင်း ခံလိုက်
ရသည်။

သွေးလဲကွဲမှာ ခြေပေါ် လဲကျနေသည်။

ရှောင်ကောင်း မလှုပ်မယှက် ရပ်နေသည်။

သုခိမျှော်နှာမှာ ခံစားရက်ကင်းမဲ့ နေလေသည်။

သုခိမိခင်အတွက် ပေးဆပ်ပြီးခဲ့ချေပြီ။

သို့သော်....

ဖခင်ဖြစ်သူမှာ သိုင်းလောကအား ဗုဒ္ဓအားခံယူလှည့်လှည့်

တစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့သည်ကို သိလိုက်ရသည်မဟုတ်ပါလော။

ကော့ကျင်းက....

'ခရိုင်ကောင်း၊ မင်းဟာ တကယ့်သူရဲကောင်း၊ တစ်
ယောက်ပါပဲ'

ဟု ချီးကျူးလိုက်သည်။

ထိုအချိန်မှာပင်....

'ယား....'

လဲကျနေသောဆွေယေကွက ညာသံပေါ်ကာ ခုန်ထလာ
ခုန်ဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

သူက ရွှေခင်ကောင်းဟာ၊ ဆိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်း၊ တောဒုမဟုတ်
ပါ....'

တော့ကျင်းထံသို့ ပြောဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်း ပြစ်လေ
သည်။

အတယ်ကြောင့် ကော့ကျင်းအား ဆိုက်ခိုက်လိုက်ရပါ
သည်။

ကော့ကျင်း မဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

'မင်း.... အာတတ်နိုင်မှာမို့လဲ'

ဟု အော်ငေါက်ကာ အာတတ်ဆွဲတုတ်ကာ ဆီးကြို
တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ဝင်းလက်စောက်ပဿာ ခားရောင်များ ထွက်ပေ၍လာ
ပြီ...။

'အခု...'

သွေးယက္ခမှူး စူးရှစူးရှအော်ဟစ်ကာ မြေပေါ် လဲကျ
သွား၏။ ယခုတစ်ကြိမ်ပြန်ထလာနိုင်ခြင်းမရှိတော့ချေ။

၁ ၂ ၃

ကော့ကျင်းသယ် ရွှောင်ကောင်းအတွက် ဂုဏ်ပြုဧည့်ခံပွဲ ကျင်းပပေးလေသည်။

ချန်ကျန်းဂိုဏ်းချုပ်များလည်း တက်ရောက်လာခဲ့ကြလေ သည်။

ဧည့်ခံပွဲမှာ ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ၊ ပြင်ဆင်ခဲ့သော်လည်း ထကယံတမ်းတတ်ရောက်သူ ခြောက်ယောက်သာ ရှိပါသည်။ ရွှောင်ကောင်းနှင့် ဂိုဏ်းချုပ်ငါးယောက်ကို ဖြစ်ကြွလေ သည်။

ကော့ကျင်းက အရက်တစ်ခွက်စီငွေပေးပြီး....

'တိုက်ကျားကျမ်းကို ချေမှုန်းနိုင်တဲ့အတွက် ဂုဏ်ယူတဲ့ အနေနဲ့ အရက်တစ်ခွက်စီလောက်သောက်လိုက်ကြပါစို့ဗျာ' ဟု ပြောလိုက်သည်။

အားလုံးက အရက်ခွက်ချားကိုယူကာ မော့သောက်ပိုက် ကြလေသည်။

ကော့ကျင်းက ရွှောင်ကောင်းအား ပြုံးပြပိုက်

'ရွှောင်ကောင်းဟာ သူရဲကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်ပါတယ်။ သူလိုလူစားမျိုး၊ လိုင်းလောကမှာ ထွက်ပေါ်လာဖို့ ခဲယဉ်းလှပါတယ်။ သူ့ကို ကျုပ် ချီးကျူးမိလေမယ့် သူဟာ တစ်ချိန်က သိုင်းလောကကို ဒုက္ခပေးခဲ့တဲ့ တိုက်ကျားကျမ်းနဲ့ ခေါင်းဆောင် ရှမ်းလုံရဲသားဖြစ်နေတာကြောင့်....

သူက စကားတစ်ပိုင်းတစ်ဖြင့်ရပ်ထားလိုက်လေသည်။

ရွှောင်ကောင်းရင်ထိတ်သွားသည်။

'ဦး တယ်လိုသဘောမျိုးရှိလို့လဲ ပြောပါဗျာ'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ကောဠကုန်းက...

‘မင်းဟာ စိတ်တင်ရာလုပ်ခဲ့တဲ့အတွက် ကကျဉ်းသောင့်
ထဲမှာ ခပ်နစ် ပကျဉ်းကျခံခဲ့ရတယ်ဆိုတာ ကျုပ်သိပြီ။
မင်းသေခဲ့ရဲ့လုပ်ရပ်တွေရဲ့ မင်းရဲ့လုပ်ရပ်တွေဟာ သိပ်သော
ကအတွက် စိတ်ကောင်းစရာမဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ကျုပ်က
မင်းကို ဝရံကောင်းတစ်ယောက် အသိအမှတ် ပြုမယ်
တစ်ဘက်ကတည်း လက်မခံနိုင်ပါဘူး’

ရွှေခင်ကောင်း စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားလေသည်။

ကောဠကုန်း ဆက်ပြောလိုက်သည်။

‘မင်းသေရက်လိုက်တဲ့အရက်ခွက်ထဲမှာ ကျုပ်က အတွင်း
အား ချက်ဆီစေတဲ့ဆေးကို ထည့်ထားပြီပါပြီ။ မင်းက
သိုင်းပညာကို အယ်စော့မှအသုံးပြုလို့ရတာမှားမကုတ်ပါဘူး။
သိုင်းပညာကိုအသုံးပြုလိုက်တာနဲ့အတွင်းအားပျက်စီးသွားပြီ။
ဗုဒ္ဓကောက်ရပ် လိမ့်မယ်’

ရွှေခင်ကောင်းက...

‘ဦး ဘကြောင်မိလို့လုပ်ရတာလဲ’

ကောဠကုန်းက...

‘မင်းအမေလိုလူကမျိုး သွေးယက္ခ ဖိုလူကမျိုး နောက်
တစ်ပေါ်ကော ခိုးရိမ်လို့ပါ’

ရွှေခင်ကောင်းက...

ကျုပ်မယ့်ဘု၊ တိုက်ကျားကျွမ်းရဲ့ တကယ် ခေါင်းဆောင်
ဟာ သွေးယက္ခမဟုတ်ဘူး၊ သူ့ကို နောက်ကွယ်ကနေ နိုင်စေတဲ့
လူတစ်ယောက်ရှိနေတယ်ဆိုတာ ကျုပ်သိတယ်'

ကော့ကျင်းမျက်နှာပျက်သွားသည်။

ထိုစဉ်...

'မင်းပြောတာမှန်တယ်၊ နောက်ကွယ်ကလူဟာ ကော့
ကျင်းပဲ'

ကော့သံနှင့်အတူ ဟွာကိုဖု၊ နှင့် စုံစုတို့ လှမ်းဝင်လာ
ကြသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ရှောင်ကောင်း၊ ဝမ်းသာသွားလေသည်။

စုစုက...

'ဆရာ ကျွန်မက ရှောင်ကောင်းကို လာတီစေခဲ့ပေမယ့်
သူက လာတီမခံခဲ့ဘူး။ ဒါကြောင့် ခုလိုဖြစ်ရတာ'

ဟု စိတ်မကောင်းစွာ ပြောလေသည်။

ရှောင်ကောင်းသည် သိုင်းပညာကို အသုံးပြုလိုက်သည်နှင့်
ခုက္ကရာဇ်ရတေဓမ္မည် မဟုတ်ပါ။

ဟွာကိုဖု၊ ကော့သံတို့ သြဗြစ်နေကြသည့် ကျန်ချန်၊ ဂိုဏ်း၊
ခေါင်းဆောင်များကို ကြည့်လိုက်ပြီး...

'အားလုံးရှေ့မှာ ကျန်တော်ဟာ ဒီထဲ ကော့ကျင်းလို
တစ်ချို့နဲ့ တိုက်ကျားကျွမ်း၊ ဂိုဏ်းဝင်တွေ ဖြစ်ခဲ့ကြတယ်
ဆိုတာ ဝန်ခံပါတယ်။ ကျုပ်တို့က မကောင်းမှုတွေကို စွန့်
လွှတ်ခဲ့ကြပေမယ့် ကော့ကျင်းကတော့ သွေးယက္ခ ကို သိမ်း
သွင်း ကြိုက်နှိုင်းပြီး ဆက်လက်လုပ်ရှားနေခဲ့ပါကယ်၊ ရှောင်

ကောင်၊ ရဲမခင်ဆီက သိုင်းကျမ်းကိုရယူဖို့ ကြိုးစားခဲ့တာလို့
ကော့ကျင်းရဲလက်ချက်ပါပဲ'

အဖြစ်မှန်ကို ရှင်းပြလိုက်လေသည်။

ကော့ကျင်း၊ နာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။

'ဟဲ့ကိုယ့်၊ ခင်ဗျားက ကျုပ်အကြောင်းမဖော်ထုတ်လိုက်
တဲ့အတွက် ခင်ဗျားကော့ ချမ်းသာရာရမယ်ဗျား၊ ဆင်ခေလို့
လေ။'

ဟဲ့ကိုယ့်၊ က....

'ခင်ဗျားက ပေခါလိုလုပ်ကြုံလိုက်တဲ့နာလ် ကျုပ်က
ဘာကိုမှစဉ်းစားမနေတော့ပဲ၊ ဘူးလေ'

အားလုံးက ကော့ကျင်းအား လှမ်းကြည့်လိုက်ကြလေ
သည်။

ရွှောင်ကောင်းမှာ တခြေ အနေအရပ်ရပ်ကို နားလည်
သတော့ပေါက်လိုက်ပြီဖြစ်လေသည်။

ပခင်ဖြစ်သွ၏ သိုင်းကျမ်းကိုရယူနိုင်ရန်အတွက် မိခင်ကြီး
အား ခုကွပေးရန် စေခိုင်းလိုက်သည့်အဆုံးအမမှာ ကော့
ကျင်းဖြစ်ကြောင်းသိလိုက်ရလျှင်၊ ရွှောင်ကောင်း ဒေါသတို့
ပေါက်ကွဲသွားပြီ....

သေပေတော့....'

ဟု ကြံတောစင်္ကာရောပေမယ့် ခုနစ်တိုက်ခိုက် ဖြစ်
လေသည်။

သိုင်းပြည်ကို နယ်ပြုလျှင် အသက်ဆန္ဒရာ မရှိနိုင်မည်
မင်းသိထံမှ နည်းတိုင်း စဉ်းစားမနေဘဲ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ခိုက်
ခိုက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ခေတ်နောင်းက ဘိုက်ခိုက် ဖြစ်သွားသေးပါ....

*

ကောင်းကင်မေပီတိုင် လဝန်း ဆိန်ယိန်သားနေသည့်
လားရင်ပြင် ဝန်းကျင်မှ စုံလုံသော ယာလွှာနေလေသည်
ရှောင်ကောင်းသည် ကောင်းကင်မေပီမှ လဝန်းကံ မဟု
ကြည့်လိုက်ပြီး....

‘အခဏကို သာယာလှပတဲ့ ညပဲ’

ဟု ရေခွက်လိုက်သည့်
တစ်မိန့်....

‘အဟွတ်....အဟွတ်’

အချောင်းအဟွတ်ဟွတ် ဆိုသော လသည်

ရင်ဝဲ၌ ဆိုးရွားလှသော ခပ်မာမာများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော
လှာရ၏။

ကော့ကျင်းခေါ်ထားသော အရက်ကိုသောက်မိပြီး အတွင်း
အားသုံးကာ တိုက်ခိုက်လိုက်သဖြင့် ကော့ကျင်း သေဆုံး
သွားသကဲ့သို့ သူလည်း အတွင်းခေါ်ရာ ပြင်းထန်စွာ ခဲခဲလေ
သည်။

ရှောင်ကောင်းကံ သူ၏ ဇာတိရပ်ရွာလေးသို့ ပြန်လာခဲ့
ခြင်းလည်း ဖြစ်လေသည်။

သိုင်းလေကောဉ် ကျင်လည်ကျက်စားလို စိတ်မရှိပါ။

မောင်၏ အဖြစ်မှန်ကို ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ထို့အပြင်....

သူတော်မြောက်ထားသည့် ထူးဆန်းသော ပညာရပ်များ၊
ကိုလည်း ဆုံးရှုံးလိုက်ရပြီ ဖြစ်သည်။

ရှောင်ကောင်သည် ဇာတိရွာကလေး၌ အေးချမ်းစွာ နေ
သွားရန် ဆုံးဖြတ်ကာ ပြန်လာခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အေးမြသော ညလေများ၊ တိုက်ခတ်လာသည်။

ရှောင်ကောင်းက အင်္ကျီရင်ဘတ်ကို ဆွဲစေ့လိုက်ပြီ။ အိမ်
ထဲသို့ ပြန်ဝင်ရန် ဟန့်ပြင်လိုက်၏။

ထိုဦး....

‘ဟူး....’

လူရိပ်တစ်ခု ရောက်ရှိလာသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ရှောင်ကောင်၊ လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ စုစု ဖြစ်နေ
သည်ကို တွေ့ရလေသည်။

‘စုစု....မင်း၊’

စုစု ပြုံးလိုက်သည်။

‘ကျွန်မက ရှင့်ကိုလားခေါ်တာ’

‘ဟင်....’

‘ရှင့်အတွက် ဖေဖေက ဆေးတစ်ဖု ဖော်စပ်နိုင်ခဲ့ပြီ၊ ရှင့်ကို
လဲ ဆေးကုပေးမယ်၊ ရှင့်ရဲ့ သိုင်းပညာ ပြန်ပြီ၊ အသုံးပြုနိုင်ခဲ့
ရင် ရှင့်အဖေရဲ့ အကြွေးတွေကို ပေးဆပ်တဲ့အနေနဲ့ သိုင်းလော
တအင်။။ အများအကျိုးကို ဆောင်ရွက်ရမယ်လို့ ဖေဖေက
မှာလိုက်တယ်’

ရှောင်ကောင်း ဝမ်းသာသွားလေသည်။

‘ဒါ အမှန်ပဲလား’

စုစုက—

‘ဟုတ်တယ်၊ ဒါကြောင့်လဲ ကျွန်မ ချက်ချင်းလားခေါ်တာ
ပေါ့၊ အဲဒါ ကျွန်မကို ခုထိ မယုံဘူးလား’

ရှောင်ကောင်း ပြုံးလိုက်သည်။

‘ယုံပါပြီ ညီမရယ်၊ ညီမတို့ဟာ ကျုပ်ရဲ့ အကျိုးအတွက်
နောက်ကွယ်ကနေ ကြိုးစားဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ကြတယ်ဆိုတာ
ကျုပ် သဘောပေါက်နေပါပြီ’

စုစုက....

'ဝါပြင့် အစ်ကို လိုက်မယ်ဟေ့ဟေ့လာ၊'

ရွှေဝင်ကောင်း၊ ဝေါင်းညိတ်လိုက်သွယ်။

စုစုက....

'ဝါပြင့် သွားကြပါစို့။'

ရွှေဝင်ကောင်းက စုစုနှင့်အတူ သွားရင်း ဆုံးဖြတ်ချက်ချ၏။

ပရောဠိဆန်ခဏာ သူ၏တဝအတွက် အခမဲ့နှင့် ပေါ်ပေါက်
လာပြီ ဖြစ်ပါသည်။

စုစုနှင့်အတူတွဲကာ သိုင်းလောက်ဟကျိုး၊ အများအကျိုး
ဝင်ပိုက်ဆောင်ရွက်သူ နှင့် စပ်စပ်လျက်....

မကြာမီ ရွှေဝင်တစ်နေ့ ပေါ်ထွန်းလာတော့မည် ဖြစ်လေ
သည်။

ပြီပေါ့ပြီ။

အက္ခရာသိဟအောင်